

13th August 1960]

III.—DISCUSSION ON THE MADRAS STATE ELECTRICITY BOARD BUDGET.

MR. SPEAKER : We shall now take up discussion on the Annual Financial Statement of the Madras State Electricity Board.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr Speaker, Sir, I rise to move that the Annual Financial Statement for 1960-61 and the Supplementary Financial Statement for 1959-60 of the Madras State Electricity Board laid on the table of this House be taken up for discussion.

Sir, I have already circulated a detailed statement giving all the activities of the Board, the present progress and our future plans; I have also circulated copies both in English and Tamil. I am sure the copies which have been circulated give sufficient information on our aims on which I request the hon. Members to express their views and suggest to the Government ways and means for effecting improvements, if any. Such suggestions will be carefully considered by the Electricity Board and others connected with it and the Departments of the Government. I also feel that I need not read all the pages in the statement as it will occupy much of the time of the House and since the copies of the statement both in English and Tamil have been circulated to the hon. Members.

SRI T. S. RAMASWAMI : Sir, the copies of the speech were circulated just now. The hon. Members had no time to go through it. I, therefore, suggest that the Hon. Minister may read the statement and it would be convenient for the hon. Members to follow.

MR. SPEAKER : That means we will take more time and this will prevent some more hon. Members' participation in the discussion.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, I request that the speech may be read on the floor of the House so that it may enable us to follow.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is not a Budget speech. This is only an explanatory memorandum placed before the House. However, if the hon. Members want it to be read to follow the subject, I think we need not stand in their way.

SRI K. ANBAZHAGAN : The copies of the statement were just now circulated and we are not able to go through it. If the Hon. Minister reads it, we will be able to follow the matter.

SRI M. S. SELVARAJAN : If at all the Hon. Minister wants to read, I wish that he reads it in Tamil.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, The Annual Financial Statement for 1960-61 and the Supplementary Financial Statement for 1959-60 were submitted by the Madras State Electricity Board to the Government in February 1960 after consultation with the Madras State Electricity Consultative Council. The Financial Statements which are laid on the table of this House with reference to Section 61 of the Electricity (Supply) Act, 1948, are open to

[Sri V. Ramaiah]

[13th August 1960]

discussion in the House though not subject to vote. The Board will take into consideration any comments made on the Statements in this House as in previous years. . . .

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir. சப் மன்றத்தில் பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் ஆங்கிலத்தில் தரப்படுகிற பேச்சைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை என்று திரும்பத் திரும்ப நாங்கள் சொல்லுகிறோம். ஆங்கிலத்தில் தரப்படுகிற பேச்சை புரிந்துகொள்ள முடியாத உறுப்பினர்கள் இருக்கும் காரணத்தால். . . .

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் ஆங்கிலத்திலோ தமிழிலோ எந்த மொழியில் விரும்பினாலும் பேசலாம் என்று விதி இருக்கிறது. அப்படியிருக்க கனம் அங்கத்தினர் எப்படி பாயிண்ட் ஆர்டர் கிளப்ப முடியும்?

How can it be a point of order? It may be a suggestion. The rules in this regard are clear. The Hon. Minister can address either in English or in Tamil. The Hon. Minister will now proceed.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, it has been our desire that the transfer of the administration of the former Government Electricity Department from the control of the Government to that of the Board should be as smooth and easy as possible. With this object in view, at the outset, the Board was constituted with mostly officials of the Government as part-time Members and Chairman of the Board. With effect from the 15th November 1959, a retired Chief Secretary to the Government has been appointed as the Chairman of the Board on a full-time basis. This arrangement is intended to enable the Chairman to devote his entire attention to the efficient administration of the Board. Besides the full-time Chairman, the Board at present consists of four other Members of whom two are Secretaries to the Government, the other two Members being the Chief Engineer (Electricity) and a retired Accountant-General appointed on a part-time basis. The term of office of the present Chairman and Members of the Board is due to expire on the 14th November 1960.

At the outset, I should express my deep appreciation of the keen interest evinced by the Members of the Madras State Electricity Consultative Council in the various problems confronting the Board. Their advice especially regarding the revision of tariffs had been very valuable to the Board. In view of their continued interest and the useful work done by them, their term of office has been extended up to the end of 1960.

Sir, the Annual and Supplementary Financial Statements under discussion have been prepared in the same form in which they were prepared last year. The Introductory Note to the Annual Finance Statement explains the various Statement comprising the annual Financial Statement and the provisions made

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

therein. The temporary arrangement of booking the various transactions of the Board in the Government Accounts under a separate Deposit head is still being continued at the request of the Board.

The provision for capital expenditure in the Revised Estimate for 1959-60 is Rs. 2,334.56 lakhs as against the provision of Rs. 1,100 lakhs only in the Budget Estimate for 1959-60. The substantial increase in the capital expenditure in the Revised Estimate for 1959-60 is mainly attributable to the inclusion of a provision of Rs. 934 lakhs towards the cost of materials received up to the 31st March 1960, under the Canadian aid to the Kundah Project under the Colombo Plan and also to the actual requirements of works under execution. Hence, the difference between the provision for capital expenditure in the Budget Estimate for 1959-60 and the provision in the Revised Estimate for 1959-60, viz., Rs. 1,234.56 lakhs has been included in the Supplementary Financial Statement for 1959-60.

Following the ceiling fixed by the planning Commission, a provision of Rs. 1,199.34 lakhs has been made for capital expenditure in the Annual Financial Statement for 1960-61. This capital programme of Rs. 1,199.34 lakhs is proposed to be met from (i) a loan of Rs. 566 lakhs by the State Government, (ii) Rs. 223 lakhs from the Reserve Funds of the Board and (iii) the balance from the other deposits of the Board and other resources.

On the revenue side, the revenue expenses in the Revised Estimate for 1959-60 are estimated at Rs. 1,277.63 lakhs as against the provision of Rs. 1,379.69 lakhs in the Budget Estimate for 1959-60. This apparent reduction is due to treating the value of energy sold to the other systems as deduction under the operation and maintenance expenses of the system concerned. The gross revenue in the Revised Estimate for 1959-60 is estimated at Rs. 1,277.74 lakhs. After meeting the revenue expenses, a small net revenue surplus of Rs. 11,000 is anticipated during 1959-60.

The gross revenue anticipated during 1960-61 is however Rs. 1,421.39 lakhs as against the corresponding figure of Rs. 1,277.74 lakhs in the Revised Estimate for 1959-60, recording an increase of Rs. 143.95 lakhs. The anticipated increase in revenue is mainly attributable to further expansion in the supply of power consequent on the commissioning of the Kundah Hydro-Electric Scheme and to the revision of tariffs given effect to on and from 1st October 1959. The estimated revenue expenses during 1960-61, comes to Rs. 1,421.42 lakhs as against the corresponding figure of Rs. 1,277.63 lakhs in the Revised Estimate for 1959-60. The anticipated increase in the revenue expenditure during 1960-61 is due to the expansion in the activities of the Board, the increase in the contributions to the Reserve and Sinking Funds and the increase in the amount of interest payable to the State Government. After meeting the revenue expenses, a small net revenue surplus of Rs. 27,000 is anticipated during 1960-61.

Sir, as we are now in the final year of the Second Five-Year Plan, it is but appropriate that I should briefly outline the progress

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

that has been made in regard to the implementation of power schemes included in the Second Five-Year Plan. The impressive progress that has been made in this State in the field of power development can be gauged from the following statement, which gives in one view the achievements in regard to development of electricity in Madras State under the First Five-Year Plan and during the first four years of the Second Plan :—

	Achievements before the First Plan.	Achievements at the end of First Plan.	Achievements at the end of the first four years of the Second Plan.
1 Installed capacity.	156,000 K.W.	256,700 K.W.	411,700 K.W.
2 Villages and ham- lets electrified.	1,613	3,321	8,990
3 Agricultural pump- sets connected.	14,373	32,440	97,416
4. H.T. lines erected.	4,355 miles.	7,343 miles	13,543 miles.

The Second Plan envisages an addition of 315,000 K.W. installed capacity to the Madras Grid which had an installed capacity of 256,700 K.W. only at the end of the First Five-Year Plan. As against the target of 315,000 K.W. additional installed capacity, an installed capacity of 175,000 K.W. comprising the Madras Plant Extensions, III Stage (30,000 K.W.), the Periyar Hydro-Electric Scheme (105,000 K.W.) and Kundah Power House No. I (40,000 K.W.) have already been added to the Grid. The balance of 140,000 K.W. comprising four generating units of 35,000 K.W. each in Kundah Power House No. II will be commissioned before the end of the current year 1960-61.

The Periyar Hydro-Electric Scheme which is one of our major Generation Schemes under the Second Plan was completed in a record time of three and a half years and the entire installed capacity of 105,000 K.W. at the Periyar Station was commissioned in May 1959. The benefits of full supply from this Scheme to the Grid is being realized during the current year.

As regards our biggest scheme, viz., the Kundah Hydro-Electric Scheme, two generating units of 20,000 K.W. each have been commissioned in Power House No. I and the power generated at this power house is now fed into the Grid. Power House No. II of the Kundah Project consisting of four units of 35,000 K.W. each is expected to be commissioned into operation one by one from October, 1960 and all the four units are expected to be in operation before the end of the Current year. The Kundah Project I and II Stages, which are being implemented under the Second Plan, in a difficult terrain involve very difficult engineering problems especially tunnelling. That our engineers have been able to plan out such a huge and complicated Scheme and execute them with utmost expedition under trying climatic conditions speaks well not only of their engineering knowledge, skill and organizing ability but also of their devotion to duty. The successful implementation of the Scheme is also not in a small measure due to the generous gesture

13th August 1960]

[Sri V. Ramaiah]

of the Government of Canada. Originally the Government of Canada offered aid to the tune of 20 million dollars under the Colombo Plan by way of machinery, equipment and materials required for the Kundah Project. Subsequently, the increased the aid to 25 million dollars with a view to supply the materials and equipment required for the 230 K.V. line to convey the power generated at Kundah to the Madras Grid. The supply of equipment and materials under the Canadian aid has always been ahead of schedule. Besides the aid in materials, Canadian Supervising Engineers, Welders and Technicians were also deputed to Kundah Project and in addition to their highly skilled work in the execution of the Project, their co-operation with our engineers and the way in which they trained our workmen can never be forgotten. I would, therefore, once again express my deep gratitude to the Government of Canada and their engineers and technicians for all the help rendered by them in the execution of the Kundah Project. In January 1960, at my invitation, the Ministers in charge of Electricity in other States visited the Kundah Project. They were all praise for the way in which the Kundah Project has been executed and were also deeply struck by the way various small streams in the Kundah Basin are being harnessed for power development, the long and difficult tunnelling works, etc. The Union Deputy Minister for Irrigation and Power and the Chairman, Central Water and Power Commission, were also very much impressed with the execution of the Project. This State can, therefore, be legitimately proud of the achievement in executing the Kundah Project. The job we have undertaken in Kundah is by no means over by the execution of the I and II Stages of the Kundah Project under the Second Plan. The ultimate phase of the Kundah Project, viz., the Kundah III Stage Extension Scheme envisages the further development of power potential of the streams in the Kundah Basin, to the extent of 240,000 K.W. at an estimated cost of about Rs. 23 crores. The Government are anxious that this scheme should be implemented under the Third Plan so that the entire organization, trained labour force of over 12,000 and machinery now engaged on the execution of the I and II Stages of the Kundah Project can with advantage be diverted to the execution of the III Stage Extension of the Scheme. Let us hope that the Canadian Assistance will also be extended to the III Stage of the Kundah Hydro-Electric Scheme.

Apart from the three generation schemes already mentioned by me, another scheme designed to augment power generation in the Second Plan is the Sandynallah Reservoir Scheme. The Scheme envisages the diversion of waters of the Sandynallah River in the Nilgiris to the Pykara Basin through a flume channel by construction of a dam across the Sandynallah River. The Scheme will enable additional generation of power to the tune of 54 million units at the existing Pykara and Moyar Power Stations. The execution of the scheme is under progress according to schedule.

The power programme under the Second Plan originally envisaged a total outlay of Rs. 60.63 crores. This outlay was

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

subsequently pruned down to Rs. 53.25 crores by the Planning Commission. While the allotment for power schemes was cut down, the targets originally proposed was not, however, reduced as it was thought that additional funds could be found out for implementation of power schemes. Thanks to the Candian aid to the Kundah Project and the additional funds that could be diverted from other heads of development, it is now expected that the capital outlay on power schemes during the Second Plan period will be of the order of Rs. 77.04 crores, of which Rs. 64.96 crores have already been spent even during the first four years of the Second Plan. This is indeed a record for any sphere of development activity in the State. This would not have been possible but for the helpful and sympathetic attitude of the Government of India and the Planning Commission.

An unique feature of Power development in Madras State is the formation of an integrated Grid extending into almost all the districts and rural areas. All the Hydro and Thermal Stations are inter-connected in the Grid. This unified Grid enables judicious operation of the various power stations depending upon the water storages in the hydel reservoirs. On account of this Grid, we have been able to operate the various power stations without standby generating units. An important development in our Grid under the Second Plan is the introduction of 230 K.V. line for the first time from Kundah to Madras for a distance of about 300 miles for conveying the power generated at Kundah to the Grid. In future, our main transmission net work will be mostly based on the high voltage of 230 K.V. The present State Grid is proposed to be inter-connected with the Grids of our neighbouring States. To achieve this object, the Power Development Committee of the Southern Zonal Council has proposed the formation of an Inter-State Grid for the Southern States in which the Grids of Madras, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala will be inter-connected by means of 230 K. V. lines. According to this proposal, Madras Grid will be inter-connected with the neighbouring States by means of the following Inter-State Transmission lines :—

(i) Kerala-Madras-inter connection.	Peermedu-Madurai 230 K.V. double-circuit line.
(ii) Mysore-Madras inter-connection.	Bangalore-Singarapet 230 K.V. double-circuit line.
(iii) Andhra Pradesh-Madras-inter-connection.	Cuddapah-Madras 230 K.V. double-circuit line.

A provision of Rs. 5.18 crores has been proposed in the Third Five-Year Plan for the construction of these lines. The formation of the Inter-State Grid for the Southern States will be advantageous in that the surplus power available in one State can be utilized in other States where there is a demand. Let us hope that in course of time, there will be a National Grid overlooking all boundaries.

As regards erection of H.T. lines, the target of 6,172 miles set under the Second Plan has been exceeded even during the first

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

four years as 6,200 miles H.T. lines have been erected as on the 31st March 1960. It is anticipated that at the end of the Second Plan 7,200 miles of H.T. lines would have been erected as against the target of 6,172 miles only. As against the target of erection of 8,000 miles of L.T. lines set under the Second Plan, over 11,000 miles of L.T. lines have been erected even during the first four years of the Second Plan.

In the field of rural electrification, Madras continues to maintain its impressive lead over other States in India. The target of electrification of 5,000 villages, hamlets and towns fixed under the Second Plan has been exceeded even during the first four years of the Second Plan with the electrification of 5,198 villages, hamlets and towns. This figure is further expected to be enhanced to 6,500 at the end of the Second Plan. To the All-India target of electrification of 14,662 villages during the entire Second Plan period, the contribution of Madras State will, therefore, be a major one. As on the 1st July 1960, 9,449 towns, villages and hamlets have been electrified in this State and this figure is expected to exceed 10,000 at the end of the Second Plan period. In regard to extension of supply of power to agricultural pumpsets, 64,976 pumpsets have been connected up during the first four years of the Second Plan as against the target of connecting up of 75,000 pumpsets and this target is expected to be exceeded at the end of the Second Plan period as by then 80,000 pumpsets are expected to be connected up. As on the 1st July 1960, 101,134 agricultural pumpsets are working on electricity in this State. I leave it to the Honourable Members to gauge the tremendous fillip that food production has received on account of our policy of intensive rural electrification.

The Board continues to afford priority for electrification schemes in the National Extension Service and Community Development areas. The Hon'ble Members are already aware that the Government are subsidising the Scheme for electrification of Harijan Colonies, wherever they are not remunerative. According to the Revised Estimate for 1959-60, the subsidy for the purpose comes to Rs. 1,87,800. In the Budget Estimate for 1960-61, a subsidy of Rs. 1.50 lakhs is proposed to be given by the Government to the Board for electrification of Harijan Colonies.

It is a well known fact that the agricultural consumers are already enjoying various concessions as compared to other classes of consumers. Prior to June 1958, unconnected minimum charges were collected on the basis of the special guarantee rates. The rates of unconnected minimum charges were subsequently reduced to tariff minimum. The agricultural consumers who could prove that pumpsets were not available or that there was delay in obtaining loans from Co-operative Societies or other agencies in spite of the reasonable steps taken by them, were exempted from the levy of unconnected minimum charges. The Board has recently reviewed the entire question and has decided to waive the recovery of arrears of unconnected minimum charges up to 30th September 1959 amounting to about Rs. 87 lakhs subject to the condition that in cases where the spur lines, etc., have been laid, the erection and

[Sri V. Ramaiah]

[13th August 1960]

dismantling charges, etc., should be recovered before the consumers are relieved from the obligations of the agreement. This waiver is expected to afford relief to about 10,000 persons. The Board has also decided that in cases arising with effect from 1st October 1959 and also in future cases, the levy of unconnected minimum charges should be dispensed with subject to payment of dismantling charges, etc., where the spur lines have already been laid. I hope that this gesture on the part of the Board will be appreciated by the consumers.

Even in the case of levy of special guarantee, the Government have been considering for sometime the need for giving relief to the agricultural consumers. Here the Government have to take into account the fact that the gross return of 10 per cent per annum now insisted upon by the Board in respect of the Electricity Extension Schemes is very much less than the gross return of 18.2 per cent per annum actually required to make an extension scheme really remunerative according to the present day cost of materials, labour, rate of interest, etc. It is not also proper to ask the Board, which is a commercial body, to incur any further loss. To go into this ticklish problem, the Government appointed an *Ad Hoc* Committee consisting of officials to examine the various aspects of the problem. The Committee after careful consideration has recommended that certain areas may be specified as backward areas according to generally accepted notions of economic backwardness with particular reference to the growth of electric power in the areas so that they may be given preference for the purpose of rural electrification and that the rest of the area may be treated as forward area. The Committee has further recommended that the minimum guarantee of Rs. 50 per horse power per annum at present obtained from agricultural consumers may be reduced to Rs. 45 per horse power per annum in the forward areas and to Rs. 35 per horse power per annum in backward areas. To offset any loss to the Board in the reduction of the quantum of minimum guarantee to agricultural consumers, the Committee has recommended that if after taking into account the revenue both from rural and non-rural loads, there is a loss on revenue account of the Board, there is a case for granting subsidy to the Board to be considered by the Government. In other words, the amount of subvention from the Government to the Board may be limited to the extent of loss in the revenue account of the Board or to the extent of reduction in revenue attributable to the reduction of minimum guarantee from Rs. 50 to Rs. 45 in forward areas and to Rs. 35 in backward areas, whichever is less. The Madras State Electricity Board has accepted the recommendation of the *Ad Hoc* Committee. This is under consideration of the Government. I should like to express here my deep appreciation of the good work done by the *Ad Hoc* Committee considering the complexity of the problem it had to grapple with.

In view of the enormous expansion of the rural electrification in the State, the Government are anxious that in the coming years, the best possible use should be made on a planned basis of the

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

electricity supplied to rural areas so that extension of electricity to the rural areas may contribute substantially to the improvement of rural economy. In order to ensure this, the Government consider that there should be a co-ordinated approach to this problem by the Agriculture, Industries and Co-operative Departments in helping the ryots. For the purpose, the Government has appointed an *Ad Hoc* Committee consisting of the following officials :—

- (i) Development Commissioner—*Chairman*.
- (ii) Secretary to Government, Finance (P. & D.) Department—*Member*.
- (iii) Director of Industries and Commerce—*Member*.
- (iv) Director of Agriculture—*Member*.
- (v) Registrar of Co-operative Societies—*Member*.

The Committee has been asked to conduct a survey to secure the following information and to make recommendations to the Government on the basis of the results of the survey :—

- (i) The existing pattern of distribution of electric power in different districts and different parts of districts.
- (ii) The existing pattern of agricultural, industrial and household uses of electric power in different districts and different parts of districts.
- (iii) The servicing facilities and credit facilities to be provided and the difficulties, if any, to be removed in order to secure—
 - (a) the optimum productive use of power;
 - (b) the encouragement of the growth of small scale and cottage industries; and
 - (c) the extension of the use of power by the poorer classes of villagers.

From what it has surveyed so far, I understand that the Committee already feels generally that there is a vast scope for all-round progress in the rural economy by utilizing electrical energy. The Committee's report is expected shortly.

Sir, the Government are aware that the agricultural consumers have to put up with the existing grouping restrictions according to which they get supply for six hours during day time and for eight hours during night time. In majority of cases, the supply given should be adequate considering the availability of water normally in the wells. These grouping restrictions cannot be helped considering the facts that the agricultural load forms about one-fourth of the entire load on the Grid and that in spite of additional installed capacity commissioned during the Second Plan period, the demand for power in our State is far outstripping the availability of supply. That we have been able to manage the past two summers without any power cut in itself is due to the judicious operation of the various power houses and the additional installed capacity brought into operation under the Second Plan. However, as an experimental measure, the grouping restrictions for

[Sri V. Ramaiah]

[13th August 1960]

agricultural pumpsets in Ramanathapuram district have been removed. On the results of this pilot scheme, the entire question will be carefully examined and decision taken.

The policy of intensive rural electrification pursued by us does not in any way mean that the industrial development of the State is being neglected. During the first four years, industrial loads of about 160,000 K.W. have been connected to the Grid. **Forty-six** textile mills, Tube Products, Limited, Ashok Leylands, Wheel and Rim Factory, Synthetic Gem Factory at Mettupalayam, Sugar mills, fertilizers, Soda Ash Plant at Arumuganeri, Carbide Plant at Tudiyalur, Dunlop Tyre Factory, Transformer Factories, and additional cement loads are among the many major industrial consumers to whom supply has been extended during the first four years of the Second Plan period. Another significant feature during the period is the extension of supply of power given to the industrial estates established at the various centres and to the various small-scale industries in the State.

The tariffs for supply of electrical energy were at the pre-war level for a long time, although to meet the increased cost of generation and distribution surcharges were levied from time to time. With effect from the 1st October 1959, the Board has introduced revised tariffs in respect of supply given by it. The revised tariffs are simple and rational. In the place of different tariffs for hydro and thermal areas, the revised tariffs have been made applicable uniformly throughout the State. The surcharges levied have been abolished. Only the fuel surcharge varying with the cost of coal is at present in force in respect of H.I. consumers in the Madras Thermal area. The revised tariffs more or less conform to the standard rates proposed by the Central Water and Power Commission for adoption by all the States.

Under the revised tariffs introduced by the Board with effect from 1st October 1959 in respect of metered supply for street lighting, the installation of street light fixture, etc., and lamp renewals will be provided by the Board and the local body concerned will have to guarantee a minimum consumption of 2,000 units per month. The insistence on a monthly minimum consumption of 2,000 units has affected the small panchayats as they are not able to keep the expenditure on street lighting within the limit of 15 per cent of their revenues fixed by the Inspector of Local Boards. In order to give relief to these small panchayats, the Board has since decided to reduce the minimum consumption for public lighting on metered basis from 2,000 units to 1,000 units per month.

Prior to independence 25 companies and 27 local authority undertakings were distributing power in the present area of the Madras State. In 1947, the undertaking of the Madras Electric Supply Corporation, a self-generating company licensee operating in Madras City, was taken over by the Government under the Indian Electricity Act, 1910. Subsequently under the provisions of the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act,

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

and negotiated terms, 16 company and 22 local authority undertakings were acquired by the Government. At present only eight companies and five local authority undertakings are operating in this State. Despite their best of intentions, the licensees' undertakings are not able to develop their rural areas adequately although some licensees have made earnest efforts. Some of the licensees' areas are lagging behind in the matter of rural electrification as compared to the adjoining areas served by the Board. To enable the licensees to take up rural electrification schemes, the Government have decided to advance a loan of Rs. 25 lakhs during 1960-61 to the Board in order to enable the Board to sanction loans to the licensees for specific rural electrification schemes in their areas. The Annual Financial Statement of the Board for 1960-61 provides for this. Applications have been received by the Board from licensees for loans for a large number of rural electrification schemes. The question of allocating the sum of Rs. 25 lakhs to the various licensees, is at present under consideration. Besides, proposals to extend supply of electricity to certain areas such as the Udayarpalayam and portions of the Perambalur and Musiri taluks of the Tiruchirappalli district, where the licensees have consented to permit the Board to extend supply are under consideration of the Board. Apart from this it has now been found legally possible to empower the Board to extend supply to the under-developed areas where the licensees are unable to meet the public demand for extension of supply of power. This is also at present under active consideration.

During the Second Plan period, the investigations of the following Hydro-Electric Schemes have been completed :—

- (i) Mettur Tunnel Power House Scheme.
- (ii) Periyar II Stage Extension Scheme.
- (iii) Kundah III Stage Extension Scheme.
- (iv) Palar-Porandalar Hydro-Electric Scheme.
- (v) Kumbar-Amaravathy Hydro-Electric Scheme.

The investigations of the Anamalai Hydro-Electric Scheme (i.e., Parambikulam Hydro-Electric Scheme) and the Kodayar Hydro-Electric Scheme are under progress.

As most of the generating stations in the Madras Grid are hydro stations and generation in some of these stations are restricted during the summer months consequent on the closure of irrigation reservoirs, the effective firm capacity of the Madras Grid is much less than the actual installed capacity. As against the total installed capacity of 571,700 K.W. anticipated at the end of the Second Plan, the firm capacity will be only 346,000 K.W. This means that the dependable power in summer will be only about 60 per cent of the installed capacity. One obvious way of overcoming this seasonal imbalance is to install more thermal generators to supply firm power. Here we come up against the problem of cost as thermal power is more costly particularly in view of the high cost of coal which has to be imported from long distances. This problem will, to some extent, be mitigated by the

[Sri V. Ramaiah] [13th August 1960]

thermal power to the extent of 159,000 K.W. to be made available during 1962-63 from the Neyveli Thermal Station from out of the installed capacity of 250,000 K.W. contemplated at that station during the Second Plan period. At the instance of the State Government, the Government of India have since proposed to expand the Neyveli Thermal Station by the addition of a further installed capacity of 150,000 K.W. during the Third Plan period. At the end of Second Plan the total installed capacity of the Grid will be 571,000 K.W. Of this, the thermal content will be only 112,000 K.W. The dependable or firm power of the Madras Grid will, therefore, be far less than the installed capacity. The only solution to overcome the situation, apart from the expansion of the installed capacity of the Neyveli Thermal Station already referred to by me, is to set up an Atomic Power Station in Madras State. We have already made out a good case to the Government of India in the Atomic Energy Department and they are fully seized of the matter. We earnestly hope that the Planning Commission and the Government of India will agree to set up an Atomic Power Station in Madras State during the Third Plan period. I should like to mention here about the visit of the Minister for Industries and myself to the Atomic Energy Establishment at Trombay, Bombay, at the invitation of the Government of India. Under the inspiring guidance of our eminent Nuclear Scientist, Dr. Bhabha, important research work in the nuclear field is being done there. The enthusiasm of our engineers and scientists who are being trained there is phenomenal. Let us hope that our country will soon be one of the leading countries of the world in the use of Atomic Energy for peaceful purposes.

The draft proposals for Power Schemes under the Third Five-Year Plan in Madras State envisages a total capital outlay of about Rs. 118 crores. The additional installed capacity envisaged under the State Plan is 470,000 K.W. The Planning Commission has already approved one of the schemes proposed for inclusion in the Third Five-Year Plan, viz., the Mettur Tunnel Power House Scheme and has permitted the execution of the preliminary works on the scheme during the current year itself. The execution of the scheme will be formally inaugurated on the 30th of this month by our Chief Minister. During the Third Plan period, it is proposed to extend supply of electricity to 8,000 villages and connect up 75,000 additional agricultural pumpsets. The proposals for power development during the Third Five-Year Plan take into account the anticipated natural growth of demand in the various systems and the likely industrial expansion based on the licences already issued and those proposed in the Techno-Economic Survey Report of the National Council of Applied Economic Research.

On the establishment side, I should like to acknowledge the hard work done by more than 12,000 workers employed on the Kundah Project and about 6,000 workers employed on the Periyar

13th August 1960] [Sri V. Ramaiah]

Project. These workers drawn from the various rural parts of the State have become skilled workers during the execution of these two major projects. They can now be relied on with confidence to take up and complete our projects proposed under the Third Plan. Our young engineers who joined service as Junior Engineers and Assistant Engineers have acquired very valuable experience in the execution of these projects under the able guidance of our senior engineers and they are an asset to our State in the implementation of our schemes in the Third Plan. The Board has been reviewing from time to time the problems of its workers and has been granting such reliefs as have been possible. With a view to look after their problems, the Board has since decided to appoint a Labour Relations Officer. The Board is also at present considering the revision of pay structure of its officers and other employees in the light of the recommendations of the Madras Pay Commission.

I thank you, Mr. Speaker and the hon. Members for having given me a patient hearing.

MR. SPEAKER : இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது இரண்டு நாள் விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று முதலில் தீர்மானித்திருந்தோம். ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் “ரென்ட் கண்ட்ரோல்” மசோதாவின் மீது விவாதிக்க ஒரு நாள் கூட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத் திற்கு இரண்டு நாட்கள் வேண்டியதில்லை. ஒரு நாள் போதும் என்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி Leaders of the House -டைய அபிப்பிராயம் என்ன?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்று பூராவும் விவாதத்தை நடத்திவிடுவோம். 16-ம் தேதி காலை மந்திரி அவர்கள் பதில் அளிக்கட்டும். இன்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கைபற்றி பேச இருக்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இன்று பூராகூட விவாதம் நடக்குமா என்பது சந்தேகம்.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தப் பிரச்சினையை நாம் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முன்னால் எடுத்துக்கொண்டதால், “இரண்டு நாள் விவாதம்தான் நடக்குமே, நாளைக்குப் பேசலாம்” என்று சில அங்கத்தினர்கள் வராமல் இருக்கக் கூடும். அப்படி இன்று வராத அங்கத்தினர்களுக்கு 16-ந் தேதி சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும்.

SRI P. S. CHINNADURAI : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டி இரண்டுநாள் இதுபற்றி விவாதம் செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. இன்று ஒரு நாளும், மீண்டும் 17-ந் தேதி ஒரு நாளும் என்று முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது தான் சரி. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பேச எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அபிப்பிராயம்.

[13th August 1960]

MR. SPEAKER : பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியின் முடிவை இந்தச் சபை எந்தச் சமயத்திலும் மாற்றலாம். இப்போது என்னிடம் பேசப் பெயர் கொடுத்திருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை யிலிருந்து இன்று பூராவும் கூட விவாதம் நடக்காது என்று தோன்றுகிறது. எனவே இன்று விவாதம் நடக்கட்டும். செவ்வாய்க்கிழமை காலை யில் மந்திரி அவர்கள் பேசலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பெயர் கொடுக்கவில்லை என்பதினால் பேசுவதற்கு அங்கத்தினர்கள் இல்லை என்று அல்ல. நான் இருக்கிறேன். இன்னும் வேறு பலர் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வேண்டுமானால் பேசி முடித்துவிட்டும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், மந்திரி அவர்களும் செவ்வாய்க்கிழமை அன்று பேசப்படும்.

MR. SPEAKER : திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் பெயரும் இங்கிருக்கிறது. திரு. கோவிந்தசாமி பெயரும் இங்கே இருக்கிறது. இரண்டுபேரும் கவலைப்படவேண்டாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வராதவர்களுக்கு நானாக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளிக்கவேண்டுமென்ற விதிகள் கிடையாது. ஆகவே இன்று விவாதத்தை முடித்து விடலாம், எல்லோரும் பொதுவாக ஒப்புக்கொள்கிறபடி. செவ்வாய்க்கிழமை அன்று காலை மந்திரி அவர்கள் பதிலளிப்பார்கள். முதலில் திரு. அண்ணாமலை அவர்கள் பேசுவார்கள்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சபை முன்பாக மின்சார இலாகா வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்திருக்கும் அமைச்சர் அவர்களை, அது குறித்து உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுவதற்கில்லை. (சிரிப்பு) நான் சொல்கின்றபோதெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சிரிப்பார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிற காரணங்களை உணர்ந்த பிறகு அவை நல்ல காரணங்கள்தான் என்று நல்ல முறையில் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். இதை ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்? மின்சார இலாகா கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையின்படி பிற மேற்குநாடுகளுக்கும், நமக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பிற நாடுகளில் ஒரு தனி நபர் உபயோகிக்கக்கூடிய மின்சாரம் இரண்டாயிரம் யூனிட் முதல் நாலாயிரம் யூனிட் வரையில் இருக்கிறது. ஆனால் நம் மாகாணத்திலே ஒரு நபருக்கு 36 யூனிட் தான். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 60 யூனிட் வரையில் உபயோகப்படுத்தலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபோல் மின்சார உற்பத்தியில் நமது துணைக் கண்டத்தைப் பார்த்தால் மூன்றாவதாக இருக்கிறது. முதலில் பம்பாய் மாகாணம் இருக்கிறது. அதற்கடுத்தபடியாக வங்காளம். மூன்றாவதாகத் தான் சென்னை மாகாணம் மின்சார உற்பத்தியில் நிற்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் சப்ளை செய்யவேண்டிய நிலைமையில் நாமோ இன்னும் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

அதற்கு அடுத்தபடி 1957-ம் ஆண்டின் அறிக்கையின்படி விபத்துக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதுவும் பாமர மக்கள் செத்திருக்கிறார்கள். அந்த விபத்துக்களைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்பதுகூட விளக்கமாகச் சொல்லப்படவில்லை. அப்படி விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு என்ன நஷ்டஈடு கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்படவில்லை. குறிப்பாக அந்த இலாகாவிலேயே வேலை செய்தவர்களுக்கு என்ன கொடுக்கப்பட்டது என்பது கூடத் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இலாகாவில் வேலை செய்தவர்கள் உரிமீழ்க்கும் படியான விபத்துக்கு உள்ளாவதைவிட பாமர மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

(Srimathi P. K. R. Lakshmikantham in Chair.)

இலாகா சிப்பந்திகளுக்கு ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 72. இலாகா சம்பந்தம் இல்லாதவர்களிடையே ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 24. ஆக மொத்தம் 96. உயிருக்கு ஆபத்தான விபத்துக்களில் சிக்கியவர்களில் இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் 14. “கன்ஸியூமர்ஸ் பீரி மிஸிஸிஸ்” ஏற்பட்ட விபத்துக்கள் 30 என்று இப்படி இருக்கிறது. மொத்தம் fatal, non-fatal ஆகிய இரண்டுமாக சேர்ந்து 314 இதில் non-fatal மட்டும் 218 இப்படிப் பாமரமக்கள் மேலும் மேலும் அடிக்கடி சாகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைப் போக்க மின்சார போர்ட்டோ அல்லது சர்க்காரோ நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார்களா? ஒன்றும் தெரியாத பாமரமக்கள் மூன்று பேர்கள் என்னுடைய தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் விடியற் காலையில் ஏர் உழுதுக்கொண்டிருந்தார்கள். இரவு அதிக மழை பெய்ததால் மின்சாரக்கம்பி அறுந்து கீழே விழுந்துவிட்டது. அதன் காரணமாக எர் கட்டும்போது திடீரென்று மூன்று பேர்கள் அந்த இடத்தில் இறந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன நஷ்டஈடு கொடுத்தார்கள். அப்படி மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்தும்தோது ஏன் அபாயம் இருக்கிறது. அப்படி ஏற்பட்டால் அந்த இடத்திலிருந்து மக்கள் எப்படி தப்புவது. அதற்குரிய precaution என்ன? மின்சார போர்ட் அறிக்கையில் இதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆகையால் எப்படியும் இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில் “அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்” இல்லை என்று சொன்னார்கள். 1958-ம் ஆண்டுக்கு முன்புதான் “அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்” வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப்பிறகு ‘டாரிப் சார்ஜ்’ வசூலித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ‘அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜ்’ எடுத்துவிட்டோம் என்று பெருமை கொள்ளலாம். ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு ரூ. 6-க்குப்பதில் 15 ரூபாய் என்று உயர்த்திவிட்டு, ‘அன்கனக்டட் மினிமம் சார்ஜஸ்’ எடுத்துவிட்டோம் என்று இரண்டு ஆண்டுக்குப் பின்னால் சொல்வதில் பலன் இல்லை.

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

மினிமம் காரண்டி புதிதாக வருகிறவர்களுக்கு குறைக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்றும், இதுவரையில் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இல்லை என்றும், கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'To encourage the use of power in rural areas, the Electricity Board has recently abolished the levy of 'Unconnected Minimum Chages' and may soon liberalise the rules on the 'Minimum' Guarantee' on new rural extensions',

என்று கூறப்படுகிறது. 'நியூ ரூல் எக்ஸ்டென்ஷன்' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக சர்வீஸ் எடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் காரண்டி குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த அறிக்கையில் பழைய ஆட்களுக்குக் கூட குறைக்கப்பட்டிருப்பதாக கூறுவார் என்று மிக மிக ஆவலாக எதிர்பார்த்தேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களை நோடியாகச் சந்தித்து 'கவர்னர் உரையில் புதிதாக எடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் சலுகை தரப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர பழைய ஆட்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லையே' என்று சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள், "வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள்" என்று சொன்னார்கள். இதைப்பார்க்கும்போது எப்படியிருக்கிறதென்றால் பழையவர்களை விட்டுவிட்டு புதியவர்களுக்கு சலுகை காட்டுவதாகிறது. அதுவும் பாக்வார்ட் ஏரியா, பார்வார்ட் ஏரியா என்று சொல்லுகிறார்கள். பார்வார்ட் ஏரியா, பாக்வார்ட் ஏரியா என்று யார் நிர்ணயிப்பது முன்னுக்கு வந்த பிரதேசத்தில் 45 ரூபாய், பாக்வார்ட் ஏரியாவுக்கு 35 ரூபாய் ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பெரிய பிரமாதம் அல்ல. பார்வார்ட் ஏரியா, பாக்வார்ட் ஏரியா என்று பிரித்து அதே சமயத்தில் டாரிப் சார்ஜை அதிகமாக்கிவிட்டு அதிகப் பணத்தைக் கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் குறைத்துவிட்டோம் என்று ரூ. 5 ஆக இருந்த ஒரு இடத்தில் குறைத்து ரூ. 15 ஆக இன்னொரு இடத்தில் உயர்த்தி மின்சார போர்ட் மூலமாக எவ்வளவு ரூபாய் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி சர்ச்சார்களை உள்ளபடி 6½ நையா பைசாவாக இருந்ததை 7 நையா பைசாவாக உயர்த்திவிட்டு, இந்த ½ நையா பைசாவை கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் ஏறக்குறைய 1 கோடி அல்லது 1½ கோடி ரூபாய் இப்படி சர்க்காருக்கு வருமானம் வருகிறது. இந்த நிலைமையில் உண்மையிலேயே அமைச்சரைப்பாராட்ட முடியாது. இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1958-59-ஆம் ஆண்டு அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது பரம்பிக் குளம் திட்டத்தின் மூலமாக ஒரு லட்சத்தி ஐம்பதாயிரம் கிலோ வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. கவர்னர் உரையில் ஒரு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ்தான் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது 50 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் எப்படிப்போயிற்று. கோள மாநிலத்திற்கும் சென்னை மாநிலத்திற்கும் இந்த ஒப்பந்தம்

13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

ஏற்பட்டால் 50 ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் வேண்டுமானால் கோள மானிலம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்களா அல்லது குறைத்து மதிப்பிட்டார்களா அல்லது இந்த அக்ரிமெண்டு ஏற்படும்போது தகராறு ஏற்பட்டதா என்பதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தின் முன்நால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் திட்ட வட்டமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு லட்சத்தி 50 ஆயிரம் கிலோ வாட்ஸ் பரம்பிசுளம் திட்டத்தின் மூலமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து ஒரு லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லியிருப்பது உண்மையிலேயே இது ஏதோ சென்னை மானிலத்திற்கும், கோள மாநிலத்திற்கும் ஏற்பட்ட அக்ரிமெண்டில் ஏற்பட்ட கோளாறு என்று நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம். ஆகவே ஏன் இவ்வளவு குறைந்தது என்று தயவுசெய்து சொல்லும்படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரூரல் எலெக்ட்ரிபிகேஷன் நாங்கள் மேலும் மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் 14 கோடி ரூபாய் காண்பித்து விட்டு, 618 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களிலிருந்து பணம் வசூலிக்கிறார்கள். நகரப்புறங் களிலிருந்து அவ்வளவாக வசூல் செய்வதில்லை. பம்பாய், வங்காளம் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் நகரப்புறங்களில் தொழில்கள் அதிகமாக இருப்பதுபோல் நம் மானிலத்தில் இல்லை. நம் மானிலத்தில் கிராமப்புறங்களில்தான் அதிகமாக உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு சலுகை தருகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, கிராமப்புறங்களுக்கு குறைவான தொகையை ஏன் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிச் சென்ற ஆண்டும், முன் ஆண்டும் சொல்லியிருக்கிறேன். நான்கு கோடி ரூபாயிலிருந்து ஏன் ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்குப் பிறகுதான் 618 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்.

சென்னை ராஜ்யத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் கிராமப் புறங்களில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. கிராமங்கள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளுக்கு 618 லட்சம் ஒதுக்கிவிட்டு, நாங்கள் கிராமப்புறங்களுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் கொடுக்கிறோம், அவர்கள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு திட்டங்கள் தீட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம், நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவது உண்மையிலே நியாயம் அல்ல. கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்கள் அதிகமாக உபயோகப் படுத்துவதினால், நகரங்கள் முன்னுக்கு வருகிற அளவிற்கு கிராமப் புறங்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார் அப்படி கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கும் பணம் மேலும் உயரவேண்டும். ஆகையால் இதை மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

அடுத்தபடியாக மின்சார இலாக்காவில் கண்டிஷன் வைத்திருக்கிறார்கள். போஸ்ட் நட்ட பிறகு மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுத்துக்கொள்வோம்; சர்வீஸ் எடுத்துக்கொண்டால் மினிமம் டாரிப் போடவேண்டும், இப்போது இருக்கும் முறைப்படி வாஸ்தவம், ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். அதன்படியே கிணற்றுக்கு சலுகை தேவை என்று மனு போட்டுவிட்டு அதன்பிறகு அதற்கு உண்டான அக்ரிமெண்டை கையெழுத்து போட்டு 4 ஆண்டுகள் சென்ற பிறகும் கூட இன்னும் சர்வீஸ் கொடுக்கவில்லையே? இதற்கு யார் பொறுப்பாளி? இந்த சர்க்கார்தானே. ஒப்பந்தம் செய்த பிறகு மூன்று மாதங்களுக்குள் விவசாயி சர்வீஸ் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று மினிமம் சார்ஜ் கட்டவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். அக்ரிமெண்டைப் பார்த்தால் இதில் வளைத்து வளைத்து எழுதி விவசாயிகளை என்ன கொலை செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு கண்டிஷன்கள் இருக்கின்றன. கண்டிஷன் என்ன என்றுக்கூடத் தெரியாமல் விவசாயிகள் கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். “Something is better than nothing.” “ஊமைக்கு உளருவாயன் மேல்” என்பது போல் சர்வீஸ் கணக்கின் கொடுத்தால் போதும், எப்படியும் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டுமென்று ஆர்வத்தோடு இந்த அக்ரிமெண்டில் கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறார்கள்.

மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுக்காமல் போனால் டாரிப் சார்ஜ் கட்டவேண்டும். 1950-ம் ஆண்டில் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனு கொடுத்தார்கள்; ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் அதை இலாகாவிற்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். 1952-ல் அக்ரிமென்ட் வாங்கிவிட்டார்கள். 1958-ல் மோட்டார் வாங்குங்கள், சர்வீஸ் கொடுப்போம் என்று சொல்லி 1958-ல் மோட்டாரும் வாங்கியாகிவிட்டது. பின், சர்வீஸ் தாருங்கள், தாருங்கள் என்றால் இன்னும் சர்வீஸ் தரப்படவில்லை. அதற்கு யார் மினிமம் காரண்டி கொடுப்பது? இப்படிப்பட்ட சர்வீஸ்கள் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கு எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகளை இலாகாவின் வற்புறுத்திப் பணத்தை மட்டும் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். மூன்று மாதத்திற்குள் சர்வீஸ் எடுக்க விவசாயிக்கு சக்தியில்லை. சக்தி இல்லாத விவசாயி போடாதிருக்கிறான். வேண்டுமானால் டாரிப் சார்ஜ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். 18.2 சதவீதம் என்பதற்குப் பதிலாக 10 சதவீதம்தான் வாங்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், 8 சதவீதத்திற்கு மேல் நஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்; உண்மை, ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் 2,000-க்கு மேல் செலவு செய்து பம்ப்செட் வாங்கி ஷெட்டில் வைத்துவிட்டு சர்வீஸ் கிடைக்கவில்லை, கிடைக்கவில்லை என்று கஷ்டப்பட்டுச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு போர்ட் சர்வீஸ் தராமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு யார் மினிமம் காரண்டி கொடுப்பது? இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட “கன்ஸ்ட்ரிக்ட்டு”

13th August 1960] [Sri S. M. Annamalai]

மர்ஸ்” எவ்வளவோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனது தொகுதிக்கு வரட்டும், நான் எவ்வளவு பேர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று காட்டுகிறேன். ஆகவே, நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு போர்ட் சரியான காம்ப்ன்சேஷன் கொடுக்க வேண்டும். 2,000 ரூபாய் முதல் போட்டு மூன்று வருடத்திற்கு முன்னால் பம்ப் செட்ஸ் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள், அவர்கள் 1 சதவீதம் வட்டிக்கு பணம் வாங்கி, மாதம் 20 ரூபாய் வட்டி கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுக்கு 480 ரூபாய் வட்டியாகிறது. அதை அவர்கள் தங்கள் கையைவிட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பணத்திற்கு போர்டார் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு தரவேண்டும். அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதில் கால தாமதம் கூடாது. எக்ரிமென்ட் செய்து பிறகு உடனடியாக சர்வீஸ் தரப்பட வேண்டும். எவ்வித காரணத்தையும் ஒட்டி எக்ரிமென்ட் செய்த கன்ஸ்யூமர்களை மேலும் மேலும் அலுவலகங்களுக்கு வாருங்கள் என்று சொல்லாது, உடனடியாக அவர்களுக்கு சர்வீஸ் கொடுக்க வேண்டும். எவ்வித காலதாமதமும் கூடாது. ஆகவே, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “ஷெடோன்”. திடீரென்று மின்சாரம் இல்லையென்றால் சரி. டிரான்ஸ்பார்மர் பற்றிக் கொண்டு விட்டது திடீரென்று, என்று சொன்னால் சரி. ஆனால் இதுபற்றி நேற்றைய தினமே, அதாவது முந்திய தினமே வந்து விடுகிறது இலாகாவிலிருந்து சூப்பர்வைசருக்கு, நாளையிலிருந்து இந்த டிரான்ஸ்பார்மரில் கோளாறு, அதை ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்று. ஆனால் அதைப்பற்றி அவர்கள் யாரிடமும் சொல்வதில்லை. அதுபற்றி விவசாயிகளிடம் சொல்வது கிடையாது. காலையில் 6 மணிக்கு நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்போனால், அப்பொழுது தண்ணீர் இறைக்க கரென்ட் கிடையாது. ஏனென்று கேட்டால், “ரிப்பேர் இருக்கிறது என்று ரிப்போர்ட் வந்திருக்கிறது, ஆகவே கரென்ட் இல்லை” என்கிறார்கள். சுவத்தை மூடி வைத்துக்கூட இறைப்பு இறைக்கிறார்கள். ஒரு நாள் கரென்ட் இல்லை என்றால் 40 மூட்டை கிடைக்கக் கூடியது 20 மூட்டைதான் கிடைக்கிறது. காலையில் வந்து கரென்ட் இல்லையென்று பார்க்கும்போது, விவசாயி சூப்பர்வைஸரிடம் கேட்டால், அவரிடம் “எந்த லைவில் தகராறு, எது போய்விட்டது, உங்கள் பெட்டியில் (பாக்ஸ்) போய் விட்டதா, எங்கள் பெட்டியிலா” என்று கேட்டால், “நேற்றைய தினமே எங்களுக்கு ரிப்போர்ட் வந்தாகிவிட்டது, டிரான்ஸ்பார்மரில் ரிப்பேர் இருக்கிறது என்று. ஆகவே, கரென்ட் இல்லை” என்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) வேறு பேசுவதற்கு மெம்பர்கள் இல்லையென்று சொன்னார்களே, அதையும் கூடச் சேர்த்துக் கொடுங்கள். ஆகவே, காலையில் விவசாயி செல்லும் போது, கான்ட் இல்லை என்ற நிலை இருக்கிறது. அதனால், அப்படி ரிப்போர்ட் வந்தவுடன், அதுபற்றி விவசாயிகளுக்கு

[Sri S. M. Annamalai] [13th August 1960]

தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். “ஆறு மணி முதல் கிடையாது, ஆகவே இரண்டு மணிக்கு சென்று இறைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் பரவி விட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள பம்பு செட்ஸ்க்கு மட்டும் மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால், அங்கு மின்சாரம் பரவி விட்டதாக ஆகாது. கிராமங்களுக்கு, விளக்கு களுக்காக மின்சாரம் கொடுக்கிறீர்களா? கிராமங்களிலுள்ள பம்பு செட்ஸ்க்கு மின்சாரம் கொடுத்துவிட்டால், அதுவே கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் பரவி விட்டதாகப் பொருள் என்று டி. இ. சொல்கிறார். எத்தனையோ ஊராட்சி மன்றங்கள் தங்களுக்கு மின்சாரம் தேவை என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்புகிறார்கள். அவைகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில், ஆலமங்கலம் புதூர் என்ற இடம் இருக்கிறது. மூன்று வருட காலத்தில் 30 கடிதங்கள் எழுதியாகிவிட்டது. அவை என் பையில் நிறைந்திருக்கிறது. இதுபற்றி எஸ்.இ., டி.இ., டி.இ. (கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்) இவர்களிடமெல்லாம் கூறியாகிவிட்டது. கேட்டால் இன்னும் 20 நாட்களில் கொடுத்து விடுகிறோம் என்கிறார்கள். ஆக மிகக் காலதாமதமாகிறது. வேண்டுமானால் இதுபற்றி எழுதிய கடிதங்களை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் காண்பிக்கிறேன். உதாரணத்திற்காக இது ஒன்றைச் சொன்னேனே தவிர, இது போன்று பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. கடிதங்கள் என் பையில் இருக்கின்றன, நான் தருகிறேன். சரக்கார் என் தெருக்களுக்கு மின்சாரம் தரக்கூடாது? (மணியடிக்கப்பட்டது.) சீப் என்ஜினியர் (ஸவுத்) அவர்கள் அறிக்கையைப் பார்த்தேன். அவர்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்கள். வோல்டேஜ் கம்மியாகப் போனால்தான் “நோ வால்ட்” வேலை செய்யாது. டிம்மாக இருக்கிறபோது ஸ்டார்ட்டரின் ஹான்டில் கீழே விழாது. ஐந்து மணியிலிருந்து எட்டு வரை டிம்மாக கரென்ட் வருகிறது. அடுத்தபடியாக, இப்பொழுதுதான் விழுப்புரத்திலிருந்து (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஆரணிக்கு 110 கெ.வி. லைன் வருவதாகப் பார்த்தேன். இதே மன்றத்தில் போன ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு சொன்னேன், பல மோட்டார்கள் பற்றிக்கொண்டு விட்டதென்று. எங்கள் போலூர் தாலுகாவில் இந்த குறைபாடு இருக்கிறது. லைவில் கரென்ட் மிகக் குறைவாக வருவதால் விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே அதை எப்படியாவது அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டேன். இரண்டு வருடங்கள் கழிந்து இப்பொழுதுதான் வருகிறது இந்த 110 கெ.வி. லைன், விழுப்புரத்திலிருந்து ஆரணி வரை. சுரக்காய் என்று எட்டில் இருக்கிறது, அந்த சுரக்காய் எங்கள் கைக்கு வந்தால்தான் சாம்பார் வைத்துச் சாப்பிடலாம். அடுத்தபடியாக, ஜவ்வாது மலைபற்றி ஒரு வார்த்தை.

(இச்சமயத்தில் மணியடித்து, அடுத்த மெம்பர் அழைக்கப்பட்டார்.)

13th August 1960]

* SRI W. P. A. R. CHANDRASEKARAN : தலைவி அவர்களே, நமது மாநில மின்சார போர்டின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருப்பதை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். மின்சார விநியோகத்தில் நமது ராஜ்யத்தில் இரண்டாவது திட்டம் மூலம் 7,827 கிராமங்களுக்கும் விவசாய பம்பு செட்ஸ் 83,043-ம் ஹை டென்ஷன் வயரிங் 9,188 மைல்களும் செய்து இருப்பது பாராட்டத் தக்கதாகும். அது மட்டுமல்ல, இரண்டாவது திட்டப் பிரகாரம், 14,000-த்திச் சொச்சம் கிராமங்கள் நமது தேசத்தின் உச்சவரம்பு எல்லை. ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் 6,000-க்கு மேலான கிராமங்களுக்கு இரண்டாவது திட்டம் மூலம் மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்படுமென்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார், மேலை நாடுகளில் மின்சார விநியோகம் அதிகமாக இருக்கிறதென்று. மேலை நாடுகளில் இருக்கும் வருவாயைக் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர்களுடைய நிலையை நாம் அடைந்திருக்கிறோமா என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். நமக்கு இருக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களையும் சாதனங்களையும், செலவுகளையும் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், நாம் அடைந்திருப்பது நல்ல முன்னேற்றம்தான் என்பதைக் கூறலாம். அது மட்டுமல்ல; மின்சார வெட்டு (கட்) இல்லாது கழிந்த இரண்டு வருடங்களாக மின்சார விநியோகம் நடைபெற்றிருப்பதை நாம் பாராட்டவும் செய்யலாம். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மின்சாரம் எந்தெந்த மூலப் பொருட்களின் மூலமாக கிடைக்கிறது என்பதையும் நாம் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒன்று, ஹைட்ரோ ஸ்கீம். மழை பெய்து அதன் மூலம் நீர்ப் பாசனங்கள் வசதி பெற்று அதன் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இன்னொன்று, தெர்மல் ஸ்கீம், இது நிலக்கரியை மூலப் பொருளாக வைத்துக்கொண்டு, மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வது; இந்த இரண்டு முறையையும் நாம் ஏற்கெனவே பயன்படுத்தி வருகிறோம். ஆறுகளையெல்லாம் நாம் சரியான முறையில் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். நிலக்கரியைப் பொறுத்த மட்டில் இப்போது நம்மிடம் நிலக்கரி இல்லை. இந்த இரண்டு வித முறைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது, அதிகப்படியாக நாம் ஹைட்ரோ ஸ்கீம் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, கழிந்த இரண்டு வருட காலமாக எந்தவிதமான வெட்டும் இல்லாமல் நிர்வகித்துக் கொண்டிருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கதே. மேலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அனுசக்தியின் மூலமாக மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கின்றோம், இதற்கு திட்டக் கமிஷனின் அனுமதியும் ஆதரவும் நமக்குக் கிடைக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த அம்சம். அனுசக்திக்கு மூலப்பொருட்கள் எவையெல்லாம் என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் மூலமாக இதற்கு நிதி வசதி கூடுதலாகத் தேவைப்படும் என்று

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [13th August 1960]

நினைக்கிறேன். அதற்கு நமக்கு கிடைத்திருக்கும் சாதாரணமாக உற்பத்திக்கு ஏற்கெனவே திட்டக் கமிஷன் சாதித்திருக்கும் நிதிக்குட்படாமல் அதே உற்பத்தியில் தகுந்தவாறு பார்த்து மேலும் இதை ஏற்படுத்துவதற்கு தேவைப்படும் நிதி அத்தனையும் வாங்கி மின்சாரம் கூடுதலாக அணுசக்தி மூலமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த வருஷத்தில் 1,000 கிராமங்கள், 10 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகள், 1,000 'ஹை டென்ஷன் வயரிங்' என்கின்ற திட்டங்களுக்கு அதிகமாகவே நிறைவேற்றிவிட முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. கிராமந்தர்ப் பகுதிகளில் விவசாயத்திற்கு அதாவது 'அன்கனகட்ட மினிமம் சார்ஜ்' முன்னால் எல்லோருக்கும் போடப்பட்டிருந்தது. இப்போது அதை மாற்றி, தகுந்த காரணங்கள் இருந்தால் இதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. மேலும் விவசாயத்திற்கு கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைப்பதற்கு க்ரூப்பிங் லிஸ்டம் கொடுத்திருப்பது தேவையாக இருந்தாலும் புதிதாக வரக்கூடிய பம்பு செட்டுகளுக்கு விநியோகம் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை உரை முடிகின்றது. ஆனால் அங்கே இருக்கும் குப்பர்வைஸ்களுக்கு இதன் மூலம் அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுத்திருப்பதால், அவர்கள் அவற்றை சரியானபடி நிர்வகிக்கின்றார்களா என்பதைப் பார்க்கவேண்டியதும் அவசியமாகின்றது. மேலும் இந்த குப்பர்வைஸ்களின் எதேச்சாதிகாரப் போக்கு அதிகரித்துக்கொண்டு போனால் சர்க்கார்தான் கடைசியில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இதன் மூலம் சர்க்காரைத்தான் குற்றமாகச் சொல்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். அதேபோன்றுதான், டெர்பரி வயரிங் மூலம் ஏதாவது நிகழ்ச்சிகளுக்கு மின்சாரத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமானால், அதற்கு ஒரு பிரைவேட் எலக் ரிக்கல் எஞ்ஜினியரிடத்தில் சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்று வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது நல்ல காரியம்தான். இப்போது இதன் மூலம் ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இதைத் தடுக்கின்ற முறையில், எந்த அளவுக்கு லைட்டுகள் மைக்-கள் உபயோகிக்க வேண்டும், வயரிங் எப்படி செய்யவேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஓரளவுக்கு கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முறையில் இவ்வித ஒரு ஏற்பாடு வேண்டியதுதான். இது பெரிய அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்துகிற இடத்திற்குத்தான் அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சிறிய அளவில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கு, அதாவது நம் பக்கங்களில் இப்போது கல்யாணங்கள் என்றால், மாப்பிள்ளை, பெண், அதற்கு அடுத்தபடியாக மைக் என்றுதான் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் பிரைவேட் எஞ்ஜினியரிடத்தில் போய் சர்டிபிகேட் வாங்குவது என்பது முடியாத காரியமாக இருக்கும். பெரிய

13th August 1960] [Sri W. P. A. R. Chandrasekharan]

எக்ஸ்பிஷன் அல்லது பெரிய கான்பரன்ஸ்கள் முதலியவைகளுக்கு இம்மாதிரியான சர்டிபிகேட்டுகள் வேண்டியதுதான். மற்றவைகளுக்கு எல்லாம் விதிவிலக்கு அளித்தால் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். கிராமாந்திரப் பகுதிகளில் முக்கியமாக மின்சாரம் விநியோகிப்பதில் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட் பகுதிகளில்தான் அதிகமாக மின்சாரம் விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அது போல் நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் இந்திய சர்க்காரால் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் மின்சார சப்ளை கொடுக்கப்படாமல் இருப்பதின் காரணமாக, நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீமின் பயனை அடைய முடியாமல் போய்விடுகிறது. ஆகவே நாஷனல் வாட்டர் சப்ளை திட்டத்தில் உட்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களைப் பொருக்கி எடுத்து அந்த இடங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து மின்சார விநியோகம் கொடுத்தால், அதன் மூலம் நேஷனல் வாட்டர் சப்ளை திட்டத்தின்மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பயனை அடைய முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், மலைப் பிராந்தியங்களில் மின்சாரம் பலவிதங்களில் தேவைப்படுகிறது. அதாவது ஏலக்காயை (கார்டம்ம்) ஸ்டோர் செய்வதில் இரண்டு விதமாக பாடமாக்குகிறார்கள். ஒன்று சூரிய வெளிச்சத்தின் மூலமாக பாடம் பண்ணுகிறார்கள். இன்னொன்று, நெருப்பை உண்டுபண்ணி, அதையில் சூடேற்றி, அதில் வைத்து பாடம் பண்ணுகிறார்கள். இப்படி உஷ்ணத்தை உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் பாடம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததில், இப்போது அதிகமாக விறகு கிடைக்காத காரணத்தால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன; அதோடு காலிபி “பல்ப்புகளை” பயன்படுத்துவதற்கும், மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே லேபர் க்வாட்டர்ஸ் இருக்கின்ற இடங்களுக்கும், பிளாண்டேஷன் ஏரியாக்களுக்கும் மின்சாரம் நியாயமான முறையில் கொடுப்பதற்கு மிகுந்த சுவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் டாரிப் முறை என்று வேறு இருக்கிறது. இதில் கூடுதல் குறைவு எல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் காலத்தில் மின்சாரம் எந்த விதத்திலெல்லாம் உபயோகப்படுகிறது என்று பார்த்தால் கணக்கிடலங்காமல் இருக்கும். அதை “லக்ஷரி” (தேவைக்கு மேற்பட்ட வசதி) என்று சொல்லலாம், அல்லது “நெஸஸிட்டி” என்று சொல்லலாம். சில தொழிற்சாலைகளில் 100-ம் நம்பர் டூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடத்தில் “ஏர்-கன்டிஷன்” இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் மற்ற ஊர்களில் இருந்து கொண்டு, கொடைக்கானலுக்குப் போக முடியாது, ஆகவே என் வீட்டையே குளிர்பதன வசதி செய்யப்போகிறேன் என்று சொல்லுகின்றவர்களும் இருக்கின்றார்கள். அதை ஒரு விதத்தில் தேவைக்கு மேற்பட்ட வசதி (லக்ஷரி) என்று சொல்லலாம். அதேபோன்று வசதியுள்ள

[Sri W. P. A. R. Chandrasekharan] [13th August 1960]

ஒரு குடும்பத்திலுள்ள ஒரு வீட்டு எஜமானி தங்களுடைய வீட்டில் மின்சாரத்தின் மூலமாகத்தான் சமையல் அடுப்பை உபயோகிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லலாம், அதேபோன்று ஒரு நவநாகரீக யுவன் ஒருவன் மின்சாரத்தின் மூலமாக ரேஸ் உபயோகித்துக் கொள்ளப்போகிறேன் என்று சொல்லலாம். அதில் எது அத்தியாவசியம், எது அவசியம் என்று சொல்ல முடியாது. அது மாத்திரமல்ல. அதே மாதிரி எத்தனையோ இருக்கின்றன. மருந்து வகைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கும், மருந்து வகைகளைக் காப்பதற்கும், மருந்து வகைகளை விநியோகிக்கும் வரையில் காப்பதற்கும் மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. இந்த அறிக்கையில் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்த டாரிஸ்ட் ரேட்டைப் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடு இருக்கிறது என்று. அந்த முறையில் பரிசீலிக்கும்போது அக்ரிகல்கரல் பம்ப் செட்டுகளை அத்தியாவசிய தேவையென்ற கருதி, இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகைகளுக்குமேல் நியாயமான முறையில் எவ்வளவு சலுகை கொடுக்க முடியுமோ அம்மாதிரி கொடுத்து ஆங்காங்கு இருக்கும் மின்சார விநியோகத்திற்கு தகுந்தபடி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது பெரியார் ப்ராஜெக்ட்டில் 10 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டு, அதிலிருந்து மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றால், அதற்கு அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய பெரியகுளம், நிலக்கோட்டை தாலுகாக்களிலுள்ள மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் அங்கிருந்து வரும் கரண்டி அவர்களுடைய தாலுகாக்களுக்குத்தான் முதலில் கிடைக்கவேண்டுமென்று. திருமங்கலத்திலிருந்து டில்லிக்குப்போக ஒரு கார்டுக்கு ஒரு அணு என்று சொன்னால், திருமங்கலத்திலிருந்து மதுரைக்கு குறைத்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது. உற்பத்தியாகும் இடத்திலிருந்து விநியோகமாகும் தூரத்தை கவனிக்காமல், தூரத்தைப் போறுத்து சலுகை என்றில்லாமல் உபயோகிப்பதன் அவசியம், அத்தியாவசியமான அடிப்படைத் தேவை என்ற இந்த விதத்தில் பரிசீலனை செய்து ரேட்டை போடும் முறையை அனுசரித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : அவைத் தலைவி அவர்களே, இந்த சென்னை மாநில மின்சாரக் கழகத்தின் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகளைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாநில மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவர் முழு நேர உழைப்பாளராக இந்த ஆண்டிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். இந்தக் கழகத்தின் செயலானது, சென்ற ஆண்டுக்கு முன்பு வரையில் அரசாங்க நிர்வாகத்திலிருந்து, இப்போது தனிப்பட்ட கழகத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இந்தக் கழகத்தின் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது என்று இப்போது நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையில் இருக்கக்கூடிய நல்ல அம்சங்களிலிருந்து

13th August 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

காண்கிறோம். அதற்காக இந்த மின்சாரக் கழகத்தின் தலைவர் அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அவருக்கு உறுதுணையாக—அச்சாணியாக—இருக்கக்கூடிய மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும் நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு ஆதாரமாக இருக்கக்கூடிய விஷயங்களில் சிலவற்றை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்பிலேயே அவைகள் தரப்பட்டிருந்தாலும், அவைகளை மறுபடியும் எடுத்துக்காட்டுவது நமது கடமை என்பதற்காக எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். முக்கியமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகையானது 60.63 கோடி ரூபாய்க்கும். ஆனால் இப்போது—நான்கு ஆண்டுகள் முடியும் தருவாயில்—64.96 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்கள் செலவழித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும் தருவாயில் 77.04 கோடி ரூபாய் வரையில் செலவிட இருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது, இந்த ஐந்து ஆண்டு அளவில் 17, 18 கோடிக்கு மேல் அதிகமாகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய மாநிலத்தில் என்பது விளங்கும். ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பெற்று இதைச் செலவிட்டிருக்கிறோம் என்பது மகிழ்த்தக்க சமாசாரமாகும்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாநிலம் தான், கிராமங்களுக்கு அதிகமாக மின்சார ஒளியைக் கொடுக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதிக கிராமங்களுக்கு ஒளி கொடுக்க உதவி புரிந்திருக்கிறது என்பதை அறிகிறோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில் 3,400 கிராமங்களுக்கு ஒளி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்குக் கணக்கிடக்கூடிய முறையில் பார்த்தால், நான்கு ஆண்டுகளில் 6,500 கிராமங்களுக்கு மின்சார ஒளி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல் அகில இந்தியாவிலேயே 14,500 கிராமங்களுக்குத்தான் ஒளி கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கும்போது, நமது மாநிலத்தில் மாத்திரம் 9,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு அரிய, பெரிய காரியம் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்னை மாநிலம் செய்திருக்கும் வேலையை மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும்.

இது போன்று விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற—பம்ப்செட்டுகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற—மின்சார சக்தியை எண்ணிப் பார்க்கும் போது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியும்போது 35,500 பம்ப்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் 65,000 பம்ப்செட்டுகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக மின்சாரக் கழகம் செய்திருக்கின்ற பெரிய சாதனை ஒன்று. இந்த மாநிலத்தில் மின்சார சக்தியைப் பொறுத்த

[Sri K. R. Viswanathan] [13th August '1960]

வரையில் இருக்கக்கூடிய பிற்பட்ட பிரதேசங்களை வேறாகவும், முற்பட்ட பிரதேசங்களை வேறாகவும் பிரிக்கவேண்டுமென்று தாற் காலிகக் குழு அமைத்து அதன் ஆலோசனையின்படிப் பிரித்து, பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு சில சலுகைகள் வழங்கவேண்டு மென்ற விதியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த விதியிலே பிற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு மினிமம் காரண்டி சார்ஜ் 35 ரூபாய் வீதமும், முற்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு 45 ரூபாய் முதல் 50 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் பேசும்போது, முற்பட்ட பிரதேசமாவது, பிற்பட்ட பிரதேசமாவது என்று கூற முனைந்தார் எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில்தான் என்றாலும் இவர் எவ்வாறு அவ்விதம் கூற முனைந்தார்களோ என்று தெரியவில்லை. வட நாடு, தென் நாடு என்று பேசக் கூடியவர்கள், நம் நாட்டிலே முற்பட்ட பிரதேசம், பிற்பட்ட பிரதேசம் என்ற வேறுபாடு காணவில்லை என்று சொன்னால் அவருடைய உரையைப் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை என்று சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக நமது மின்சாரக் கழகம் செய்துள்ள சாதனையில் கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைந்த பட்ச சார்ஜை

THE HON. SRI V. RAMAIAH : கனம் அங்கத்தினர் இம்மாதிரி பிரிக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களா?

SRI K. R. VISWANATHAN : இல்லை. வரவேற்கிறேன் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக 'அன்கனெக்டட் மினிமம் சார்ஜ்' இனிமேல் அறவே இருக்காது, வசூலிக்கப்படாது என்று குறிப்பிட்டிருப்பதானது வரவேற்கத் தகுந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலேயே இருக்கக்கூடிய மின்சாரத் திட்டங்களுக்குள் பெரிய திட்டம் குந்தா திட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்ததுதான். நிலகிரி மலைக்குச் செல்லுகிற ஒவ்வொருவரும் குந்தாத் திட்டத்தைக் காணாமல் வர முடியாது. முதல் 'பூனிட்' முடிந்தாலும், இரண்டாவது திட்டத்திலேதான் அரும் பெரும் காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பத்து மைல் அளவுக்கு மலையைக் குடைந்து நீரை எடுத்துச் சென்று இரண்டாவது திட்டத்தை அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். அத்தகைய திட்டம் இன்னும் சில மாதங்களுக்குள் முடிவடையப் போகின்றது என்பது மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த செய்தியாகும். இத்தகைய பாராட்டத் தக்க செயல்களைச் செய்து வருகின்ற அமைச்சரையும் மின்சாரக் கழகத்தையும் நாம் மெச்சாமல் வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த மின்சார விஸ்தரிப்பில் ஒரு பெரிய தடை—தலைவலி என்று கூடச் சொல்லலாம்—இருந்து வந்தது.

13th August 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

கிராமப் புறங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பைச் சில தனிப்பட்ட கம்பெனியார்கள் வைத்திருந்தனர். அவர்கள் தங்களுடைய எல்லையில் தாங்களாகவும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்காமல், அரசாங்கத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலும் பெரிய இடையூறுகள் செய்து வந்தார்கள். அதுபற்றி நான் பல முறை இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போது அதற்கு ஒரு நல்ல ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் கடன் வழங்கத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி கடன் கொடுத்தும் தனியார் துறையிலிருந்து மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன் வராத கிராமப் பகுதிகளில் அரசாங்கமே முன் வந்து அந்தப் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அப்படி விஸ்தரிக்க முன் வந்த பகுதிகளில் திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள உடையார்பாளையம் தாலுகா ஒன்று. இரண்டு, மூன்று திங்களுக்கு முன்பு அமைச்சர் அந்தப் பகுதிக்கு வந்தபோது இந்த அவல நிலை அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. “இந்த மாநிலத்திலேயே எல்லா தாலுகா தலைநகரிலும் மின்சாரம் இருக்கிறது. ஆனால் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் மின்சாரம் இதுவரை விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருப்பது பெரிய குறையாகும். அதைக்கண்டு நான் வருந்துகிறேன். இத்தகைய நிலைமை இதுவரை என்னுடைய கவனத்திற்கு வரவில்லை. இந்தக் குறையைக் கூடிய விரைவில் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வேன்”, என்று சொல்லி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்கள். “வருகின்ற சுதந்திர விழாவுக்கு முன்னதாக இந்தக் குறையைத் தீர்த்து விடுவேன்” என்று சூளுரை செய்தது போல் அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அதன் பேரில் மின்சாரக் கழகத்தார் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தார்கள். அப்படி ஏற்பாடு செய்து வந்தபோது எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் நடந்து கொண்ட விதத்தை நினைத்து வருந்த வேண்டியிருக்கிறது. அம்மாதிரி மின்சாரக் கழகத்தார் அங்கு ஏற்பாடு செய்து வந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் “இந்த மாதிரிக் கம்பங்களைக் கொண்டு வருவதெல்லாம் காட்சி காட்டுவதே தவிர, உண்மையில் துரிதமாக வேலை நடக்கப் போவதில்லை” என்று பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். அம்மாதிரிப் பேசியதைக் கேட்டு நான் மிகவும் வருத்தமுற்றேன். அதற்குப் பிறகு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்த சமயத்திலும், நிச்சயமாக சுதந்திர விழாவன்று ஜெயங்கொண்டத்தில் மின்சார ஒளி வீசும் என்று உறுதி கூறினார். நாளை மறுநாள், சுதந்திர விழாவன்று ஜெயங்கொண்டத்தில் அதற்கான திறப்பு விழா நடைபெற இருக்கிறது. இதற்காக, நான் மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மின்சாரக் கழகத்திற்கும் மனதார என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று அமர்கின்றேன்.

[13th August 1960]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சபைத் தலைவி அவர்களே தாங்கள் அழைக்கும்போது நேரில் இல்லாமல் போனதற்கு மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்

இந்த மின்சார போர்டு 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, மின்சாரமானது கிராமப் பகுதிகளில்தான் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. ஆனால் எந்த அளவில் நமது ராஜ்யமானது இந்தத் துறையில் சிறப்பான முன்னேற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்று பார்த்தால், பெரும் அளவில் புள்ளி விவரக் கணக்கு மூலமாக முன்னேறிவிட்டதாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டதாகக் கருத முடியவில்லை. சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் பேசும்போது, பிற்பட்ட பகுதிகள் எல்லாம் இந்த நாட்டில் நிறைய இருக்கின்றன; அவற்றுக்கெல்லாம் மின்சார விஸ்தரிப்பில் முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தக் கருத்து இன்றைய தினம் அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்த அறிக்கையில் குசகமாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். அந்த அறிக்கையில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு விட்டது மட்டுமே போதாது. இன்னின்ன பகுதிகள் பிற்பட்ட பகுதிகள் என்று குறிப்பிட்டு அந்தப் பகுதிகளுக்கு நிச்சயமாக முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால்தான், அதன் மூலம் நன்மை கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படும். உதா. கோட்டை தாலுகா, அருப்புக்கோட்டை தாலுகா, பரமகுடி தாலுகா, கோயில்பட்டி தாலுகாவில் ஒரு பகுதி, மதுரையில் இருந்து தூத்துக்குடி செல்லக்கூடிய ரயில்வே பாதையில் சமுத்திரக் கரையோரப் பகுதிகள் ஆகியவற்றைப் பிற்பட்ட பகுதிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்றுதான் சொல்லவேண்டும். சென்ற ஆண்டு பட்ஜட் பிரசங்கத்தின்போது கூட குறைந்தபட்சம் 10 கிராமங்களுக்காவது மின்காரத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டேன். எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு, கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் மின்சாரம் அங்கே எந்தப் பகுதிக்கும் வரவேயில்லையென்று தெரிகிறது. மந்திரியவர்கள் சட்டசபையில் வாக்குறுதி கூடக் கொடுத்தார்கள். ஒரு சமயம் கீழே இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களால் அந்தக் காரியம் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கிறதோ என்னவோ தெரியவில்லை.

உலகத்திலேயே எந்த நாட்டிலும் இருப்பதைவிட நம்முடைய நாட்டிலேதான் மின்சாரத்திற்கு அதிகமான கட்டணம் வாங்கப் படுகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த நாடு மிக ஏழ்மையான நாடு. இவ்வளவு உயர்ந்த கட்டணத்தை வைத்தால் மக்கள் அதிகமான அளவில் மின்சாரத்தை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது. அமைச்சர் அவர்கள் நஷ்டம்

13th August 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

ஏற்படுவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். நஷ்டம் ஏற்பட்டால்கூட பரவாயில்லை, அதை வேறு வகையில் ஈடு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்தக் கட்டணத்தைக் குறைவாக விதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான், விவசாயிகளுக்கு ஷிஃப்ட் முறையில் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் முறை இருக்கக் கூடாது என்பதை வற்புறுத்திச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்களை நேரில் கண்டு கேட்டபோது கூட அந்த முறை எடுக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் பகுதியில் பார்த்தால், அந்த ஷிஃப்ட் முறை எடுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு மின்சாரம் “கட்” செய்யப்படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் எடுத்துக் கூற விரும்பினாலும், ஷிஃப்ட் முறை இருக்கக் கூடாது என்பதை நான் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். சில இடங்களில் இரவு 2 மணி முதல் 4 மணி வரை விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயி எப்படி அந்த நேரத்தில் எழுந்து வயலுக்குச் சென்று (கனம் ஸ்ரீ வி. ராமையா : இப்போது அந்த முறை கிடையாது. எந்தப் பகுதியில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறீர்கள்?) எங்கள் பகுதியில் இன்னும் அந்த ஷிஃப்ட் முறை இருக்கிறது. மேலும், பிற்பட்ட பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குக் கிணறு வெட்ட வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பொறுப்பு இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்தது அல்லவென்றாலும் கிணறு இல்லாமல் மின்சாரம் சப்ளை செய்தாலும் பயன் இல்லையாதலால் இதையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் காரணத்திற்காக சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன். உதவி மான்யம் (ஸப்ஸிடி) போதுமானதாக இல்லை, விவசாயிகள் நேரடியாகக் கிணறு தோண்டுவதற்கு, ரூ. 2,000, ரூ. 2,500 அரசாங்கம் முதலாகப் போட்டு, கிராமத்தைச் சர்வே செய்யவேண்டும். எங்கெங்கே கிணறு தோண்ட முடியும் என்று சர்வே மூலம் தெரிந்த பிறகு, எல்லா விவசாயிகளுக்குமே அரசாங்கச் செலவில் ரூ. 2,500, ரூ. 3,000 செலவு செய்து கிணறு வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டும். செலவான தொகையை இருபது வருஷக் கடனாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் ‘ஸப்ஸிடி’ என்று ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து விட்டால், அதைக்கொண்டு கிணறு வெட்ட முடியாமல் போவதால், அதையும் வேறு வகையிலே விவசாயி செலவு செய்துவிட்டு, கிணறு வெட்டப்படாமலிருக்கிறது. இந்த ஆயிரம் ரூபாயும் விவசாயிகளுக்கு நேரடியாகப் பரிபூரணமாகக் கிடைப்பதில்லை. நான் சொல்லிய யோசனைப்படி சர்க்காரே முதல் போட்டு கிணறு வெட்டிக் கொடுத்து, நிறைய மின்சார வசதியும் செய்து கொடுத்தால் செனகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-00
a.m.

மேலும், அணு சக்தி மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய கண்டிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று

[Sri T. L. Sasivarna Thevar][13th August 1960]

நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி, ஹைட்ரோஎலெக்ட்ரிக் ஸ்கீம் மூலமாக, எவ்வளவு மின்சாரம் பெற முடியுமோ, அதை முடிந்த அளவு செய்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்படலாம். நெய்வேலியில் நிலக்கரி எடுத்து, அதில் இருந்தும் தெர்மல் ஸ்கீம்படி மின்சாரம் எடுக்கும் யோசனையும் பின்னால் இருக்கிறது. அணு சக்தி மூலமாக மின்சாரம் கொடுத்தால் நம் மாநிலத்திற்கு மின்சாரம் நிறையக் கிடைக்கும், அந்த வகையில் நம் மாநிலம் முன்னேற்றம் அடையும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று எவ்வளவு மின்சாரம் கிடைத்தாலும் நம் மாநிலத்தில் உபயோகிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. விவசாயப் பெருமக்கள் நல்ல முறையில் மின்சாரத்தை உபயோகித்து, பொருள்களை உற்பத்தி செய்தால் விலைவாசி ஓரளவு நிச்சயமாகக் குறையும். கிணற்றி விருந்து தண்ணீர் இறைத்து, மின்காய், நிலக்கடலை போன்ற பணப் பயிர்களைக் கோடை காலத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விளைவிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால், பொருள்களை நிறைய உற்பத்தி செய்வார்கள். அதன் மூலம் அரிசி விலை கணிசமான அளவு குறைந்துவிடும். ஆதலால், அதற்கு வகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பம்ப் செட் கிடைப்பது துர்லபமாக இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 75,000 பம்ப் செட்கள் வைக்கப் படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், பம்ப் செட் கிடைப்பது பற்றி கணிசமான கணக்கு சபை முன் வைக்கப்படவில்லை. பம்ப் செட்களுக்காக விவசாயப் பெருமக்கள் அலைக்கூடிய அலைச்சல் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. நிர்ணயமான காலத்தில் பம்ப் செட் கிடைக்காத கஷ்டம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிப்பதோடு கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சார வசதி பரிபூரணமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

*SRI K. N. PALANISWAMI GOUNDER : கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, இன்றையதினம் மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை முழுவதையும் நான் வரவேற்கிறேன். மனிதனுக்குக் கண் எப்படி அவசியமோ, அதுபோல் விவசாய வளர்ச்சிக்கும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் மற்றும் எல்லா வளர்ச்சிக்கும் மின்சாரம் கண் போன்றதாகும். கண்போன்றுள்ள மின்சார திட்டத்தை நம் ராஜ்யத்தில் பல வகைகளில் அபிவிருத்தி செய்து, ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நமது கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டு தலைவர், காரியதரிசி, மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட எல்லோரையும் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். நம் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டும் அவர்களைப் பாராட்டுவதில்லை; ஏழை விவசாய மக்கள், கைத்தொழில் செய்யும் மக்கள் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். நம் ராஜ்யம் இன்று பல வகைகளில்

13th August 1960] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பதற்குக் காரணம் மின்சார வசதி செய்துகொடுக்கப்பட்டிருப்பதுதான் என்பது குறித்து நாம் பெருமை கொள்ளவேண்டும்.

குந்தா மின்சாரத் திட்டம் அன்னியர் உதவி கொண்டு, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் உருவாகி இருக்கிறது. பரம்பிக்குளத் திட்டத்தின் மூலமாகவும் மின்சாரத் திட்டம் உருவாக இருக்கிறது. பெரியாறு திட்டம் மூலமாக நமக்குப் பெருமளவு கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. குந்தாத் திட்டம், பரம்பிக்குளம் திட்டம் இவைகள் மூலமாக நம் ராஜ்யத்தில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி, விவசாய வளர்ச்சி ஏற்பட நல்லதொரு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பழங்காலந்தொட்டு விவசாயிகள் கடலை போன்ற பணப் பயிர்களை விவசாயம் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயத்திற்கு மோட்டார், பம்ப் செட் வைத்துக்கொள்ள மின்சார வசதி செய்துகொடுத்தால், ஒன்றுக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு பங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். அப்படிக் கொடுக்கப் பட்டு விவசாய மக்கள் நம் ராஜ்யத்தில் நன்றாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மின்சார அமைச்சரைப் பாராட்டுவதற்கில்லை என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், நான் மின்சார அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டாரையும், பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால், இன்றையதினம் ஏழை விவசாயிகள் முன்னடைந்திருக்கிறார்கள்; தொழில் வளர்ச்சியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் மிகவும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். 100-க்கு 99 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், எல்லாத் தாலிக்காக்களிலும், 100-க்கு 90 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பத்து சதவிகித கிராமங்களுக்குத்தான் கொடுக்கவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது. அதையும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் கொடுத்துவிடுவார்கள், பம்ப் செட் பொறுத்தப்படாத கிணறே எந்தக் கிராமத்திலும் இருக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன்.

பலவகைகளில் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும், கனெக்ஷன் கொடுப்பதிலே அசௌகரியமும் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பல சௌகரியங்கள் இருக்கும் இடத்தில் ஒருசில அசௌகரியமும் இருக்கலாம். இதற்காக குறுகிய ஏரியாவாகச் செய்து, ஜில்லாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் போட்டு, மின்சார வசதி செய்தால், கைத்தொழில் வளர்ச்சியும், விவசாய வளர்ச்சியும் நல்ல முறையில் ஏற்படும், அவைகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பரவலான ஏரியாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் இருப்பதற்குப் பதிலாக குறுகிய ஏரியாவுக்கு ஒரு என்ஜினீர் இருந்தால் கவனிக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

[Sri K. N. Palaniswami Gounder] [13th August 1960]

மேலும், டிவிஷனல் எஞ்ஜினீருக்கு, அதிக அதிகாரங்கள் கொடுத்தால் உடனுக்குடன் மின்சார கனெக்ஷன் கொடுக்க சௌகரியமாக இருக்கும்.

மின்சாரம் குறைவாக இருந்த காலத்திலே மின்சாரத்தில் வெட்டு ஏற்பட்டது. இரவுக் காலங்களில் மின்சாரம் எடுத்துக் கொள்ளச் சொல்லும்போது விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறபடியால், ஒரு ஆண்டுக் காலமாக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் பகலில் எடுத்துக்கொள்ள வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சிறு சிறு கைத்தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட மின்சாரம் கொடுக்கத் தடை இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்குக் காரணம், அங்குள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், பஞ்சாயத்து போர்டு லைசன்ஸ் கொடுக்காததுதான். சிறு சிறு கைத்தொழில்களுக்கு லைசன்ஸ் வாங்க டவுன் பிளானிங் டைரக்டர், ஸ்தல ஸ்தாபன டைரக்டர், சர்க்கார் இன்னும் பல இடங்களுக்குப் போகவேண்டியிருக்கிறது. இப்படியெல்லாம் இருப்பதால், 35 லட்ச ரூபாய் போட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் திருப்பூரில் உள்ள தனலட்சுமி மில்லானது ஒரு வருஷமாக மின்சாரம் இல்லாமல் ஓடாமல் இருக்கிறது. இந்த 35 லட்ச ரூபாய்க்கு வட்டி எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை ஆலோசிக்கவேண்டும். லைசன்ஸ் இல்லாமல் ஒரு வருஷமாக மின்சாரம் இல்லாமல் பூட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கொடுக்கவும், லைசன்ஸ் கொடுக்கவும், ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சிறிய கைத்தொழில்களுக்கு ஸ்தலஸ்தாபனங்களிலே லைசன்ஸ் வழங்கிய பிறகுதான் மின்சாரம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் சீக்கிரம் கனெக்ஷன் கிடைக்கவும், லைசன்ஸ் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நமது ராஜ்யத்தில் சில நகரசபைகளில் மின்சார நிர்வாகத்தை தேசியமயமாக்கினார்கள். ஆனால், இன்னும் சில நகரசபைகளில் அவ்வாறு தேசியமயமாக்கப்படவில்லை. சில நகரசபைகள் சர்க்காரிடத்தில் மரியாதை காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில நகரசபைகள், கோயமுத்தூர், மதுரை போன்ற நகரசபைகள், சர்க்காரோடு எதிர்த்து விபரஜ்யம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று, சர்க்கார் எல்லா நகரசபைகளையும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கெல்லாம் மின்சாரம் கொடுக்கவேண்டும். அல்லது, ஒரு நகரசபையின் மின்சாரப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் விட்டுவிடவேண்டும். ஒருசில நகரசபைகளில் சர்க்கார் நடத்துவது, இன்னும் சில நகரசபைகளில் சர்க்கார் நடத்துவதில்லை என்ற பாகுபாடு இருக்கிறது. நகரசபையின் நிர்வாகத்தில் மின்சாரத் திட்டம் இருந்தால்தான் நகரசபைக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். மின்சார விஸ்தரிப்புக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். நிர்வாக சௌகரியமும் இருக்கும். மின்சார போர்டார் எல்லா நகரசபைகளையும் ஒன்றாகப் பாவிக்கவேண்டும்.

13th August 1960] [Sri K. N. Palaniswami Gounder]

கிராமங்களில் சூப்பர்வைசர், லைன்மென் வருவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் காலா காலத்தில் வர வழி செய்யப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நமது மின்சாரத் திட்டங்கள் விவசாயத்திற்கும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கும் நிறையப்பயன்படுகின்றன. எங்கள் ஜில்லாவில் சிறு சிறு கைத்தொழில்கள் முக்கியமாக இருக்கின்றன. சில வருஷங்களாக கட்டிடங்கள் கட்டிக்கொண்டு மெஷினரிகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு மின்சாரம் கிடைக்காமல் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் மின்சாரம் கொடுப்பதை துரித படுத்தவேண்டும். சமுதாய நலத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயத் திற்காக நிறைய கடன் கொடுக்கிறார்கள். கடன்களை சீக்கிரம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வதோடு, மற்றப்படி லைசென்ஸ் களையும் சீக்கிரம் வழங்குவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது மின்சார போர்டு நிர்வாகத்திலே கோவை ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரைக்கும் சில டிபார்ட்மெண்டுகளில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கோவை, சிங்கநல்லூர் லிருந்து மேட்டூருக்கு 80 மைல் இருக்கிறது. மேட்டூருக்கு அனுப்புவதற்கு காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகையால் திருப்பூரில் ஒரு டிவிஷனல் என்ஜினியர் ஆபிஸ் ஏற்படுத்தவேண்டும். அல்லது மேட்டூர் சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியருக்கு இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரங்களை கோவை சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியருக்குப் பிரித்து வழங்கவேண்டும். அங்கு செல்லுவதற்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் கொஞ்சம் சிரமப்படுகிறது. மின்சார போர்டு அதிகாரங்களை ஆங்காங்கு பரவலாக இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மின்சார போர்டைப் பற்றி சிலர் குறைகளைச் சொன்னார்கள். மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட இலாகா பல வகையிலே நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். நமது ராஜ்யம் மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்டவரை பல வகைகளிலும் முன்னேறியிருக்கிறது என்பதுபற்றி பெருமை கொள்ளவேண்டும். அதற்காக கனம் அமைச்சர் அவர்களையும், மின்சார போர்டு தலைவர் அவர்களையும், மற்ற அங்கத்தினர்களையும், காரியதரிசியையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

மின்சார போர்டு அட்வைசரி போர்டாக இருப்பதைவிட நிர்வாக போர்டாக அமையவேண்டும். மின்சார போர்டு நிர்வாக போர்டாக அமைந்தால் உத்தியோகஸ்தர்கள், உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் அதிலே இருப்பார்கள். முக்கியமாக ஜில்லா அட்வைசரி போர்டு நிர்வாக போர்டாக இருக்கவேண்டும். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தை பரிசீலனை செய்வதற்கு அதிகாரம் வழங்கவேண்டும். கிராம, டவுன் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அந்த அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டும். எல்லா நகர சபைகளுக்கும் அந்த அதிகாரங்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மறுபடியும் அமைச்சரைப் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th August 1960

* SRI S. RANGANATHA MUDALIAR: Madam Chairman, as I sat listening to the reading of the report by the Hon. Minister, a doubt arose in my mind whether I was listening to a prosaic report or an epic poem in prose. I call this epic poem for this reason. The achievements mentioned in the report are no mean achievements but achievements of tremendous magnitude. In the Bible we have read: 'The word was Light and immediately "there was light" and darkness was expelled'. In the same way, in the same quick manner and with the same speed, electricity has been generated in our State. It has been the fashion with some of our Opposition Members not to give credit to the Government where that is due but only to point out the acts of omission. It is stated that compared to the Western countries, we have not achieved much and our achievement is very infinitesimal. There is no use of comparing ourselves to the Western countries, and it is not fair to us. On the other hand, we must compare our present condition, present state, present progress and present achievements to what they were when the Britisher was ruling us, and to what they were at the beginning of the First Five-Year Plan. We are simply surprised at the tremendous improvement. The report says—

'The impressive progress that has been made in this State in the field of power development can be gauged from the following statement, which gives in one view the achievements in regard to development of electricity in Madras State under the First Five-Year Plan and during the first four years of the Second Plan :—

	Achievement before the First Plan.	Achievement at the end of the first four years of the Second Plan.
Installed capacity.	156,007, K.W	411,700 K.W
Villages and ham- lets electrified.	1,613	8,990
Agricultural pumpsets connec- ted.	14,373	97,416
H.T. lines erected	4,355 miles.	13,543 miles.

This is no mean achievement. We are promised at the end of the Second Five-Year Plan that 80,000 pumpsets are expected to be erected and 10,000 villages and towns are expected to be electrified. We could see how progress has been achieved, judging from the way in which the newly added Tirutani taluk was electrified. Our taluk before its integration with this State was in a very much undeveloped condition. There was a time when we were agitating for the inclusion of that area into our State. We had to go to certain remote villages which were something like bi-junction or tri-junction points in the map of our Madras State and the Andhra Pradesh. On the one side within a

13th August 1960] [Sri S. Ranganatha Mudaliar]

hundred yards, there was a village full of electric lights and on the other side, we were completely enveloped in darkness. When the people of that area looked at that picture, they were asking when they were going to be integrated with the Madras State. That was the feeling agitating the minds of the people in those days. It was that feeling of helplessness which intensified the struggle of the people to hasten or precipitate the integration of the Tamil areas of the erstwhile Andhra Pradesh with the Madras State. Now after integration, what is the thing that we are seeing. We came to the Madras State only on 1st April and it is not even four months but 50 per cent of the taluk has been electrified and only the other 50 per cent remains to be electrified. We are promised that before the end of this year, the whole taluk will be electrified. If that is the tremendous rate at which electricity is extended, it is no wonder that during the First and Second Five-Year Plans the progress that our State has achieved in regard to extension of power, is one simply defying one's imagination. It has been our pride to lead other States in the intellectual field. Intellectually we are considered to be a premier State. That is one kind of field where we are in a pre-eminent position and it would not be very long before our State becomes a premier State in regard to electricity and power. We are told that at present, Bombay is the leading State in this respect. Next comes Bengal and Madras is third. I have no doubt that at the present rate of development, our State would surely occupy the first place in the coming years.

I think in the years to come our State will become the most premier State in the whole of our Indian Union in the matter of production of electrical energy.

One of the most distinguishing things that has marked our State from other States has particularly been the electrification of Harijan colonies. Other States have bestowed the benefit of electricity on their villages. But in our State particular attention has been given to electrification of Harijan colonies. Vast amounts have been set apart for that purpose. It is one of our greatest achievements for which we may feel proud. That has not been achieved by other States.

Hitherto my impression was that Andhra was having tremendous resources with regard to power. The Machkund scheme and the projected Srisailem scheme were thought of as two big projects which would make Andhra the most pre-eminent State in the Southern Zone. But considering the gigantic schemes that our State has launched upon like the Kundah Project, Periyar Project and the Sandynallah Reservoir Scheme, it might be said that we have beaten the record of Andhra.

As regards the Kundah scheme, all the credit goes to the great engineers who are at work to make that scheme a successful one.

[Sri S. Ranganatha Mudaliar] [13th August 1960]

In his speech delivered just now, the Hon. Minister has said as follows :—

“The Kundah Project I and II stages, which are being implemented under the Second Plan, in a difficult terrain involve very difficult engineering problems especially tunnelling. That our engineers have been able to plan out such a huge and complicated scheme and execute them with utmost expedition under trying climatic conditions speaks well not only of their engineering knowledge, skill and organising ability, but also of their devotion to duty.”

There is no doubt about the sincerity of purpose and earnestness of those people who are manning the Electricity Department. From the Chief Engineer onwards, down to the Lascar, everyone is earnest, everyone is anxious and everyone is willing to complete the work entrusted to him. That is the credit that we must all impartially give to the Electricity Department. The Hon. Minister for Electricity must be congratulated on the kind of staff that he has been blessed with and we pray that God may give them greater knowledge, long life and greater earnestness to make our State a leading State so far as Electricity and power are concerned.

We are particularly grateful for the abolition of “unconnected minimum charges”. The rural population would feel glad over that and also for the reduction of rates with regard to “minimum guarantee”. These concessions will go a long way to help the rural population. More villages require to be electrified. It is not sufficient to electrify a village with a view to giving power for agricultural pumpsets only. Every village, every house in every nook and corner of our country must be electrified. There should be lights at every house be it in any remote village. I hope that time will not be long to come. Thank you very much.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR: Madam Chairman, there is great appreciation so far as departmental work is concerned especially in regard to supply of electricity and extension schemes to the rural areas. We must at the same time congratulate the Canadian Government for the aid they had given us. Without their generous aid with all the plants and equipment, we could not have had the Kundah project. It will be better if our Hon. Minister were to use his good offices with the Government of India to get some more aid from some more countries like Australia, New Zealand, etc. I know many countries in South East Asia are willing to give aid to technically under-developed countries like India. I hope our Hon. Minister will get us thus some more aid from other countries.

We know we are developing on all sides but the energy that is produced in our hydro-electric stations is not quite sufficient to meet our demand. Even if we have another thermal plant after the completion of the Neyveli project we know that it will not be sufficient because the energy that would be produced by that thermal plant will be consumed by industries that would spring

13th August 1960] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

up in the area. This is a serious problem. I would request the Hon. Minister to consider the question of starting another thermal plant, even if it may cost us something more by way of bringing coal from a distant place. We must have one more thermal plant. We can't be depending always on hydro-electric stations, especially in view of the consistent failure of monsoon for the past three or four years.

With regard to giving of connections to the villages I would say there is still considerable delay. Even though agreements are executed by ryots, there is delay in the officer's giving permission for connections. There should be absolutely no delay after the agreements are executed, in giving connections. The connections should be given as early as possible to the concerned applicants. This matter should be immediately looked into.

So far as "unconnected minimum charges" are concerned I must thank the Government for waiving the recovery of arrears to the tune of Rs. 86 lakhs. The charges for "minimum guarantee" had been reduced. The Hon. Minister may say that the Electricity Board being a commercial body, it is not possible to go down any further. I still feel that there should be no minimum guarantee at all. They may charge as and when connections are given. If minimum charges should be insisted upon, it should be brought to the minimum level. It is said that for "forward" areas it would be reduced to Rs. 45 and for "backward" areas to Rs. 35. What I ask is how can you assess which is forward area and which is backward area? That is the point which has to be considered. If they cannot do away with minimum charges, the Government should bring it to the barest minimum. That is what I want to submit.

The tariff rates have been revised. The rates are prohibitive. They cause hardship to the poor agriculturists. I would request the Hon. Minister to revise the present rates and bring them down as much as possible. Otherwise the ryots will be put to great hardship and there may not be demand for more extensions.

My submission is that all the villages should be given connection as expeditiously as possible. I am sure the department will be able to achieve this object at least before the end of the Second Five-Year Plan. 11-30 a.m.

I have submitted a petition to the Hon. Minister recently wherein I have stated that the charges imposed for festivals, marriages and other functions are very prohibitive and that that should be looked into. The Hon. Minister should go into this question and come forward to do something substantial.

With regard to the contemplated integration of grid system, I do not know how far it will be beneficial to us, i.e., so far as Tamil Nad is concerned. This matter might be examined by the Hon. Minister before the common grid system for all the Southern States is agreed upon.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [13th August 1960]

Sir, the group restrictions in certain areas still continue with the result only the ryots are put to hardship. Of course, six hours minimum is given; even then, there are considerable hardships and ryots are put to very great inconvenience. Therefore I wish that group restrictions are removed completely.

With regard to the acquisition of private companies, I find from the report that there are still 8 companies and 5 local authority undertakings operating in this State. I desire that the Government should take over at least these private companies as early as possible, paying them compensation. With regard to local authorities, the Government may adopt a go-slow policy. But so far as private companies are concerned, the Government must acquire them as early as possible so as to bring them on a par with Government undertakings. I request the Hon. Minister to bear this in mind and implement all my requests.

* SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI: கனம் சபாநாயகி அவர்களே, இன்றைக்கு மின்சாரத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விருப்பப்படுகிறேன். மின் வேகத்தில் போக்கூடியதாக இருக்கிறது இந்த மின்சார இலாகா. எதிர்க்கட்சிக்காரர்களிடம் போற்றக்கூடிய அளவில் அவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்றமடைந்து கொண்டிருக்கிறது இந்த மின்சார இலாகா. அப்படி எல்லோராலும் போற்றக்கூடிய ஒரு இலாகா சென்னையில் இருக்கிறது என்றால் அது இந்த மின்சார இலாகாதான். ஆனால் வேண்டுமென்றே ஏதாவது புகார் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லலாமேயொழிய, உண்மையில் எந்தவிதமான புகாரும் சொல்ல முடியாது இந்த மின்சார இலாகாவைப்பற்றி. ஏதாவது சொல்லிக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டுமானால் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே இவ்வளவு மின் வேகத்தில் போகிற இந்த மின்சார இலாகாவிடமிருந்து என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால் அந்த இலாகாவை தூங்க விடக்கூடாது என்பதற்காகவும், அதைத் தட்டி எழுப்ப வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஏதாவது சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் இந்த மின்சார இலாகாவைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சென்னை மாகாணத்தில் ஏறக்குறைய பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்து விட்டோம். அந்த அளவுக்கு நாம் சப்ளை செய்திருப்பதைக்கண்டு நாம் பெருமைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள் மாகாணம் பூராவுக்குமே மின்சாரம் சப்ளை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடக்கூடிய வாய்ப்பு இப்பொழுது இருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய திட்டமும் இடப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்னும் இந்த இலாகா முன்னேற்றமடைவதற்கு இரண்டு வித முட்டுக்கட்டைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று இந்த மினிமம் காரண்டி என்பது. அதாவது ரொமனரேடிவாக இருக்க வேண்டும் என்பது. மற்றொன்று தனிப்பட்ட கம்பெனிகளுமூலம்

13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

இந்த மின்சாரம் சப்ளை செய்யப்படுவது. இந்த இரண்டையும் எடுத்துவிட்டால் இன்னும் எவ்வளவோ முறையில் மின்சார இலாகா முன்னேற்றமடைய வழி ஏற்படும். இப்பொழுது பார்த்தால் சாதாரணமாக ஏழுமீட்டர் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் தான் இதை வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை சீக்கிரமாக எடுத்துவிட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதிகமாக மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் பரவும். பக்கத்திலுள்ள நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் மின்சாரம் இருக்கும். ஆனால் சில கிராமங்களில் மின்சாரம் இருக்காது. இதற்குக்காரணம் அந்த கம்பெனிகள் தான். அந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் அரசாங்கம் நேரடியாக மின்சாரம் கொடுப்பதாக இருந்தால் அவைகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் கம்பெனிகள் கொடுப்பதாக இருப்பதால் அவைகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட லைசென்சுதாரர்களிடமிருந்து அந்த ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களை சப்ளை செய்யச்சொல்லிக் கேட்டால் அவர்கள் செய்வதாக இல்லை. தங்களுடைய கம்பெனியைத்தான் தேசியமயமாக்கப் போகிறார்களே அதனால் தாங்கள் செலவு செய்து என்று பயன் என்ற காரணத்திற்காகவும் விஸ்தரிக்காமல் இருக்கிறார்கள். மற்றும் அவர்கள் அரசாங்கத்தை கடன் கேட்டிருப்பதாகவும், அந்தக் கடன் வந்தவுடன் சப்ளை செய்வதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இந்த இரண்டு காரணங்களின் அடிப்படையில் அவர்கள் மற்ற கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் பல கிராமங்கள் கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பார்த்தால் எட்டு கம்பெனிகள் தான் இருக்கும்; அவைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் ஏழு அல்லது எட்டு கோடி ரூபாய் தான் கொடுக்கும்படியாக இருக்கும். அந்தப் பணத்தை ஒன்று நம்முடைய அரசாங்க வரவு-செலவு திட்டத்திலிருந்து கொடுத்தலாம் அல்லது கனடா போன்ற நாடுகள் இருக்கின்றன; அவர்களிடமிருந்து கடனாக வாங்கி இவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே எந்த முறையிலாவது அந்த ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை, திருச்சி போன்ற நல்ல விளைச்சல் இருக்கக்கூடிய ஜில்லாக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும் என்று தோன்றுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஜில்லாக்களில் மின்சாரத்தை அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால் விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதற்கு நல்ல வசதியாக இருக்கும். நாம் இப்பொழுது நீர்பாசன திட்டத்திற்கு என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவு செய்கிறோம். அதன் மூலம் மின்சார வசதியும் செய்துகொடுத்து விட்டால் இன்னும் எவ்வளவோ அதிகப்படியான விளைச்சலை உண்டு பண்ணுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். செங்கற்பட்டு ஜில்லா, கடம்புத்தூர் தாலுகாஸில் போய்ப்பார்த்தேன்; அங்கு

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [13th August 1960]

எங்கு பார்த்தாலும் பம்பு செட்டுகளையும் மின்சார இஞ்சின்களையும் எல்லா விவசாயிகளும் வைத்து வெள்ளாமையிடுகிறார்கள். அங்கு பார்த்தால் தஞ்சையைவிட செழுமையுள்ள இடமாக காட்சி அளிக்கிறது. “வான் பொய்யினும் தான் பொய்யா காவிரி” என்பது போன்று அங்கு அவ்வளவு வளமுள்ளதாக இருக்கிறது. எல்லாம் இந்த மின்சாரத்தினால்தான். விவசாயிகளுக்கு நாம் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால் அவர்கள் அதிகப் படியான விளைச்சலைக் காண்பிப்பார்கள். ஆகவே அந்த முறையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே எல்லா கம்பெனிகளையும் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படி எடுத்துக்கொண்டு எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு கடன் தொகையாவது கொடுத்து அவர்களைக்கொண்டு எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தைச் சப்ளை செய்யச் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக அவர்களுக்கு ஜெனரல் பர்மிஷனாகக் கொடுத்து இத்தனை நாட்களுக்குள் இந்தந்த கிராமங்களுக்கு சப்ளை செய்யவேண்டும், இல்லாவிட்டால் அதன் பிறகு அரசாங்கம் அந்த கிராமங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டுவிடும் மின்சாரம் சப்ளை செய்வதற்கு, என்று ஒரு ஜெனரல் பர்மிஷனாவது அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இப்பொழுது அவர்களிடம் எவ்வளவோ பேர்களுடைய பணம் எல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி பலரிடமிருந்து அவர்கள் பணம் வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் மின்சாரம் சப்ளை செய்யவில்லை. கேட்டால் அரசாங்கத்தைக் கடன் கேட்டிருக்கிறோம், அது வந்தவுடன் சப்ளை செய்கிறோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். வீட்டுக் காரர்கள் கம்பம் வரப்போகிறது என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பமும் வரவில்லை, கம்பியும் வரவில்லை. அவர்களுடைய பணமெல்லாம் முடங்கிக் கிடக்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டுக்காரரும் 75 ரூபாய் வீதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அரசாங்கம் 25 லட்சம் ரூபாய் கடனாகக் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் அவர்கள் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு ஜெனரல் பர்மிஷனாகக் கொடுத்து விடலாம். இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லிவிட வேண்டும். ஏனென்றால் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து பணமும் வீட்டுக்காரர்களுடைய பணமும் முடங்கிக்கிடக்கிறது. அவைகளுடைய வட்டி என்ன ஆகிறது. அது யாருக்கு சௌகரியமாக இருக்கிறது. கம்பம் வரும் என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கம்பமும் வரவில்லை கம்பியும் இழுபடவில்லை. இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டும். அவர்கள் கொண்டுபோகாத இடங்களுக்கு சர்க்கார் மின்சாரத்தைக் கொண்டுபோவதற்கு எந்த விதமான தடங்களும் இருக்கமுடியாத நிலைமையில் ஒரு உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். எல்லாவிதமான தடைகளையும் நீக்குவதற்கு

13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அந்தக் கம்பெனிகளை துரிதமாக எடுத்துக்கொள்வதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஹரிஜன காலனிகளில் அவர்களால் மினிமம் காரண்டி கொடுக்கமுடியாது. அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி செய்து வருகிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கது தான். ஹரிஜனங்களைவிட பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கக்கூடிய சில இடங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சலுகைகளைக் காட்டுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள்தான் கேவலமாக இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைவிட இவர்கள் இன்னும் அதிகக் கேவலமாக இருக்கிறார்கள். அதாவது ராமநாதபுரம், மதுரை, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் சில இடங்களில் பார்த்தால், இப்படிப்பட்டவர்கள் அநேகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காவது சற்று அதிகருட்டம் இருக்கிறது என்றாலும், இவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அதிகருட்டம் கிடையாது. ரொம்பவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்கள் முற்போக்கான நிலைமைக்கு வருவதற்கு வசதி ஏற்படும். முற்போக்கான எண்ணத்தில் அவர்களுடைய மனமும் உருவாகும்.

“உள்ளவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளிலந் தள்ளாமை தீர்த்து”

என்று வள்ளுவர் சொல்லியதற்கு இணங்க, மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதால் அவர்களுடைய எண்ணமெல்லாமாவது முன்னேற்றமடையட்டும். அவர்களுக்கு முன்னேற்றமடைய வேண்டும் என்ற ஆசையாவது பிறக்கட்டும். ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட பிற்போக்கானவர்களுக்கும் கொடுப்பது மிகமிக அவசியம் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.

சில ஜில்லாக்களில் வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் அவைகளுக்குக்கூடக் கொடுக்காமல் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நசுக்கப்படுகின்றன. சில பஞ்சாலைகளுக்கு இரண்டாவது ஷிப்டுக்குக்கூட கரண்ட் இல்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் சிலர் மின்சார இலாகாவிற்குத் தெரியாமல் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யாராவது மின்சார இலாகாவிலிருந்து அதைக் கண்காணிக்க வந்தால் அப்பொழுது தொழிலாளர்களை வேலையை விட்டுப் போகச் சொல்லி விடுகிறார்கள். இதனால் தொழிலாளர்களுக்கும் தங்களுடைய வேலை எந்த நேரத்தில் போய்விடுமோ என்ற பயம் இருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாகவே ஆலை ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஏன் இரண்டாவது ஷிப்டு கூடாது என்று சொல்லவேண்டும். அதற்கு பர்மிஷன் கொடுத்துவிட்டால் தொழிலாளர்களும் பயம் இல்லாமல் வேலை செய்வார்கள், வேலையும் நன்றாக நடக்கும். இரண்டாவது ஷிப்ட்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [13th August 1960]

கிடையாது என்று சொல்வதால் அவர்கள் திருட்டுத்தனமாக நடத்துகிறார்கள். அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இரண்டாவது ஷிப்ட் இருக்கலாம் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிடலாம். அத்துடன் மூன்றாவது ஷிப்ட் வேண்டும் என்று கேட்டாலும் கொடுக்கலாம். சில இடங்களில் வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதாக இல்லை. அங்கேயல்லாம் மூன்றாவது ஷிப்டுக்கு இடம் இருக்கிறது. அப்படிக்கொடுக்க இடம் இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று. அட்ஹாக் கமிட்டியில் இருக்கிற மெம்பர்கள் எல்லாம் ஆபீசர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் இரண்டு நான்-அபிஷியல் மெம்பர்கள் இருக்கவேண்டும். ஆபீசர்கள் பொறுப்பாக நடந்து கொள்வார்கள் என்றாலும்கூட மக்களிடத்தில் வோட்டுகள் வாங்கி வருகிற பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்கிற அக்கறை இருக்கமுடியாது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் போடவேண்டும்). எதிர்க்கட்சிக்காரர்களைப் போட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. இதில் அக்கறை உள்ள கட்சிக்காரர்களைப் போட்டால்தான் ரொம்ப நல்லது.

நான் சாதாரணமாகச் சொன்னேன். தவறாக யாரும் நினைக்க வேண்டாம். அட்ஹாக் கமிட்டியில் ஆபீசர்கள் இருப்பதை எதிர்க்காவிட்டாலும் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நீக்குவதற்கு அவர்களை விட பொதுமக்களோடு அதிகத் தொடர்புள்ள நான்-அபிஷியல் இரண்டு பேர்கள் இருந்தால் மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நெய்வேலியில் நமக்கு புதிதாக மின்சார உற்பத்தி நிலையம் வருகிறது. ஆகையால் அதிகம் மின்சாரம் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால் நெய்வேலியில் இருக்கிற தொழிற்சாலைக்கே அந்த மின்சாரம் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். தொழில் வளரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மின்சாரத்தைக் கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆகவே அது வரவேற்கத் தக்கதுதான். அதிலிருந்து உற்பத்தியாகும் மின்சாரம் போதுமானது என்று நினைக்க முடியாது. அது தோற்றுவிக்கப்பட்டபோதிலும்கூட, அந்தத் தொழிலுக்கே முழுப்பங்கு போய்விடுவதன் காரணமாக நமக்குக் கிடைக்குமோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. வருங்காலத் தேவைகளை அனுசரித்து இது போதுமோ, போதாதோ? ஆகவே அனுசரித்தி நிலையம் தேவைப்படுகிறது. செய்தித் தாள்களில் பார்த்தால், பம்பாய்க்கு அது முதலில் போய்விடும்போல் இருக்கிறது. அங்கே போவதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் இங்கும் வரவேண்டும். அதுவும் மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அதிக. வளர்ச்சி அடைந்த நம் மாகாணத்திற்கு அனு உலை அவசியம் வரவேண்டும். அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளை நமது அமைச்சர் அவர்கள் செய்வதோடு மத்திய அரசாங்கத்தோடு வாக்குவாதம் செய்தாவது அதைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அனுசரித்தி மின்சார நிலையத்தை சென்னைக்குக் கொண்டுவர நமது அமைச்சர்

13th August 1960] [Srimathi T. N. Anandanayaki]

அவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். அதற்குவேண்டிய ஆதரவு அனைத்தையும் இந்தச் சபை அளிக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI J. MATHA GOWDER : கனம் சபைத் தலைவி அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். நான் மாத்திரம் இதை வரவேற்பது என்பது அல்ல. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களும் கூட மின்சார இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் இதை வரவேற்பதுதான் கடமை. அவர்கள் ஏதோ இது சர்க்காரின் கொள்கையாயிற்றே, சர்க்காரின் திட்டமாயிற்றே, எதிர்க்கட்சியில் இருந்துகொண்டு நாம் இதை எப்படி வரவேற்பது என்கிற காரணத்தினால் இதை வரவேற்க முடியாது என்று சொல்லலாமே தவிர மனச்சாட்சியைத் தொட்டுப் பார்த்துச் சொல்வார்களேயானால் இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரவேற்கமுடியாது என்று சொல்கிற எந்தக் கட்சியும் இருக்கமுடியாது.

நமது மாநில அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையைப் பார்க்கும்போது சென்ற முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கும்போது இருந்தது, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவடையும் இந்த வருஷத்தில் இருக்கும் நிலை ஆகிய இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவேண்டும். கிட்டத்தட்ட எட்டு மடங்குக்கு மேல் அதிகரித்து இருக்கிறது. இதைக்கொண்டே நம்முடைய மின்சார இலாகா எவ்வளவு துரிதமாக வேலை செய்கிறது என்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். இப்படி வேலை செய்கிற ஒரு இலாகாவுக்கு நாம் இன்னும் அதிகமாக உற்சாகம் கொடுத்தால்தான், அந்த இலாகா மேன்மேலும் வேலை செய்யுமே தவிர ஏதோ கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு எதிர்ப்பதானது பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆனால் வேலைத் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கும்போது சில இன்னல்கள் நேரத்தான் செய்கின்றன. முதல் திட்டம் போடும் போது நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டுவிடுகின்றன.

நிலகிரியைப் பொறுத்தவரையில் குந்தா மின்சாரத் திட்டத்தினால்—நன்மை ஒரு பக்கம் இருக்க—ஏற்பட்ட இன்னல்கள் நிலகிரி அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். குந்தா திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால் அந்த ஜில்லாவாசிகள் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்றால் குந்தா திட்டம் வரவேண்டும், வரவேண்டும் என்று நினைத்தார்கள். வந்தவுடன் இது ஏன் வந்தது என்று அவதிக்ஷிபுகிறார்கள். காரணம் என்ன? திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு இது எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் ஏற்படும், அதில் இருந்து எத்தனை குடும்பங்கள் வெளியேறவேண்டியிருக்கும் என்று சர்வே செய்து அப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு வேறு இடத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இதன் காரணமாக பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டு ஹைக்கோர்ட் வரையில் சென்று ரிட்டு போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போது படிப்படியாக அந்தத் தொல்லைகளை ஓரளவுக்குத்

[Sri J. Matha Gowder]

[13th August 1960]

தீர்த்து இருக்கிறார்கள் என்றாலும், திட்டம் ஆரம்பித்தவுடனேயே இந்தப் பிரச்சனையைக் கவனித்து அதற்குத் தீர்வு கண்டிருக்க வேண்டும்.

இதை இப்போது நான் சொல்வதற்குக் காரணம் நீலகிரியில் நடந்த சட்டசபை கூட்டத்தில் என்ஜினியர்கள் இருந்தார்கள். அப்போது நஞ்சுநடுக்கு அருகில் பாலாடானில் ஒரு அணை கட்டுவது சம்பந்தமாகக் கேட்கப்பட்டது. இப்போது அதை எடுத்துக்கொள்ளப்போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் எனக்கு இப்போது கிடைத்திருக்கும் தகவலிலிருந்து அந்த அணை அமையவேண்டிய இடத்திற்குச் செல்லக்கூடிய பாதையை எங்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சென்ற மாதம் அந்தப் பிரதேச பஞ்சாயத்துகளிடம் கேட்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால் இப்போது அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி எடுத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் நான் இப்பொழுதே சொல்கிறேன், உடனடியாக அந்தப் பிரதேசத்தை சர்வே செய்து அந்த அணையினால் எவ்வளவு பேர்களுடைய நிலம் பாதிக்கப்படும் என்பதைக் கணக்கு எடுத்து அவர்களுக்கு உடனடியாக மாற்று நிலம் கொடுத்துவிட்டு அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் என்ன என்ன இடையூறுகள் பின்னால் ஏற்படும் என்பதற்கு நமக்கு குந்தாப் பிரதேச அதுபவம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன்பாகவே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அட்டுபாயில் என்று ஒரு சிறிய கிராமம் இருக்கிறது. அன்றைக்கும் இதைப்பற்றிச் சொன்னேன். அந்த கிராமத்தைச் சுற்றிலும் தண்ணீர் இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டும். அங்குள்ள மக்களுக்கு சுகாதார வசதி மிகவும் குறைவு.

பூமி கொடுக்கவும் இல்லை, விடு கொடுக்கவும் இல்லை. எப்படி அவர்கள் அங்கு இருப்பார்கள் என்று நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். பத்து, இருபது வீடுகளில் இருக்கக்கூடிய மக்களை அங்கு வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு வருத்தம் ஏற்படக்கூடிய அளவில் நிலை இருக்கக்கூடாது. அங்குள்ள மக்கள் பாரஸ்ட் பூமியாவது கொடுங்கள் என்று கேட்டால், பிரமனிடமிருந்து போன உயிரைக்கூட திருப்பி வாங்கிவிடலாம், ஆனால் காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து நீலகிரியில் ஒரு அங்குலம் பூமிகூட வாங்கமுடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. காட்டுச் செல்வம், காட்டுச் செல்வம் என்கிறார்கள். வீட்டுச் செல்வம் அழிந்து கொண்டிருக்கும்போது காட்டுச் செல்வம் யாருக்குத் தேவை? மின்சார இலாகாவிற்காக, கஷ்டப்படும் மக்கள் தங்கள் பூமியைக் கொடுத்திருக்கும்போது அவர்களுக்கு பாரஸ்ட் பூமியைக் கொடுத்தால் என்ன குறைந்து போகிறது? அந்த அளவில் அங்கு காட்டு இலாகா வேலை செய்துகொண்டு வருகிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த பூமியைக்

13th August 1960]

[Sri J. Matha Gowder]

கொடுங்கள் என்றால், இந்த பூமியைக் கொடுக்க முடியாது, அந்த பூமியைக் கேட்டால் அதையும் கொடுக்க முடியாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். கேட்டால் அவைகளில் மரங்கள் நட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஊட்டிக்குப் பக்கத்தில் 18,000 ஏக்கர் பூமியில் நாஷனல் பார்க் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். நாஷனல் பார்க் வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. இவர்களுக்கு, பூமியைக் கொடுத்துவிட்டு இவர்களுக்கு எவ்வளவு பூமி வேண்டுமோ அதைக் கொடுத்தால் போதும் தொலைவில் உள்ள பூமியைக் கூட நாஷனல் பார்க்குக்கு வைத்திருப்பதில் அர்த்தமில்லை. பதினெட்டாயிரம் ஏக்கர் நாஷனல் பார்க்குக்கு இருக்கவேண்டுமென்று நியதியில்லை. பாரஸ்ட் பூமி எவ்வளவோ இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்திருக்கலாம். எல்லாவற்றையும் நாஷனல் பார்க்குக்கு என்று வைத்திருந்தால் இந்த மக்களுக்கு பூமி எங்கிருந்து கிடைக்கும். நெய்வேலித் திட்டம் இருக்கிறது. அதை எடுக்கும்போது நெய்வேலியில் உள்ள மக்களுக்கு என்ன செய்தார்கள்? அத்திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னதாகவே நெய்வேலியில் உள்ளவர்களின் பூமிப்பிரச்சனை, அவர்களுக்கு வீடு கொடுக்கும் பிரச்சனை இவைகளையெல்லாம் தீர்த்துவிட்டு பிறகு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் அவர்களுக்கும் எங்களைப் போன்ற கதிதான் ஏற்பட்டிருக்கும். எந்தத் திட்டத்தை எடுத்தாலும், அதற்கு முன்பு அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு பின்னர் அத்திட்டங்களை எடுக்க வேண்டும். அப்படியல்லாது, மக்களுக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் எந்தத் திட்டத்தையும் எடுத்துப் பிரயோஜனமில்லை. அடுத்தபடியாக, கலெக்ஷன் ஆபீஸ் வைக்கவேண்டுமென்று மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே சொல்லியிருந்தேன். 12 பாக்டரி உள்ள ஏரியாவில், ஒரு இடத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட மாதம் 5,000, 6,000 ரூபாய் மின்சார போர்டிற்கு வருமானம் வரக்கூடிய இடங்களில்கூட ஒரு ஆலை கலெக்ஷனுக்கு ஏற்படுத்துங்கள் என்று சொன்னால் அப்படி நியமிப்பதில்லை. இந்த சட்டசபையில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பே பேசினேன். நீலகிரியில், கோத்தகிரியில் அறவேன் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு கலெக்ஷன் ஆபீஸ் ஏற்படுத்துங்கள் என்று சொன்னேன், ஆனால் அது ஏற்படுத்தவில்லை. கோயம்புத்தூரிலுள்ள சூப்பரினடென்டிங் என்ஜினியரிடம் சொன்னால், சட்டசபையில் சொல்லியிருப்பார்கள், அதை யெல்லாம் செய்யமுடியுமா என்ற அளவில் அவரது மனப்பான்மை யிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு வருத்தத்துடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சார போர்ட், ஆட்டாணமஸ் பாடி என்பதால் அதை எதிர்த்து வோட் அளிக்க உரிமையில்லா விட்டாலும் இருக்கக்கூடிய இடஞ்சல்களை எடுத்துச் சொல்லும் போது அவைகளை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு அதிகாரிகள் இருக்க வேண்டுமே தவிர சட்டசபையில் எது வேண்டுமானாலும் பேசிக்கொண்டு போங்கள், அதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய என்று சொல்லும் நிலை வருத்தத்தக்கது.

[Sri J. Matha Gowder]

[13th August 1960]

அடுத்தபடியாக, நீலகிரியில் நல்ல மழை பெய்கிறது. சூரூவளிக் காற்று அடிக்கும் பல கிராமப் புறங்களில் சிறு சிறு வீடுகள் இருக்கின்றன. அவை, பட்டணத்தில் இருப்பதைப் போல் பெரிய மாடி வீடுகள் அல்ல. அந்தவிடங்களில் மரக் கம்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அவசரத்திற்காக ஸ்டீல் போடுவதற்குப் பதிலாக மரக் கம்பங்கள் போட்டிருக்கிறார்களே என்று நினைத்தேன். ஸ்டீல் கிடைத்த பிறகாவது அந்த மரக் கம்பங்களை அகற்றியிருக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு 15 ஆண்டுகள் ஆகியும், அவை இன்றுவரை கூரைகளின்மீது விழுந்தம்கூட அது பற்றி கேட்பார் இல்லை. அதே போஸ்டை எடுத்து அதேயிடத்தில் திரும்பவும் நட்டு விடுகிறார்கள். வீட்டின்மீது கம்பம் விழுந்து இடிந்து இருக்கிறதே என்று வீட்டுக்காரர் சொன்னால், நாங்கள் என்ன செய்ய, வேறு கம்பம் போடுகிறோம், ஆனால் காற்றுக்கு நாங்கள் ஜவாப்தாரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள், மின்சார இலாகா அதிகாரிகள். ஆக, வீட்டுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை மின்சார இலாகாவிலிருந்து வசூல் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நீலகிரியைப் பொறுத்த மட்டிலாவது, மரக்கம்பங்களை எடுத்துவிட்டு, ஸ்டீல் கம்பங்களை போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிறகு, “அண் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜை” நீக்கியிருப்பதாக உரையில் காணப்படுகிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. “விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கட்டணங்களைச் செலுத்துவதி லிருந்து” என்று இருக்கிறது. வீடுகளுக்கு கேட்கப்படும் மின்சாரம் பற்றி விளக்கவில்லை. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று 100, 200 வீட்டுக்காரர்கள் எழுதிக் கொடுத்த பின்னர் அவர்களது பொருளாதார நிலை காரணமாக போட முடியாதநிலை ஏற்படுமானால் அதற்கு “அண் கனெக்டெட் மினிமம் சார்ஜ்” போட்டிருந்தோம். அதை எங்களால் கொடுக்கமுடியாது என்று நீலகிரியில் உள்ள திட கிராம வாசிகள் எழுதிக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஸ்டேட் பூராவிற்காக என்று திட்டவாட்டமாக அங்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும் போது அதற்கும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகவும் நல்லதாகயிருக்கும். அதை விவரித்து சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்பத்தி ஆறு வட்சம் ரூபாய் அண் கனெக்டட் மினிமம் சார்ஜிலிருந்து தள்ளுபடி செய்யப்போகிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. சாதாரண மக்களுக்கு நல்லதொரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு மட்டும் என்றால், விவசாய சம்பந்தமான பம்ப் ஸ்டெட்களுக்கு. நீலகிரியில் அப்படி ஒரு பம்ப்செட்கூட கிடையாது. அதற்கு மின்சாரம் எங்களுக்கு அவசியமில்லை. பம்ப்ஸ்டேஸ் அங்கு வைப்பதில்லை. வீடுகளுக்காக எழுதி எமாந்தவர்களிடம் அதை வசூலிக்கக் கூடாது. அடுத்தபடியாக, நகர்ப்புறங்களில், ரெஸிடென்ஷியல் எரியா, நான்-ரெஸிடென்ஷியல் எரியா என்று இருக்கிறது. ரெஸிடென்ஷியல் எரியாவில், மக்கள் நெருங்கி வசிக்கக்கூடிய இடங்களில் மாவு மில் போன்றவை அவசியமாகும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) நான்-ரெஸிடென்ஷியல் எரியா அல்லாத ரெஸிடென்ஷியல் எரியாவில்தான் இதுபோன்றவை தேவைப்

13th August 1960] [Sri J. Matha Gowder]

படுகிறது. மக்கள் குடியேறும் இடங்களிலிருந்து பெரிய பாக்டரிகள் போன்றவைகளை வெளியே கொண்டுபோய் வைக்கலாமே தவிர சிறிய அளவில் உள்ளவைகளை வைக்கக் கூடாது என்று சொல்லக்கூடாது. ஓட்டலை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் இறைக்கவும், காப்பிப் பொடி அறைக்கவும் மின்சாரம் உபயோகிக்கலாம். பக்கத்துக் கட்டிடத்தில் பிழைப்பதற்காக ரைஸ் மில் வைக்கிறேன் என்றால், அவர்களுக்கு, ரெஸிடென்ஷியல் ஏரியாவில் உங்களுக்கு கொடுப்பதற்கில்லை என்று மறுக்கப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இவைகளை யெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மின்சார இலாகா நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* SRI V. K. KOTHANDARAMAN :

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார மான்யத்தின்மீது பேசக்கூடிய நேரத்தில் இதை ஆதரித்துப் பேசுவதா, அல்லது எதிர்த்துப் பேசுவதா என்பதுபற்றி எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் மாதா கௌடர் அவர்கள் பேசியதிலிருந்து மிக தெட்டத் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதை எந்த அளவிற்கு வரவேற்கிறார்கள் என்பது ஆரம்பத்தில் சொன்னபோது இதை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு அதில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அவரை அறியாமலேயே அவர் ஒரு தொழிற்சங்கத் தலைவராக யிருப்பதால், காங்கிரஸ்காரராகயிருந்தபோதிலும் நிலைமையை மூடி மறைக்க முடியாத அளவு சொல்லக்கூடிய நிலையைக் கண்டோம். கம்பங்கள் விழுந்து யாரும் இறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இறந்த பிறகுதான் கவனிப்போம் என்ற நிலைமையோ என்னவோ, அந்த அளவிற்குப் போகாமல் சொல்லப்படும் குறைபாடுகளையெல்லாம் தெட்டத் தெளிவாக கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லக்கூடிய இதே நேரத்தில் மின்சார உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் ஓரளவு உற்பத்தியாகியிருக்கிறது, இல்லையென்று சொல்லமுடியாது. அதே நேரத்தில் இந்த ராஜ்யத்திற்கு எந்தளவு தேவை, இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளம் எந்தளவு பெருகிக் கொண்டே போகிறது, அந்த அளவிற்கு உற்பத்தியாகியிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் பாதி அளவிற்குக் கூட உற்பத்தியாகியிருக்கிறதா என்பது குறித்து சிந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் இந்த மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு அத்தியாவசியமாய் இருக்கின்றது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். மின்சாரம் இன்னுள்ள நிலைமையில் எல்லோருக்கும் தேவைதான். அதிலும் “மின்னொளி” என்ற புத்தகத்தில் தந்திருக்கக்கூடிய குறிப்பைப் பார்த்தால், ‘ஏழை, பணக்காரர் என்ற வேறுபாடு இன்றி ஒவ்வொருவரும் மின்சாரத்தை உபயோகித்து தங்களது வேலைப்பளுவைக் குறைத்துக் கொள்ளவே விரும்புகிறார்கள்’. இதை ஏழை மக்களிடம் காண்பித்து பார்த்தீர்களா ஏழையும் பணக்காரனும் ஒரே மாதிரியாகத்

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th August 1960]

தான் மின்சாரத்தை உபயோகிக்க விரும்புகிறார்கள் என்று சொல்லி, ரசிக்கக்கூடிய விதத்தில்தான் இது இருக்கிறதே தவிர யாருக்கு இதனால் உண்மையிலே பாதகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது, யாருக்கு சாதகம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது, இதனால் சாதகம் தொழிலாளர்களுக்கா அல்லது பணக்காரர்களுக்கா என்பதைப்பற்றி நாம் யோசிக்கவேண்டும். இருக்கின்ற தொழிலாளர்களை விட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தங்களுக்கு லாபத்தைத் தேடிக்கொள்வதற்கு இது சாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதல்லாமல் இது எல்லோருக்குமே சாதகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல என்பதைத்தான் நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டில் தொழிலாளர்களுக்கு பாராட்டுதல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் “குந்தா திட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள 12,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களின் சேவையையும் பெரியாறு திட்டத்தில் பணிபுரிந்த 6,000 தொழிலாளர்களின் சேவையையும் நான் பாராட்டுகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு அமைச்சர் அவர்கள் “முன்னுதவி திட்டத்தின் கீழ் நாம் எடுத்துக்கொள்ள உத்தேசித்துள்ள திட்டங்களையும் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்களை நாம் நம்பலாம்” என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு நம்பிக்கை இருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்களுக்கு, அவர்களுடைய, இதில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சனையில் எந்த அளவுக்கு கவனம் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், முன்னால் நடந்த விஷயங்களை எல்லாம் விட்டு விட்டாலும் சமீபத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள் சொன்ன போது அதற்காக தொழிலாளர்கள் கோரிக்கைகளை கொண்டு வந்தபோது அமைச்சர் அவர்களின் கவனம் அதில் செல்லவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அந்த ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. பின்னால் அதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களும், சர்க்கார் அதிகாரிகளும் கொடுத்த வாக் குறுதியின் பேரில் அந்த வேலைநிறுத்தம் வாபஸ் வாங்கப்பட்டது. அதோடு, அந்த வாக் குறுதியில் யாரையும் பழி வாங்கக்கூடாது, லேபர் ரிலேஷன் ஆபீஸர் போடுவது, தொழிலாளர்களை நிரந்தர மாக்குவது, பிராவிடென்ட் பண்ட், கிராட்டியூட்டி, இதுபோன்ற பிரச்சனைகள்பற்றி சொல்லப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் இன்றைய தினம் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் இன்று நம் முன்னால் உள்ள பிரச்சினை. அது மாத்திரமல்ல, இந்த வேலைநிறுத்தத்தில் அரசுச் செய்யப்பட்ட எல்லாத் தொழிலாளர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்போது அதையும் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால் இப்போதும் 65 பேர்கள் ஜெயிலில் இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, 12 பேர்கள் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது? அது மட்டுமல்ல, நிரந்தரமற்ற 57 தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டு புதிதாக 600 தொழிலாளர்களை எடுக்கக்கூடிய

13th August 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

நிலைதான் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஷாப் ஆக்ட் பிரகாரம் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் வேலை செய்திருந்தால் அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்று லேபர் கமிஷனர் சொல்லியிருக்கிறார். அதோடு ஷாப் ஆக்ட் இவர்களுக்கும் பொருந்தும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த நிலைமையில், இது போன்ற ஐம்பத்தேழு தொழிலாளர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டு வேறு புதிய தொழிலாளர்கள் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையில், ஏற்கனவே வேலை செய்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களை பழி வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்குமானால் மீண்டும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலுள்ள வேலைகளுக்கு இவர்களை நம்பலாம் என்று சொல்லியிருப்பதை நம்புவது அல்லது எந்த அளவுக்கு நம்பாமல் இருப்பது என்று தெரியவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று 20 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மட்ராஸ் எலக்ட்ரிஸிட்டி வொர்க்கர்ஸ் யூனியன் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்களுக்கிடையில், டிஸ்ட்ரிப்யூட் இரூக்கவேண்டும் என்பதற்காக வருடா வருடம் முக்கூட்டு மகாநாடு நடத்தப்படுகிறது. சமீபத்தில் நைனிட்டாலில் நடந்த மகாநாட்டில் இதைப்பற்றி முடிவு எடுத்தார்கள். இதில் இங்கிருந்து கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள். அதில் தொழிலாளர்களிடத்தில் 'கோட் ஆப் டிஸ்ட்ரிப்யூட்' ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் முடிவு செய்திருப்பது மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் தொழில் மந்திரி அவர்கள் தொழிலாளர்கள் எல்லோரிடத்திலும் இம்மாதிரியான கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும் என்று புத்திமதி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சென்னையில் பார்க்கின்றோம். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஒரு தொழிற் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ அல்லது போர்டுக்கோ அல்லது அதிகாரிகளுக்கோ பங்கு உண்டா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தை, இந்த போர்டினுடைய மூன்றாவது ஆண்டுவிழா கொண்டாடிய நேரத்தில் அங்கு கூப்பிட்டிருந்த நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், பாராட்டிப் பேசியிருக்கின்றார். இந்த சங்கம் அங்கீகாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இப்படிப்பட்ட பிளவு உண்டுபண்ணுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சங்கத்தை அமைச்சர்கள் போன்றவர்கள் ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் தொழிலாளர்களை வேலைநிறுத்தத்திற்கு இறங்கும்படி செய்வதற்கு சர்க்காரேதான் காரணம் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமையே ஏற்படுகிறது. அதோடு நாம் போட்டிருக்கின்ற திட்டங்களுக்குத் தகுந்தவாறு மின்சாரத்தை பெருக்கியிருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு மூன்றாவது திட்டத்தில் சேலத்தில் உருகு ஆலை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல திட்டங்களும் ஆரம்பிக்கப்

[Sri V. K. Kothandaraman] [13th August 1960]

போகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் நம்முடைய மின்சாரத் திட்டத்தின் வேகம் ஆமை வேகத்தில்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது, மின்சார வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இதைப்பற்றி கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகிவிட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டால் மட்டும் போதாது. மேலும் இப்போதுள்ள கட்டணங்கள் எல்லாம் குறைய வேண்டும். உணவு உற்பத்தி அதிகமாகி இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டாலும் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டேதான் இருக்கிறது. அதேபோன்றுதான் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகியிருந்தும் கூட கட்டணங்கள் குறையவில்லை. மேலும் மேலும் கட்டணங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டு போகிற நிலைமையைத்தான் பார்க்கின்றோம். சமீபத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சர்சார்ஜை எல்லாம் எடுத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே சர்சார்ஜை எடுத்துவிடவில்லை. சர்சார்ஜை ஏற்கனவேயிருந்த கட்டணத்தோடு சேர்த்துவிட்டார்கள். அதோடு கட்டணமும் இதன் மூலம் அரை நயா பைசா, ஒன்றரை நயா பைசா கிடைக்கியிருக்கிறது. மின்சாரம் கிராமங்களில் எல்லாம் பரவி விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கிராமத்திலுள்ள வீதிகள் எல்லாம் இருட்டு மயமாகவே இருக்கின்றது. சாயந்திரம் ஆறு, அல்லது ஏழு மணிக்கு சாப்பிட்டுவிட்டு படுத்து விடுவார்கள் விளக்கு வசதியில்லாத காரணத்தால் என்று “மின்னொளி” பத்திரிகையில் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே இன்று பல கிராமங்களிலும் அவ்வாறுதான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலும் முக்கியமாக மைனர் பஞ்சாயத்துகளுக்கு எல்லாம் இலவசமாக கட்டணமில்லாமல் மின்சாரம் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். சாமான்கள் சுலபமாக கிடைப்பதில்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம். அதற்காக சிறிதளவு வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதே போன்று முனிசிபாலிட்டி, மேஜர் பஞ்சாயத்துகளிலும் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு கேட்கப்படுகிற தொகையை குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

லைசன்ஸ்தார்களை பொறுத்த வரை, இன்னும் நமது நாட்டில் ஏழெட்டு பேர்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவர்களிடமிருந்து இன்னும் சர்க்கார் கம்பெனியை வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. தேர்தல் வருவதற்கு இன்னும் ஒன்றரை ஆண்டுகள்தான் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தினால்தான், பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று சர்க்கார் சும்மா இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அவர்களிடமிருந்து கம்பெனியை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்காரிடம் பணமில்லை என்ற காரணம் சரியல்ல, பணம் இல்லாததினால்தான் எடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுவது சரியான காரணமல்ல. கம்பெனியின்கீழ் இருக்கின்ற பிரதேசங்களில் கம்பெனிக்கும் போர்டுக்கும் பல பிரச்சனை

13th August 1960]

[Sri V. K. Kothandaraman]

களில் குஸ்தி நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கிராமங்களினுடைய நன்மையைக் கருதி கம்பெனிகளை சர்க்கார் உடனே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதே போன்றுதான் டாரிப் கட்டண விதித்ததில் இப்போது 10 ரூபாய் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் இதன் மூலம் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ஜில்லாவில் நூற்றுக் கணக்கான விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறிப்பாக வட ஆற்காடு ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்கான (மோஸ்ட் பாக்கவார்ட்) இடமாக இருக்கிறது. ஆகவே அங்கு இப்போது போட்டிருக்கும் கட்டணத்தை மாற்றி 25 ரூபாயாகப் போட்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதோடு எங்கள் ஜில்லாவில் பம்பு செட்டு ஏற்படுத்துவதற்காக லோன் கேட்டால் உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் எல்லாம் பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் அல்ல. அதோடு அடியோடு மினிமம் கரண்ட் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்று இருப்பதை மாற்றவேண்டும்; பம்பு செட் வைக்கவேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு சிக்கிரமாகக் கடன் கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக இதற்காக ஒரு முறை மனு செய்திருந்தால், அதற்கு பல முறை எம்.எல்.ஏ.-க்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய் சொன்னால்தான் நடக்கும் என்கிற முறையை மாற்றவேண்டும். அதோடு மினிமம் கட்டணம் இப்போது கட்டவேண்டாம் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தாலும் அதற்காக காரணங்களை எழுதிப்போட்டு அதை ஏற்றுக்கொண்டு நீக்காத வரையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மையில்லை. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து திட்டவாட்டமாக வசூலிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** SRI S. SADASIVAM:** மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மின்சார போர்டின் இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச அனுமதி கொடுத்த உங்களுக்கு என் நன்றி.

நம்முடைய மாகாணத்தைப் பொறுத்த வரையில் மின்சாரத் துறையிலே மிகத் துரிதமாக நல்லதொரு முன்னேற்றம் அடைந்திருப்பது கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடையாமல் இருக்க முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பல பெரிய மின்சாரத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தி, நம்முடைய குறைகளை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளும் முறையில், அபிவிருத்தி ஏற்படக் கூடிய முறையில் பல திட்டங்களை நல்ல முறையில் நிறைவேற்றியதற்காக நம்முடைய உயர்தர அதிகாரிகளையும், இந்தத் திட்டங்களில் வேலை செய்து வந்த ஊழியர்கள் வரையில் மனமார நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்திலே

[Sri S. Sadasivam]

[13th August 1960]

மற்ற நாட்டினரும் உதவி புரிந்து அதோடு நம்முடைய நாட்டு ஊழியர்களைப் பெரிதும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் பெரும் வெற்றியடையக் கூடிய முன்னேற்றத்தை அடைந்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இந்தத் திட்டம் இன்னும் வளர்ச்சியடைய இதில் வேலை செய்யும் ஊழியர்கள் இந்த போர்டுடன் ஒத்திருந்து பணி புரிய அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த மின்சார உற்பத்தி மூலமாக நம்முடைய மாகாணத்தில் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய பல நல்ல திட்டங்களை அரசாங்கம் போட்டுச் செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இன்றையத் தினம் அகில இந்தியாவிலே கிராமப் புறங்களுக்கு மின் விசை விஸ்தரிப்பு மூலமாக, அகில இந்தியாவிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது சரிபாதி அளவுக்குமேல் மின்சாரமானது நமது மாநிலத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் பார்க்க நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 10,000 கிராமங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மூலமாக எல்லா கிராமங்களும் மின்சார வசதி பெறத் தக்க அளவுக்கு—மின்சார மில்லாத ஒரு குக்கிராமம் கூட இல்லை என்று சொல்லத் தக்க அளவுக்கு—விஸ்தரிப்பு ஏற்படப்போகிறது என்று அறிகிறோம். இந்த சந்தர்ப்பத்திலே என் போன்ற பிற்போக்கான பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அவரவர்களுடைய பகுதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமம்கூட மின்சார விஸ்தரிப்பு அடையாது இருந்தது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அமைச்சர் அவர்கள் பல இடங்களில் சுற்றிப் பார்த்து அதற்கு ஆவன செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு ஒரு சில திட்டங்களை நிறைவேற்றி ஒரு சில கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்களே தவிர இந்த மாநிலத்திலே குறைந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது என்னுடைய தொகுதிகள் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் போர்டு நிர்வாகத்தில் இல்லாமல் தனிப்பட்ட நிர்வாகத்தில் இருப்பதன் காரணமாக பல இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்று சில தாலுகாக்களுக்கு தனிச் சலுகை கொடுத்திருப்பது எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் வரவேற்கத் தக்கது. மற்ற இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதி 50, 60 அடிக்குக் குறையாதளவு ஆழமுள்ள கிணறுகளை உடைய வரண்ட பகுதி. ஆயில் என்ஜின் மூலமாகத் தண்ணீர் இறைத்து பயிர் செய்து வந்தோம். இன்றைய நிலையில் ஆயில் என்ஜின் உபயோகப்படுத்த முடியாத சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருப்பதால், இப்போது நிச்சயமாக இந்த நிலைமை மாற்றப்பட

13th August 1960]

[Sri S. Sadasivam.]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தப் பகுதி பரவலாக வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் மினிமம் காரண்டியைக் குறைத்து—அறிக்கையில் கூறியிருப்பதைப் போன்று குறைத்து—பரவலாக மின்சார வசதி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்று மின்சார வசதி இல்லாமல் விவசாயத் தொழிலிலும் மற்ற சிறு கைத்தொழிலிலும் ஈடுபட முடியாமல் இருப்பதால் மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள நகரம் போன்ற பிரதேசங்களுக்குச் செல்வதால் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், சிறு நில விவசாயிகளும் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம். இது போன்ற பிரதேசங்களுக்கு உடனடியாக விஸ்தரிப்புக் கொடுக்க அடுத்த ஆண்டிலே ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த உங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1960-61-ம் வருஷத்திற்கான மின்சார போர்டின் நிதி நிலை அறிக்கையானது இன்றைக்கு இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும்போது நாம் சுதந்திரம் வாங்கியதற்கு முன்பு மின்சார உற்பத்தியிலே என்ன நிலைமையில் இருந்தோம், முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன நிலைமையில் இருந்தோம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே என்ன நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள புள்ளி விவரங்கள் இந்த அறிக்கையிலே இருக்கின்றன. உண்மையிலேயே பல திட்டங்கள் மூலமாக நமது நாடு முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. இருந்தாலும் மின்சாரத்தில் நாம் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தின் அளவுக்கு மற்ற எந்தத் திட்டத்திலும் நாம் அடையவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே உள்ளவர்கள் மாத்திரமல்லாமல் நாட்டிலுள்ள அத்தனை மக்களும் அறிவார்கள். நம்முடைய இந்திய நாடு முழுவதையும் எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட மின்சாரத்திலே சென்னை மாநிலம் தான் முதன்மையாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நம்முடைய மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் அதில் ஈடுபட்டு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலே முனைந்து, சீஸ்ப் இன்ஜினியர் முதல், தொழில் சம்பந்தப்பட்ட மற்ற எல்லாத் தொழிலாளர்கள் வரையில் அவர்கள் செய்திருக்கக் கூடிய சேவையை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவே முடியாது. அல்லும் பகலும் ஓயாமல் உழைத்ததன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு மின்சாரத்திலே அரிய பெரிய சாதனைகளைச் சாதிக்க முடிந்திருக்கிறது என்பதை நாம் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. பெரிய பெரிய மின் திட்டங்களையெல்லாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதிலே குந்தா மின் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது அந்த இடத்தின் நிலைமை, பனி விழுவதாலுள்ள கஷ்டம், மலையைக் குடைவதிலுள்ள கஷ்டம், ஆகிய அத்தனை கஷ்டங்களையும் பொருட்

[Srmaithi P. K. R. Lakshmikantham] [13th August 1960]

படுத்தாமல் தொழிலாளர்களும் ஏனைய சிப்பந்திகளும் அங்கே வேலை செய்வதன் நிமித்தமாகத்தான் நாம் சென்னை மாநிலத்திலே இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதிக்குள் 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த குந்தா மின்சாரத் திட்டத்திற்காக கனடா அரசாங்கமானது நமக்கு மிகுந்த அளவிலே உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேற்பார்வையிலே, இன்ஜினியர்களும், டெக்னீசியன்களும் மற்றும் ஏனையோரும் இருந்து இந்தத் திட்டத்தை மிக மேன்மையான முறையிலே நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நம்முடைய நாட்டில் இருக்கும் அத்தனை பேரும் கனடா அரசாங்கத்தாருக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அங்கு வேலை செய்த 12,000 தொழிலாளர்களின் உழைப்பின் காரணமாகத்தான் இந்தத் திட்டத்தை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்ற முடிந்தது. அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்தாக வேண்டும். இந்த முறைகளில், சென்னை மாகாணத்தில் இன்றையதினம் மின்சாரமானது மிகவும் முன்னேற்றகரமான முறையிலே விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இன்னும் பல திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்ற இருக்கிறார்கள். அதற்கான சாமர்த்தியம் நமக்கு இருக்கிறது. குந்தாவிலிருந்து மின்சாரத்தை கே. வி. லைன் போன்ற மிக உயர்ந்த முறைகளைக் கையாண்டு சென்னைக்கு கொண்டுவர இருக்கிறார்கள். இந்த முறையை உபயோகப்படுத்தி, நம்முடைய தென்பகுதியில் இருக்கும் நான்கு மாகாணங்களிலும் எங்கெங்கு அதிகமான மின்சாரம் உற்பத்தியாகி இருக்கிறதோ அங்கிருந்து மற்றப்பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்ல வசதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தென் பகுதிக்கு மாத்திரமல்ல, இந்தியா முழுவதுக்குமே இந்த முறை மூலம் மின்சாரத்தைக் கொண்டு செல்லலாம்.

கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதைப் பொறுத்த வரை இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாக 14,662 கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை நமது சென்னை மாகாணத்தில் 10,000 கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்திருக்கிறோம் என்றால் அதை முன்னேற்றம் என்று சொல்வதா அல்லது வேறு என்ன என்று சொல்வது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதைக் குறை கூறிய அங்கத்தினர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு இன்னும் நாம் தீவிரமாக மின்சார விஸ்தரிப்பைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் கூறியதுபோல் ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கும் பகுதிகளில் துரிதமாக மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் வசிக்கும் தெருக்களில்

13th August 1960] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜன மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் மின்சாரத்தை அதிகேக்கிரமாக விஸ்தரித்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் உத்தரவு கொடுத்துவிட்ட போதிலும் அங்குள்ள பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அந்தப் பணியைத் துரிதமாக நிறைவேற்றுவதில்லை. அந்தக் காரியத்தைச் சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். சில இடங்களில் உள்ள விவசாயிகள் “செக்யூரிடி டெப் பாசிட்” கட்டியிருந்தும் கூட மின்சாரம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் கடன் வாங்கி பம்ப் செட்டுகள் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் அதிகேக்கிரம் மின்சாரம் கொடுப்பதின் மூலமாக நம்முடைய நாட்டின் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழில்களைப் பொறுத்த வரையில் நாம் இன்று முன்னேறிக் கொண்டு வருகிறோம். மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி பல கனரகத் தொழில்களும், சிறு தொழில்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் இப்போது உற்பத்தி செய்யக்கூடிய மின்சாரம் போதுமானதாயிராது. மதுரை ஜில்லாவில் குடிசையைப் போன்ற சிறு சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் அதிலிருந்து கிடைக்கும் மின்சாரம் சிறு சிறு தொழில்களுக்கு உபயோகப்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த மின்சார அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநில மின்சார போர்டின் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து நடைபெறுகின்ற இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கு பலர் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகின்ற நேரத்தில் அவர் திகைத்து விடக் கூடாது. அதே நேரத்தில் எதிர் தரப்பில் இருந்து குற்றம் சாட்டிச் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களையும் அவர் துணைக்கு வைத்துக் கொள்ள வேண்டுமேயல்லாது அதை அலட்சியப் படுத்தக் கூடாது. அந்தக் கருத்துக்கள்தான் அவரை மேலும் மேலும் உற்சாகத்துடன் வேலை செய்யத் தூண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1948-ம் ஆண்டு மின்சாரச் சட்டத்தின்கீழ், 11-வது விதிப்படி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை பற்றி விவாதிக்கலாமே தவிர, வாக்கெடுக்க சுதந்திரம் இல்லையென்ற வாசகம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வாக்கெடுப்புக்குச் சுதந்திரம் இல்லையென்றால் அதன் விளைவுகள் நன்மையாக இருக்க முடியாது என்ற அச்சம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டிய

[Sri A. Govindasamy]

[13th August 1960]

12-30
p.m.

சட்டம். நமது அரசாங்கம் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டால்தான், வாக்கெடுக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டால்தான், இந்த அறிக்கையினாலே ஏற்படக்கூடிய நன்மை, நினைக்கிற நாம் பரிசீலிக்க உதவியாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

‘அந்த போர்டு நாம் சொல்கிற கருத்துக்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும்’ என்ற வாசகம் இருக்கிறது. ‘கருத்துக்களைக் கவனிக்கும்’ என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறதே தவிர, ‘கவனித்து நல்ல முறையிலே செயல்படும்’ என்று அடுத்த வாசகம் இருக்குமானால், உண்மையிலேயே நாம் இதனால் மகிழ்ச்சியடைய முடியும். அந்த உத்தரவாதம் இல்லாத காரணத்தால், நாம் சொல்வதை அவர்கள் கவனிப்பார்கள். அதோடு நின்றுவிடக் கூடாது, கவனித்துச் செயல்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை.

சென்னை மாநில மின்சார ஆலோசனைக் கவுன்சிலில், விவசாயத்தில் அக்கறை கொண்ட, விவசாயிகளின் நலனில் அதிக ஆர்வமும், அனுபவமும் பெற்ற விவசாயிகள், மின்சாரம் கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுவதிலே அதிக கவலையும் அக்கறையும் கொண்டவர்கள் இடம் பெறவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கும் குழுக்களின் உறுப்பினர்களை நான் குறை சொல்வதாக யாரும் கருதக் கூடாது. புதிதாக அதிகப்படியாக வேண்டுமானால், விவசாய நலனில் அக்கறை கொண்டவர்கள் அதில் இடம்பெற வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும். ஏதோ நகரங்களில் இருக்கிற ஒருசிலரை மட்டும் போட்டுவிட்டால் போதாது. அவர்கள் பதவிக்காலம் 1960 வரையில் நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு இடையிலே சேர்க்க முயற்சிக்கவேண்டும், அந்த முயற்சி நல்ல பலன் அளிக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால்தான் இந்தக் கருத்தை நான் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மின்சாரக் குழுவானது, மின்சாரக் கட்டணங்களை மாற்றியமைப்பதிலே தங்கள் கருத்தை நல்ல முறையிலே சொல்லி வருவதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் குழுவுக்கு, சபாநாயகரின் மூலமாகவும், சபையின் மூலமாகவும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது—மின்சாரக் கட்டணத்தை மாற்றியமைக்கும் நேரத்தில், இன்று விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தை அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொண்டு அவர்கள் இந்தக் கட்டணத்தை மாற்றியமைக்க முன்வருவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இயற்கை கோளாறினால் மழை குறைவாக இருக்கும்போது கிணற்றில் தண்ணீர் கீழே போகும்போது, மோட்டாரைக் கீழே கொண்டு போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக பத்து ரூபாய் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. மீட்டர் ரென்ட் ஐந்து ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது பத்து ரூபாயாக உயர்ந்திருக்கிறது. தற்செயலாக காயில் தீ பிடித்து எறிந்துவிட்டால், அதற்கும் பத்து ரூபாய் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. கட்டண உயர்வுத் தொல்லைகள் விவ

13th August 1960] [Sri A. Govindasamy]

சாயிகளுக்கு இருப்பதால் இதையெல்லாம் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நேரடியாக விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ள விவசாயிகளை அந்தக் குழுவில் இடம்பெறச் செய்தால் கிராம மக்களுக்குள்ள குறைகளை நேரடியாகத் தெரிந்துகொள்ள உதவும் என்ற காரணத்தால் இவைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட கால இறுதியில் பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தம் தமிழ் நாட்டில் 18,000 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் மின்சாரம் வழங்க இருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியிலாவது தமிழ் நாட்டிலுள்ள அத்தனை கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்படும் என்று உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். ஒரு கிராமத்தில் 25 பேருக்கு பம்ப் செட் வைத்துக்கொள்வதற்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. மின்சாரம் வழங்கப்படாத கிராமங்களிலிருந்து, தங்கள் தங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வேண்டும் என்று மனுக்கள் வந்திருப்பதுபற்றி மின்சார இலாகாவை விசாரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். மின்சாரம் தேவையாக உள்ள கிராமங்களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏற்கெனவே மின்சாரம் இருக்கும் கிராமங்கள் என்ன என்று விசாரித்து புதிதாக லிஸ்டிலே வைத்து கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்ற காரணத்தால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலாவது விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சார தேவையைப் பூர்த்திசெய்ய அரசாங்கம் உறுதியளிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே மின்சார அமைச்சராக இருந்த இராமநாதபுரம் ராஜா அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் உத்தரவாதம் ஒன்றை அளித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, 'நான் தொடர்ந்து மின்சார அமைச்சராக இருந்தால், குறைந்த கட்டணத்தில் எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் மின்சாரம் அளிக்க உறுதியளிக்கிறேன்' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்து அந்தக் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்யாவிட்டாலும், அவர்கள் இடத்திலே வந்திருக்கும் கனம் ராமைய்யா அவர்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றுதான் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நமது மாநிலத்தை மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் அண்டை மாநிலங்களோடு இணைக்க உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில், மற்ற ராஜ்யங்களைவிட அதிகமாக மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதாக விளம்பரப்படுத்திவிட்ட காரணத்தால், இணைப்பு ஏற்படும் நேரத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு எந்தவிதமான குந்தகமும் வராமல் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸோனல் கவுன்சில் உணவுக் கொள்கை ஏற்படுத்திய பிறகு, எத்தனை நெருக்கடியும் சங்கடமும் ஏற்பட்டதோ அதைப்போல் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள

[Sri A. Govindasamy] [13th August 1960]

வேண்டும். உபரி மின்சாரத்தை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு வழங்குவதில் தடை இருக்க முடியாது. நமக்குத் தேவை இல்லையா என்றால் தேவை இருக்கிறது. அந்தத் தேவை பாதிக்கப்படாத அளவு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சமுதாய நலத் திட்டப் பகுதிகளில் அதிகமாக சலுகை காட்டப்படுவதாக இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாய நலத் திட்டப்பகுதிகளில்கூட, பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் பல கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கியிருக்கிறோம் என்று பெருமைப்பட்டுக்கொண்டாலுங்கூட, தென்னாற்காடு மாவட்டம் பின்னணியில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொள்வார்கள். அது மிகப் பின்தங்கிய மாவட்டம் மட்டுமல்ல; மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்தும் பின்னணியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்பெனி இருந்ததுதான் காரணம் என்று ஒரு சால்ஜாப்பு முன்பெல்லாம் சொல்ல வழி இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மின்சார போர்டார் வந்த நேரத்தில் துரிதமாக வேலை நடைபெற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜனங்கக் காலனிகளில் மின்சார வசதி, பஞ்சாயத்து போர்டார் உத்தரவாதம் அளித்தால், வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்காக 1957-58-லே ஒரு லட்சத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து செலவு செய்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. பல ஆதித் திராவிட சேரிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதிலே கஷ்டம் இருக்கிறது. ஜாதித் துவேஷம் காரணமாக சில கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் முன்வர மறுக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் செய்ய வேண்டுமென்ற உத்தரவைக் கண்டிப்பாகப் போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் இருக்கும் மக்கள், 'ஹில் ட்ரைப்ஸ்' என்ற வகையில், அங்கும் மின்சார வசதி விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

குந்தாத் திட்டத்திலே வேலை செய்த பன்னிரண்டாயிரம் தொழிலாளிகளை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அந்தப் பாராட்டுதலில் நானும் பங்குகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், அவர்கள் வேலைக்கு உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். நெய்வேலியில் வேலை நடைபெறுகிற காரணத்தால் அவர்களை அந்த வேலையில் ஈடுபடுத்தவேண்டும். அவர்களுடைய வேலையை நிரந்தரமாக்குவது பற்றிய ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றி அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

13th August 1960] [Sri A. Govindasamy]

(Deputy Speaker in the Chair.)

கடைசியாக, இந்த அரசாங்கத்திற்கு தேசியமயமாக்குவதிலே எத்தகைய திடமான உறுதியான கொள்கை இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். எதற்காக எல்லாக் கம்பெனிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் எட்டுக் கம்பெனிகளில் ஐந்து ஸ்தாபனங்களை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள், 25 லட்சம் கடன் கொடுத்தார்கள், என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதை அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் உடனடியாக தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் வெளியிட்டிருக்கும் புத்தகத்தில், 1961-ம் ஆண்டில் 2 லட்சம் 50 ஆயிரம் கிலோவாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அறிக்கையைப் பார்த்தால், 1962-63-ல் தான் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்கிறது. இதைத் தெளிவு படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம், பம்பாயில் அணு சக்தி நிலையத்தை நிறுவ முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதுபோல், சென்னையிலும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கண்டிப்பாக அத்தகைய நிலையம் ஒன்றை நிறுவ முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்பதிலே இவர்கள் உறுதியாக நிற்கவேண்டும். திடமாக நிற்கவேண்டும். இதிலே எந்தவிதத்திலும் பின்தங்கி நிற்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, இந்த இலாகாவை, கமர்ஷியல், கன்ஸ்ட்ரக்ஷன், மெயின்டெனன்ஸ், என்று மூன்றாகப் பிரித்திருப்பதால், பல சங்கடங்களும் காலதாமதமும் ஏற்படுகின்றன. அதைக் கவனித்து நல்ல முறையில் செயல்படச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நீண்ட நேரம் கொடுத்ததற்காக ஸ்ரீனிச சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகாவின் 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி அறிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. 101,134 பம்பு செட்டுகள் 1-7-1960 வரையில் நிறுவப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அதுமாதிரி, பத்தாயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி 42 லட்சம் ரூபாய் வருவாய் மின்சார போட்டுக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. நிர்வாகத்தில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளை மட்டும் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் க்ளநப் லிஸ்டத்தைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது மின்சாரம் விவசாயிகளுக்கு 6 மணி நேரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரி அவர்களுடைய உரையில்

13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliyar]

“The Government are aware that the agricultural consumers have to put up with the existing grouping restrictions according to which they get supply for six hours during day time and for eight hours during night time. In majority of cases, the supply given should be adequate considering the availability of water normally in the wells.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ‘considering the availability of water normally in the wells’ அதாவது சாதாரணமாக 6 மணி நேரத்திற்குதான் கிணறுகளில் தண்ணீர் இருக்கும். ஆகையால் இந்த குரூப் லிஸ்டம் விவசாயிகளுக்கு இடைஞ்சல் இல்லை என்ற ஒரு தத்துவம் அதிலே இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் உண்மையில் நடைமுறையில் கவனித்தால் அநேகமாக 6 மணி நேரம் போதுக்கூடிய கிணறுகளே ரொம்பவும் குறைவு. சாதாரணமாக 3, 4 மணி நேரத்திற்குத்தான் கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால், குரூப் லிஸ்டத்தின்படி 6 மணி நேரத்திற்குக் கொடுக்கும்பொழுது, இரண்டாவது ஷிப்டுக்கு மறுபடியும் 4 மணி நேரம் கழித்து தண்ணீர் ஊறியதை இறைப்பதற்கு இசை இல்லை. கிணற்றில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகையால் 6 மணி நேரத்திற்கு கொடுத்தால் போதும் என்ற அபிப்பிராயத்தைத்தான் சர்க்கார் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்று, நான்கு மணி நேரம் முதலில் இறைத்த பிற்பாடு, 3, 4 மணி நேரம் இடைவெளி விட்டு விட்டு மறுபடியும் ஊறிய தண்ணீரை இறைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கிடைப்பதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த ‘குரூப் லிஸ்டத்தை’ எடுத்துவிட்டால் ‘ஓவர் லோடு’ ஜாஸ்தி ஏற்படும் என்ற அபிப்பிராயம் அல்லது பயம் மின்சார இலாகாவுக்கு ஏற்படாது என்பதையும் உறுதியாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அவரவர்களுக்கு தேவையாக இருக்கும்பொழுதுதான் அவர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். ‘கரெண்டு ஓவர் லோடு’ ஒன்றும் ஜாஸ்தி ஏற்படாது. அனுபவத்தில் சில இடங்களில் ‘எக்ஸ்பெரிமென்டலாக’ செய்து பார்த்தால், குரூப் லிஸ்டத்தை மாற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும்.

இப்பொழுது 3 மாத டெபாலிட் தொகை கட்டவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. இந்த மாதம் கன்ஸ்யூம் பண்ணக்கூடிய கரண்டிற்கு 3 மாதம் கழித்து சார்ஜ் நாம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதிலே புதியதாக ஒரு வழி செய்திருக்கிறார்கள். எந்த மாதத்தில் ‘மாக்ஸிமம்’ இருக்கிறதோ அதை கணக்கெடுத்துக்கொண்டு அதைக் கட்டச்சொல்லுகிறார்கள். அது நடைமுறையில் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சில சமயங்களில் பருவக் கேடினஸ் மழைக் குறைவு ஏற்பட்டு சில வருஷங்களில் ஜாஸ்தி கன்ஸ்யூம் செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அந்த மாதத்தில் இயற்கைக்கு விரோதமாக சென்ற வருஷத்தைவிட நாம் அதிகமாக கரண்டு உபயோகிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பின் வருஷத்திலே தண்ணீர் செழிப்பாக இருக்கு

13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliyar]

மானால் ரொம்பவும் குறைவாக மின்சாரம் உபயோகப்படுத்துகிறோம். ஒரு வருஷம் மழை இல்லாமல் இருந்தால் அப்பொழுது அதிகமாக உபயோகப்படுத்தியிருப்போம். அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறபொழுது மாக்ஸிமம் தொகையை கணக்கெடுத்து மூன்று மாதத்திற்குக் கட்டச் சொல்லுகிறார்கள். சில கன்ஸ்யூமர்கள் ரூ. 400, 500 கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. பாபநாசம் எலக்ட்ரிஸிடி ஸ்டைட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ரூ. 5 லட்சம் இதன் மூலம் தொகை வசூலித்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஜாஸ்தி தொகை கட்டுவதால் சம்சாரிகளுக்கு அதிகக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வருஷம் சராசரி அதிகமாக இருந்தால், அதைக் கணக்கெடுத்து அதன்படி கட்டப்பட்டிருந்தால், அடுத்த வருஷத்தில் அதை வாபஸ் வாங்குவதற்கோ அல்லது ஈடு செய்துகொள்ளுவதற்கோ வழி செய்தால், அவர்களுடைய கஷ்டம் நிவர்த்தி செய்யப்படும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு ஸ்டைட்டத்திற்கும் ஒரு அட்வைஸரி போர்டு தேவை. இப்பொழுது எல்லோரும் அட்ஹாக் கமிட்டியைப்பற்றி பேசிறார்கள். அதுபற்றி நான் பின்னால் சொல்லுகிறேன். மின்சார சம்பந்தமான விஷயங்கள் இப்பொழுது பிளானிங் கமிட்டியில் பேசப்படுகிறது. அது அவ்வளவு பிரயோசனம் இல்லை. ஒவ்வொரு தொகுதி வாரியாகப் பிரித்து பாபநாசம் போன்ற ஸ்டைட்டத்திற்கும் ஒரு அட்வைஸரி போர்டு ஏற்படுத்தவேண்டும். விவசாயிகள் ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகள் வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அட்வைஸரி குழு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடுவதன் மூலம் கன்ஸ்யூமர்களுடைய அன்றாடக் கஷ்டங்களை சூபரிண்டெண்டிங் என்ஜினியர் தெரிந்துகொண்டு நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழி ஏற்படும்.

அட்ஹாக் கமிட்டி நிறுவப்பட்டு ரிபோர்ட்டு எதிர்பார்க்கிறார்கள். அட்ஹாக் கமிட்டியில் ஆபீஸர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள், நான்-அபிஷியல் இல்லை. அட்ஹாக் கமிட்டியினுடைய ரிபோர்ட்டு எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ரிபோர்ட்டு வருவதற்கு முன்பு கன்ஸ்யூமர்ஸ் கஷ்டத்தை அறிந்துகொள்வது நல்லது. 'பிரஸ் கம்யூனிக்' மூலம் 'பப்ளிக் வ்யூவை' அறிந்துகொண்டு, அதன் மூலம் அவர்களுடைய கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிறகு ரிபோர்ட்டை 'கன்ஸாலிடேட்' செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே, 'பப்ளிக் வ்யூவை' அறிந்துகொள்வதற்கு இந்த அட்ஹாக் கமிட்டி ஒரு 'பிரஸ் கம்யூனிக்' 'இஷ்யூ' பண்ணுவது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

மின்சார போர்டு நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 'அபிஷியல்ஸ்' போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'புல் டைம் சேர்மன்' இப்பொழுது போடப்பட்டிருக்கிறது. நான் எந்த ஆபீஸரைப் பற்றியும் குறை கூறுவதாக நினைக்கக்கூடாது. ரிடையர் ஆனவர்களுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதுதான் நியாயம். ரிடையர்

[Sri A. R. Subbiah Mudaliar]

[13th August 1960]

அபிஷியலை புல் டைம் சேர்மனாகப் போட்டதால் நன்றாக நடக்கவில்லை என்றுதான் எங்களைப் போலுள்ள கன்ஸ்ட்ரூமர் மனதிலும், பப்ளிக் மனதிலும் படுகிறது. மின்சார வேகத்தில் மந்திரி அவர்கள் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பாஸிடிவாக இருக்கிறார். போர்டு பாசிடிவாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறேன். (THE HON. SRI V. RAMAIAH : பாஸிடிவம் நெகடிவமும் சேர்ந்தால்தான் எலெக்ட்ரிஸிடி உண்டாகும்.) ஆனால் வேகம் இல்லை. 'புல் டைம் சேர்மன்' அவர்கள் மூலம் திறந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான்-அபிஷியலை புல் டைம் சேர்மனாகப் போட்டால் காரியம் நன்றாக நடக்கும். அதிவேகத்தில் நாம் முன்னேறவேண்டியிருக்கிறது. மின்சார இலாகா வேகமாக இயங்க ஒய்வு எடுத்துக்கொண்ட ஆபீஸர்களைப் போடுவது உசிதம் அல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதோடு சேர்மன் அவர்கள் பல பகுதிகளுக்கும் சென்று குறைகளை நேரில் கண்டு அறியவேண்டும். இப்பொழுதுள்ள சேர்மன் அவர்கள் எந்தப் பகுதிக்கும் வந்து அங்கு இருக்கிற குறைகளை நேரில் அறிந்து கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் ஒய்வு பெற்றவர்களைப் போடுவதால் முன்னேற்றம் தடைபடுகிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதேமாதிரி கமிட்டியிலும் 'நான்-அபிஷியல்ஸ்' இருப்பது ரொம்பவும் அவசியம்.

'ப்ரொகிரஸ்' சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பப்ளிக் சம்பந்தமான குறைகளை பல விதங்களில் முறையிட்டும், கார்ப்பரேஷனாக வந்த பிற்பாடு அந்தக் குறைபாடுகள் கவனிக்கப்படுவதில் அவ்வளவு வேகமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய உண்மையான உணர்ச்சி. ஏனென்றால் ரிப்போர்ட் செய்யும்பொழுது, அதை அவர்கள் அவ்வளவு துரிதமாகக் கவனிப்பதே இல்லை. உதாரணமாக நான் சொல்லுகிறேன். எஸ்டிமேட் கமிட்டி எங்கள் பக்கத்தில் சுற்றிவந்தது. கடையநல்லூர் முத்துகிருஷ்ணபுரம் பஞ்சாயத்து கிணற்றிற்கு கரெண்டு கொடுக்கப்படாமல் ஒரு வருஷம் ஆகியும் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை எஸ்டிமேட் கமிட்டியும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து போர்டு இதை துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு மேல் ஆகியும் இன்னும் கரெண்டு கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம், டிரான்ஸ்பார்மர் லோடு இல்லை, ஆகையால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பது அவர்களுடைய பதில். இந்த மாதிரி ஒரு பப்ளிக் பாடி ஒரு குடி தண்ணீர் கிணற்றுக்காக கரெண்டு கேட்கும்பொழுது ஆறு மாதங்கள் ஆகியும் அது புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலைமை கார்ப்பரேஷனாக இருக்கும் காரணத்தினால்தான் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் சர்க்கார் பொறுப்பிலே இருந்தால் நாங்கள் நேரடியாக மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லி காரியங்களைத் துரிதமாக நடத்திக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னாலும்கூட, அவர்கள் போர்டிடம் சொல்லித்தான் காரியங்களை நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் இம்மாதிரி கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

13th August 1960] [Sri A. R. Subbiah Mudaliyar]

வேகம் இல்லை. நான்-அபீஷியல் சேர்மேனாக இருந்துவிட்டால் வேகம் ஏற்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

ஸ்பெஷல் காரண்டி சம்பந்தமாக பாக்வேர்டு, பார்வேர்டு ஏரியாக்கள் என்று பிரித்து ரேட்டுகள் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. ஒரே ரேட்டாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம். எல்லாவற்றிற்கும் குறைந்த ரேட் போடலாம். 'எக்ஸ்டென்ஷன்' கொடுக்கும் விஷயத்தில் 'அன்-எகனாமிக் ஏரியா' என்று சில இடங்களில் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கவேண்டுமென்ற நேரத்தில் அன்-எகனாமிக் ஏரியாக்களுக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்க வழி செய்தால்தான் நல்லது. ஐந்து அல்லது 10 பம்ப் செட்டுகள் வேண்டும் என்ற இடங்களுக்குத் தடைபடாமல் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டும்.

ஹரிஜன காலனிகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது நல்ல முன்னேற்றம் தான். ஆனால் இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் சுமார் ஒரு லட்சம் ரூபாய் 10 கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதற்குக்கூட காணாது. இன்னும் இதற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்து ஏரியாக்களுக்கு மினிமம் கன்ஸம்ப்ஷன் வைத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். மைனர் பஞ்சாயத்துக்களுக்குச் செலவு 15 சதவீதத்திற்குமேல் போகக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மினிமம் கன்ஸம்ப்ஷனை குறைத்திருப்பதின் மூலமாக மைனர் பஞ்சாயத்துகள் மின்சார வசதி பெற்று முன்னேற வழி ஏற்படும்.

மேட்டூர் கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் எலெக்ட்ரிசிட்டி டிபார்ட்மெண்டுக்காகவே நிறுவப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது இந்த மேட்டூர் கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் பொருளாதாரம், வரவு-செலவுகளைப் பார்த்ததில், மின்சார போர்டாரால் வேலை கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் ப்ளாண்ட் வேலை இல்லாமல், அது லாபகரமாக இல்லை என்று போர்டிலிருந்து, வேலைகளை அவர்களுக்குச் செவ்வனே கொடுத்தால், அந்த கால்வணைசிங் ப்ளாண்ட் வரவு செலவு சரிக்கட்டியிருக்கும். அம்மாதிரி வேலை சரிவர கொடுக்கப்பட்டிருந்தால், சர்க்காருக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த விஷயம் செவ்வனே கவனிக்கப்படவேண்டும். . .

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR: மானிபாக்சரிங் ஸ்டார்டர்கள், மோட்டார்கள் இவைகள் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[13th August 1960]

DEPUTY SPEAKER: I reduce the time-limit to five minutes for each hon. Member as there are still nine Members to participate in the discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, முதலில் விவாதத்திற்கு, இரண்டு தினங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இப்பொழுது ஒரே நாள் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது, போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லையென்று. ஆனால், இப்பொழுது ஐந்து நிமிஷம் என்று குறைத்தால், ஐந்து நிமிஷத்தில் முகவுரையைக்கூட முடிக்க முடியாது.

DEPUTY SPEAKER: காலையிலே 'டிஸைட்' பண்ணும்போதே இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கவேண்டும்.

* SRI P. S. CHINNADURAI: முதலில் போதுமான அங்கத்தினர்கள் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அப்படித்தான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்னார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு நெடுகப் பெயர்களைக் கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்திருக்கிறார்கள். தங்கள் பங்கை விடவும் விருப்பம் இல்லை, விவாதத்தை அதிக நாள் வைக்கவும் இஷ்டமில்லை. அப்படிப்பட்ட விவாதத்தினால் என்ன பயன் என்று தெரியவில்லை.

DEPUTY SPEAKER: If the Hon. Minister is willing to continue the discussion on Tuesday even, I have no objection.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: We can extend the discussion to the 16th August also.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member can speak for 10 minutes.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மின்சார இலாகா பட்ஜட் பேரில் நடைபெறும் விவாதமானது என்ன பலன் அளிக்கும் என்ற நிச்சயம் இல்லாமலே, பலன் இருக்கிறதோ, இல்லையோ, இங்கே பேசப்படும் பேச்சுக்களை மின்சார போர்டார் கவனித்து, தக்க முறையிலே நிவாரணம் அளிக்கிறார்களோ இல்லையோ, பேசுவது கடமை என்ற எண்ணத்தில், அந்தக் கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். மின்சார போர்டு தனிப்பட்ட நிறுவனம் ஆக இருந்தாலும், அது இந்தச் சட்டசபைக்கு பொறுப்பு இல்லாததாக இருந்தாலும், சர்க்கார் சட்டசபைக்கு பொறுப்புள்ளவர்கள், மின்சார போர்டு சர்க்காருக்குக் கட்டுப்பட்டது என்ற அளவிலே, இந்தச் சபையிலே பேசப்படும் நியாயமான, உண்மையான கருத்துக்களை கவனித்தே ஆகவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த இலாகா சாதித்துள்ள சாதனைகளைக் குறித்து மிகவும் பெருமையோடும், மகிழ்ச்சியோடும், ஆறுதலோடும், அமைச்சர

13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

வர்களும், அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் பேசினார்கள். இம்மாதிரியான தவறான மயக்கத்தில் இருந்தோமானால் அது நம் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறு இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். பூர்த்தியாகச் சாதிக்க வேண்டியவை நிறைய இருக்கின்றன. இது வரை சாதித்திருப்பதையும், இனிமேல் சாதிக்க வேண்டியதையும் ஒப்பிட்டு நினைத்தால் நமக்கே பெரு மலைப்பாக இருக்கிறது. மின்சார இலாகாவுக்கு மாத்திரமல்ல, நாட்டிலே உள்ள அத்துணைப் பேர்களுக்கும் மலைப்பாக இருக்கும். ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுத்திருப்பது பெருமைக்கு உரியது. இந்தியாவிலே முன்னணியில், மற்ற ராஜ்யங்களைவிட முன்னேறி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், எத்தனை கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருக்கிறோம், இனியும் எவ்வளவு கிணறுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கூடவே சொல்லியிருந்தால், அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்பட்ட வீண் மயக்கம் குறைந்திருக்கும், அகன்றிருக்கும். எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இந்த ராஜ்யத்தில் தண்ணீர் இறைக்க லாயக்கானவைகளாக இருக்கின்றன. எட்டு லட்சம் கிணறுகள் இருந்து, அதில் ஒரு லட்சம் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. மின்சார இலாகா செய்திருப்பது ராஜ்யத்திலே உள்ள மொத்த கிணறுகளில் எட்டில் ஒரு பங்குக்குக் குறைவான கிணறுகளுக்குத்தான் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து நாம் அடையவேண்டிய முன்னேற்றம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சற்றுச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், தற்சமயமிருக்கும் தொழிற்சாலைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலவில்லை. தொழிற்சாலைப் பிராந்தியங்களிலிருந்தும், விவசாயிகளிடமிருந்தும், மின்சார இணைப்பில், விநியோகத்தில் அடிக்கடி தட்டுகள், கட்டுப்பாடுகள் ஏற்படுவதை நீக்கவேண்டும் என்று பல காலமாக பல பகுதிகளிலிருந்து வேண்டுகோள்கள் வந்து கொண்டேயிருந்திருக்கிறது. இதுவரைக்கும் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு, இடர்ப்பாடுகளை, கட்டுப்பாடுகளை நீக்குவதோடு, புதிய தொழில் வளர்ச்சியை எப்படிச் சமாளிக்கப் போகிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகுத்திருக்கும் திட்டங்கள் நிறைவேறினாலும் கூட, உண்மையிலேயே தோதுமான மின்சாரம் இருக்குமா என்பது சந்தேகம். நம் தேவைகளைப் பூர்த்தி பண்ண, பெரிய தொழில்கள், பம்பு செட்டுகள் இவைகளுக்குக் கணிசமாக வழங்க, குறைந்த பட்சம் 15 லட்சம் கிலோ வாட்ஸ் வேண்டும். இது தோராயமாகச் சொல்லக்கூடியது. ஆனால், மூன்றாவது திட்ட காலத்திற்குள் இந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பண்ண முடியுமா என்று பார்த்தால், இல்லை என்ற பதிலைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே, புதிய தொழில்களுக்கு ஓரளவுக்கு அதிகப்படியான மின்சாரமும், விவசாயிகளுடைய பம்பு செட்டுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th August 1960]

அளவும் மூன்றாவது திட்டம் காலத்தில் கூட கொடுக்க முடியாது என்ற உண்மையை ஏன் அமைச்சரவர்கள் எடுத்துச் சொல்லத் தவறியிருக்கிறார்கள்? இந்த உண்மையை எடுத்துக் கூறியிருந்தால், இரண்டல்ல, நான்கு தினங்கள் கூட இந்த விவாதத்திற்கு வேண்டும். முதலில் சொன்ன இரண்டு நாளும், ஒரே நாள் போதுமே என்று குறைக்கப்படுகிறது. இந்த உண்மைகளை எடுத்துக் கூறவேண்டும். நம் ராஜ்ய சர்க்கார் விவசாயத் துறையிலும் பூர்த்தி செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் தேவையைத் தொழில் துறையில் பூர்த்தி செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்திற்குள்ளும் பூர்த்தி செய்யத் திட்டம் சர்க்காரிடத்தில் கிடையாது. அதுதான் உண்மை. அதை எடுத்துக் கூறத் தயங்குகின்றார்கள். மின்சார உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால், பெரிய, சிறிய மின்சார உற்பத்தித் திட்டங்களைத் துரிதமாகத் துவக்கியாக வேண்டும்; மத்திய சர்க்கார் உதவி பெற்றாக வேண்டும். மின்சாரத்திற்கு அனுசக்தி தொழிற்காலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்படுத்தினார்களா? பல முறை சொல்லியிருக்கிறார்கள், நினைவிருக்கிறது. ஆனால், சொல்லிக்கொண்டே யிருக்கிறார்கள். எப்பொழுது என்று தெரியாது. முதல் அனுசக்தி நிலையம் பம்பாய்க்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது நிலையமாவது நமக்குக் கொடுக்கப்படமா என்று பாரதப் பிரதமர் கூடத் தெரிவிக்கவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் அதை அமைக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கவோ, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவோ, இந்த சர்க்கார் ஏன் தவறியிருக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

1-00 மின்சாரம் தேவைக்கு உள்ள அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நமக்குத் தேவையான அளவு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் போதுமான அளவு கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார். தேவையைப் பூர்த்தி செய்கிறோம் என்றும் கனம் அமைச்சர் சொல்லுகிறார். ஆனால் கனம் எஸ். எம். அன்னாமலை அவர்கள் பேசும்போது குறிப்பிடுகிறார், பம்பு செட்டுகள் வைத்துவிட்டோம் கரண்ட் கொடுங்கள் என்று கேட்டாலும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று புகார் சொல்லுகிறார். மோட்டார் செட்டுகளை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு கனெக்ஷன் இல்லாமல் இருக்கிறோம், அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொல்லுகிறார். பல விண்ணப்பங்கள் போட்டும் இன்னும் அவைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறார். மோட்டார்கள் வைத்து ஒன்று, இரண்டு நான்கு வருஷங்களாகியும் கூட இன்னும் மின்சாரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார். ஆகவே விவசாயிகளுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்வது அரசாங்கத்தினுடைய கடமையாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்தால் விவசாயிகள் உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு மின்சாரம் கொடுத்தால் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்து

13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டியது ராஜ்ய சர்க்காருடைய கடமை. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் பெரிய மின்சார நிலையங்களை அமைப்பதோடு சிறிய சிறிய மின்சார நிலையங்களையும் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அது ரொம்பவும் அவசியம். அந்த அளவுக்கு சிறிய கிராமங்களில் அமைத்துக் கொடுத்தால் அந்தந்த கிராமங்களுக்குத் தேவையான மின்சாரத்தைச் சப்ளை செய்ய வசதியாக இருக்கும். அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதைப்பற்றி ராஜ்ய சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார உற்பத்தி பெருகப் பெருக உண்மையிலேயே மின்சாரக் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக நீர் விசை மின்சாரம்தான் அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. நீர்விசை மூலமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தால் அதன் செலவு மிகவும் குறைவாக ஆகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். தெர்மல் ஸ்டேஷன் மூலமாக உற்பத்தி ஆகக்கூடிய மின்சாரச் செலவை விட நீர்விசை மூலமாக உற்பத்தி ஆகக்கூடிய செலவு ரொம்பவும் குறைவாக ஆகிறது என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அளவில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இன்னும் அதிகப்படியான அளவில் மின்சார உற்பத்தி செய்யப் போகிறார்கள். அப்பொழுது மின்சாரக் கட்டணம் இன்னும் குறைவாக இருக்க வேண்டும். மின்சாரக் கட்டணத்தை அதிகரித்துக்கொண்டே போனால் அது நியாயமாகாது. குறைவான கட்டணத்தில் மின்சாரத்தை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை விவசாயத்தில் ஊக்குவித்தால் அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான விளைச்சலை உண்டாக்குவதற்கு முற்படுவார்கள். அதிகப்படியாக பம்பு செட்டுகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு விவசாயம் செய்து அதிக உற்பத்தி செய்ய முன் வருவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ராஜ்ய சர்க்கார் விதிக்கக்கூடிய மின்சாரக் கட்டணம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கட ஊட்டியில் விவாதம் நடந்தது. “நாங்கள் கமிட்டி போட்டிருக்கிறோம்; அந்தக் கமிட்டி இதைப்பற்றி தீவிர விசாரணை செய்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்” என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். ஆனால் அன்றைக்கு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் இன்னும் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லுவேன். ஒரு ஏக்கர் பாசனத்திற்கு மின்சார கட்டணம் நாற்பது ரூபாய் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கணக்கு மின்சார இலாகா கொடுத்த கணக்குத்தான். சென்ற வருடம்

[Sri P. S. Chinnadurai] [13th August 1960]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையை இப்பொழுது கையில் வைத்திருக்கிறேன். அதன் 52-ஆவது பக்கத்தில் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் பாசனத்திற்கு 800 யூனிட் செலவாகிறது என்றும், அதன் செலவு நார்பது ரூபாய் என்றும் சொன்னார்கள். அதே ஏக்கருக்கு இப்பொழுது 56 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது ஒரு போக விளைச்சலுக்குக் கால்வாய் பாசன வசதி பெற்ற ஒரு விவசாயிக்கு அதே ஒரு ஏக்கரில் விவசாயம் செய்ய 12 ரூபாய் செலவு ஆகிறது. ரூபாய் 56 கணக்குப்படி பார்த்தால் வருஷத்திற்கு அதாவது இரண்டு போகத்திற்கும் 112 ரூபாய் செலவு ஆகிறது, மின்சாரத்தை வைத்து விவசாயம் செய்தால் ஆகவே 12 ரூபாய் எங்கே 112 ரூபாய் எங்கே என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இது அநியாயமாகத் தோன்றவில்லையா இந்த மின்சார போர்டுக்கு இப்படிக்கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த மின்சார போர்டுக்கு எப்படி மனம் வந்தது? இந்த அரசாங்கம் அதை எப்படிச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்குக் கட்டுபடியாகும்படியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏன் இப்படிச் செய்தார்கள்? அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டசபையில் பல முறை கூறியிருக்கிறேன். பல முறை வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். ஊட்டியில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் குறைக்கிறேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே அந்த வாக்குறுதி என்னவாயிற்று? ஏன் இப்பொழுது உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது? அதுவும் அநியாயமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதே, அதன் காரணம் என்ன? அதைப்பற்றி ஏன் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிடவில்லை. பெரிய நன்மையை விவசாயிகளுக்குச் செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்களே, இதுதான் பெரிய நன்மை? (குறுக்கீடு) கபிலே அடித்து விவசாயம் செய்தால் அதிகப்படியாகச் செலவு ஆகிறதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. சாரணமாகக் கால்வாய்ப் பாசன வசதி உள்ள விவசாயிக்கு ஆகும் செலவைப்பற்றிதான் நான் சொல்லுகிறேன். சாதாரண பாசன வசதியுள்ளவனுக்கு ஒரு போக விவசாயத்திற்கு ஆகக்கூடிய செலவைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஆகக்கூடாத வகையில் மின்சார வசதியால் விவசாயம் செய்வதற்கு ஆக வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் சர்க்கரை, கரும்பாலை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஆலைகளுக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவில் மின்சாரம் கொடுக்கப்படுவதாகவே இல்லை. அவர்களுக்கு 16 மணி நேரம்தான் கரண்ட் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்குக்கூட 15 தினங்களுக்கு 16 மணி நேரம்தான் கரண்ட் கொடுக்கிறார்கள். அவைகளைக் குறைந்த பட்சம் 20 மணி நேரமாவது ஆக்க வேண்டும்

13th August 1960] [Sri P. S. Chinnadurai]

என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோயம்முத்தூர் ஜில்லாவில் மேட்டூர் சிஸ்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தாலூகா பல்லடம் தாலூகா. இங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஏதாவது குறைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், அதாவது டிவிஷனல் இஞ்சினியரிடம் தெரிவிக்க வேண்டுமானால், 100 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சேலம் போக வேண்டும். அல்லது சூப்பிரண்டெண்டிங் இஞ்சினியரிடம் சொல்ல வேண்டும். மேட்டூருக்குப் போகவேண்டும், அதுவும் 100 மைல் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு இடமும் இருப்பதால் பல்லடம் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பெரிய தொல்லையைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆதலால் ஒன்று அதைப் பைக்காரா சிஸ்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் அல்லது திருப்பூரில் ஒரு கிளை காரியாலயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதாவது ஒரு உதவி சூப்பிரண்டெண்டிங் இஞ்சினியர் கிளை காரியாலயத்தை திருப்பூரில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நல்லது, என்ற ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தையை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் என்னை உற்றுப்பார்க்கிறார், அதனால் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்வதாக உத்தேசம் இல்லை. நம்முடைய சென்னை ராஜ்யம் இந்தியா விலேயே மூன்றாவது ஸ்தானத்தில் இருந்தது. இந்த மின்சார உற்பத்தி வகையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடியப்போகிறது. இப்பொழுது 5-வது நிலைக்கு தள்ளப் பட்டிருக்கிறது. இது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் முன்னேற்றம் தானா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்று காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்களே அவர்களே இதைக் கவனிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவது ஸ்தானத்திலிருந்து ஐந்தாவது ஸ்தானத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது முன்னேற்றமா என்று சற்று ஆழ்ந்து கவனித்து அதைப் பற்றிப் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இது நம்முடைய ராஜ்யத்திற்குப் புகழா? இப்பொழுது அமைந்துள்ளதை நன்றாகத் துருவிப் பார்க்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாவது நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பது சரியானதா? இது ஏமாற்றப் படுவது இல்லையா? நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்குத் திறமை போதுமானதாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும், அவர்களுடைய திறமையைப் போதுமான அளவுக்கு உபயோகப்படுத்தவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. VINAYAKAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I have listened with great patience to the long and laborious speech delivered by the Hon. Minister-in-charge of Electricity and the

[Sri K. Vinayagam] [13th August 1960]

impression which I gained was that it was a piece of literature worth preservation. Sir, I am quite serious when I make this statement.

At the outset while commending the Budget to the unanimous approbation of this House, I have nothing but all praise and growing tribute to the Minister-in-charge of this Department not only the gentleman in charge of the Department, but also the Chairman, Members of the Board, the energetic Engineer, who was mainly responsible to sponsor the Canadian Aid to this scheme and his long routine of officers, workers, and labourers who contributed to the advancement of this State.

Sir, having been a metropolitan, living in this City for some time past, I was at least able to know the advantages that electricity would bring to our State. But recently I had an occasion to travel in the merged area where electricity was a commodity of rarity. For 20 years past these villages were enveloped in dark sheet of gloominess. It is well said that electricity is a symbol of modern civilisation. But people who have enjoyed electricity for some generations cannot realise the potential benefit which is accrues from it. Any person coming from the City who had enjoyed the benefits of energy long before he was born could not realise all that it could possibly achieve.

Sir, I would request all the hon. Members of this House to have a glimpse at the Kundah Project whenever they have an occasion to visit that side. What men could achieve by subjugating the Nature and then turning its potential effect to the benefit of men is rather an experiment which has been thought of in our State.

In a very unfriendly environment in a place where people could not freely work all the 24 hours. I have seen labourers working and toiling. For what? For the benefit of the common man and the country. I was quite pleased, Sir, when this limb of electricity administration was taken away from the Government. The Government with their usual lethargy take their own time in effecting improvements. I mean no offence to anybody but that is the practice which anybody has experienced. After the constitution of the autonomous and statutory Board, things could be achieved as if they were a miracle. The Hon. the Chief Minister has done the correct thing in taking a retired officer of the highest civil cadre to be the Chairman of the Board. It is not necessary that one should sit at the table all the 24 hours, turning out no work and sleeping in the lounch. That is not the thing which is expected of the Chairman or the members or the Secretary in charge of the department. They should conceive of good programmes and good plans, get them approved by the Government, find the necessary capital and see that they are put through. As the common adage goes, the proof of the pudding is in the eating and it is well-known that our State forges ahead over all other States in the country and it has given light to many remote villages.

13th August 1960] [Sri K. Vinayakam]

I also found in the speech of the Hon. Minister that an inter-State Grid System is coming into being. It augurs well if co-operation is forthcoming from other States. But the Hon. Minister must be careful in regard to this matter. It is clear that out of the Southern States, Madras leads in the matter of electricity. But when a common inter-State grid system is evolved, it is the other States that will stand to benefit in the initial stages. But our State is lacking in other natural resources. Not only we should be in a position to distribute our extra energy over and above our consumption limit, but we should also pave the way to get wasted waters that flow in the perennial rivers in the Andhra Pradesh and the Kerala State. The House would have been aware that one or two responsible Ministers have made statements that not even a drop of water would come to the Madras City for drinking purposes. If that could be the attitude adopted by them, we will stand to lose by distributing our energy only. We should also be careful in tapping natural resources of other States. So far as electric energy is concerned, there are private agencies still holding on to the distribution work. What exactly stands in the way of our trying to wipe out those agencies or the contracts that stand in the way. Sir, I know that the Board has been conceived for commercial purposes and it will not embark upon any adventure unless it is an economic proposition. Profit motive should not be the only consideration of this Board and it is there only to do some good for the people. Within a range of four months, in the Tirutani taluk 63 villages had been lighted and the Hon. Minister for Works and the Hon. Minister for Home had gone there to switch on the lights in those villages where they had not seen lights for some generations. They had been languishing in darkness and they were only awaiting the day when the electric energy could come and light their houses. I heard the story that the womenfolk sat at the bottom of the street lamps and wasted the entire night under the lights paying glowing tributes to the men who were responsible for bringing those lights. I have seen workmen toiling hard even during nights and installing poles without waiting for even extra labour or wages to be paid to them. With these words, I commend this Budget for our unanimous approval.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். கனம் சகோதர அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அல்லது மற்ற திட்டங்களை எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களானாலும் எல்லோருமே ஒரு சம்பிரதாயமாக ஆதரித்துப் பேசுவதைத் தவிர அந்தத் திட்டங்களில் உள்ள நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்து எடுத்துக் கூறுவதற்கு இல்லை என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. இப்படிப் பேசக்கூடாது என்பதற்காகவே வரவேற்க வேண்டிய நல்ல அம்சங்களைக் கூட எதிர்க்கின்றேன் என்று சிலர் பேசுவது நிந்தையாக

[Sri R. Krishnasamy Naidu]

[13th August 1960]

இருக்கிறது. எதை எடுத்தாலும் கண்டிக்க வேண்டுமென்று பேசுகிற முறை சரியானதாகாது. பாலைவனத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒருவன் மற்ற வளம் பொருந்திய பிரதேசங்களைப்போல் பாலவனம் வளமாயில்லையே என்று பேசுவதைப் போலவே தான் ஆகும் இது. காரணம் நாம் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஒவ்வொரு துறையிலும் அடைந்து வருகிற வளர்ச்சியை உண்மையாகவே சென்ற வருஷங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதுவும் குறிப்பாக மின்சாரத் துறையில் நாம் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் அதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. “பாராட்ட ஒன்றுமே இல்லை, பாராட்டவே முடியாது” என்று யாரோ அவர்களைப் பார்த்து “பாராட்டு இதைப் பாராட்டு” என்று வேண்டிக்கொள்வது போலவும், “ஆகா பாராட்டுவதா இதை; பாராட்டவே முடியாது” என்று மனத்தில் கற்பனை செய்து கொண்டு பேசுகின்றார்களே அவர்களுக்கு நான் சொல்லவில்லை. நல்லது ஆனால் அது எந்த இடத்தில் இருந்து வந்தாலும் பாராட்டத்தான் வேண்டும் என்ற பண்புடையவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அப்படிப் பாராட்டவேண்டியதைப் பாராட்டாதவர்களைப் பற்றி மக்கள் நன்கு தெரிந்து கொள்வார்கள்.

முக்கியமாக முதல் திட்டத்திற்கு முன்னால் 156,000 கிலோ வாட்ஸ் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்தோம். அந்த உற்பத்திதான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 511,700 கிலோவாட்சாக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு மின்சார வசதி கொடுக்கப்பட்டுள்ள கிராமங்களும், குக்கிராமங்களும் 1,613 தான். ஆனால் இரண்டாவது திட்டத்தின் முதல் நான்கு ஆண்டுகளின் இறுதியில் 8,990 ஊர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்லுவது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு முன்பு 14,373 பம்பு செட்டுகளுக்குத்தான் மின்சாரம் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இப்போதோ 37,416 பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இதை அபிவிருத்தி என்று சொல்லாமல் வேறு என்ன சொல்வது? பாராட்டாமல் வேறு என்ன செய்வது? நிறுவிய ஹை டென்ஷன் லைன்கள் 4,355 மைல்களிலிருந்து 13,543 மைல்கள் வரை போய் இருப்பது பாராட்டுதற்குரியதா? இல்லையா? ஆக, எப்படி பார்த்தாலும் நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களில் இருந்து பாராட்டுவதற்குரிய எவ்வளவோ காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

பலர் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் பலர் பம்பு செட்ஸ் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள், அவர்கள் மின்சார பம்பு செட்ஸ் பொறுத்தத் தயாராயிருக்கிறார்கள், ஆனால் அது கிடைக்காது கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், என்று.

13th August 1960] [Sri R. Krishnasami Naidu]

இந்த அதுபவம் எனக்குத் தெரியும். வாங்கி வைத்தவுடனே கொடுத்துவிடுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அதைச் சீக்கிரம் பெற வேண்டுமென்று மனக்கோட்டை கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கி வைத்து குறுகிய காலத்திற்குள் மின்சாரம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைத்து அதைக் கொடுக்காவிட்டால் அவர்கள் நினைத்தவுடன் கொடுக்கத்தவறிவிட்டது அந்த இலாக்கா என்று சொல்ல என்ன இருக்கிறது? பக்கத்திலுள்ள சர்வே நம்பரில் அடுத்த கிராமத்தில் அவர்களுக்குச் சீக்கிரம் கிடைத்து விட்டது, ஆகவே நமக்கும் சீக்கிரம் கிடைக்கக் கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் பலர் பம்ஸ்ஸெட்டில், அதற்கு வேண்டிய சாதனங்களையெல்லாம் வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : ஸ்டீம் இல்லாமலேயே பம்ப் செட்ஸ் வாங்கி வைத்திருப்பதைச் சொல்கிறீர்களா?

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : எனது கிராமத்திலும் இருக்கின்றன. 57 கிணறுகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதின்மூன்று பம்ப் செட்ஸ் வைப்பதற்காக நாம் கட்டி அவைகளை வைத்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஜூனில் கொடுக்கப் போகிறார்கள். இதற்கு அரசாங்கம் காரணம் இல்லை. நம் ஊரில் மின்சார இணைப்பு இருக்கிறது, மூன்று மாதங்களுக்குள் கிடைத்து விடுமென்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் கையில் பணம் இருப்பதால், பம்ப் செட்ஸ் உபயோகிப்பதால் நல்ல லாபம் வரும், அதனால் விவசாயம் வளர்ச்சி அடைகிறது—வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் ஆக, இந்த பம்ப் செட்ஸ்களை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்ற உரிணைச்சி வந்திருக்கிறது. மின்சார இணைப்பின் காரணமாக நல்ல விவசாயம் நடைபெறுகிறது. விவசாய உற்பத்தியை நன்கு பெருக்கலாம், அதனால் லாபகரமாக அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம் என்று இருப்பதால் அவர்கள் அந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறார்கள். ஆக, நாம் விரும்பியபடி நடக்க வேண்டும், நல்ல லாபம் கிடைக்க வேண்டுமென்று அவைகளை முன்கூட்டியே வாங்கி வைத்திருந்துவிட்டு பின்னர் அரசாங்கத்தைக் குறை கூற வேண்டியதில்லை, மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்று. சிலர் சொன்னார்கள், ஆமை வேகத்தில் போகிறதென்று. மனவேகத்தில் போக வேண்டுமென்று சொன்னால், மனதில் உள்ள ஆசைகள் எவ்வளவோ வேகத்தில் போகின்றன. அந்த அடிப்படையில், அந்த வேகத்தில் நாம் திட்டங்களை வகுக்க முடியுமா, வாயு வேகம், மனோவேகம் என்பார்களே அந்த வேகத்தில் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், மின்சார இலாகா அலுவலர்களுக்காக நான் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசவில்லை. எந்த இடத்தில் எதைப் பற்றி எவ்வாறு கண்டித்தும், இதமாகவும் பேச வேண்டிய சந்தர்ப்பம் வருகிறதோ அப்பொழுதெல்லாம் நியாய புத்தியோடு விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு நாம் பேச வேண்டுமென்று சொல்கிறேனே தவிர கண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில், குறைகள் இருந்தால் அவைகளை எடுத்துக் காட்டுங்கள். மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் நானே அணுகி இப்படிப்பட்ட விஷயங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே,

[Sri R. Krishnasami Naidu] [13th August 1960]

நான் சொல்வது, நமது ராஜ்யத்தில் மின்சாரத் துறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் நல்ல காரியங்களை, நமது லட்சிய அளவு, நாம் குறிப்பிட்ட அளவு நிறைவேறிக் கொண்டு வருகிறது. அவைகளை ஆதரித்து, இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்றுதான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் கூறிக் கொண்டு முடித்து விடுகிறேன். கிராமப்புறங்களில் மின்சாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் வகையில் சில சின்ன உத்தியோகஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். லைன்மென் என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் இருப்பதற்கு, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு சிறிய வீடு அவசியம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் அவர்கள் அந்த இடத்தில் தங்கி விவசாயிகளுக்குச் சரிவர தங்கள் பணியைச் செய்வதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்து கொடுப்பதற்கு முடியாமல் போகிறது. தங்குவதற்கு இடமில்லாத பக்கத்திலுள்ள நகரங்களில் தங்கும் காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு அவர்களால் சரிவர உதவி செய்ய முடிவதில்லை. பெரிய பெரிய திட்டங்களை வகுத்து, அவைகளை நிறைவேற்றி, அவைகளினால் மக்கள் பலன் அடையவேண்டுமென்று செய்யும்போது, இந்த லைன்மென்கள் விவசாயிகளுக்கு உதவி கரமாக இருக்கும்பொருட்டு அவர்கள் இருப்பதற்கு வேண்டிய குடி யிருப்புகளை கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகளுக்கு “அன்கனெக்டட் மினிமம் சார்ஜ்”-லிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். 10,000 விவசாயிகளுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 800 ரூபாய்க்கு மேல் லாபம் கிடைக்கத் தக்க வகையில், அடி வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் விதத்தில், 10,000 விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு அளித்திருப்பதைப் பாராட்டிக் கொண்டு, அதற்காக அரசாங்கம் செய்திருக்கும் பணியையும் பாராட்டிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இச்சபை முன் வந்திருக்கும் மின்சார உதவித் திட்டத்தையும் இப்பொதைய இந்த ஆண்டின் திட்டத்தையும் வரவேற்று சிற்சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டாவது திட்டத்தில் நாம் திட்டமிட்டதை விடத் தீவிரமான முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதில் எந்த விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் 60 கோடி ரூபாய் என நாம் தீர்மானித்து மத்திய அரசாங்கம் அதை 50 கோடி என்று குறைத்தும் அதையும் மீறி மீண்டும் நம் திட்ட முடிவில் 77 கோடி ரூபாய்க்கு நம்முடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நமது மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் மின்சார விஷயத்தில் மின்சார வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. நாம் பின்னுக்குப் போகிறோம் என்று சொல்லக் கூடிய வாதம் இதில் அடிபட்டுப் போகிறது. அதோடு நாம் முக்கியமாகப் பாராட்ட வேண்டியது 3 ஆண்டு காலமாக இந்தச் சபையில் நாம் அவர்களை மிகவும்

13th August 1960]

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

பணிவோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்த நமது லட்சியத்திற்கு ஓரளவு விமோசனம் பிறந்திருக்கிறது. எனினும் அதிலுள்ள சில குறைகளையும் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஐம்பது ரூபாய் மினிமம் காரண்டியிலிருந்து 45 ரூபாயாக குறைத்தது, அதிலும் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு 35 என்றும் ஆக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்தெந்த ஜில்லாக்கள் பிற்பட்ட ஜில்லாக்கள் என்பது விளக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக நான் சொல்வது, எங்கள் சேலம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பிரதேசம் என்பதில் இந்தச் சபையிலுள்ள யாருக்கும் ஒருவித சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. ஏனெனில் எங்கள் ஜில்லா நீர்ப்பாசன வசதியின்றி யிருப்பதால் வானம் பார்த்து பயிர் செய்து ஜீவிக்கக் கூடிய ஜில்லா ஒன்று இருக்கிறது என்றால் அது சேலம் ஜில்லாதான். மேட்டூர் அணை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதனால் பயன் அடையக் கூடிய ஜில்லாக்கள் திருச்சியும், தஞ்சாவூருந்தான். அணை இருப்பது சேலத்தில் என்றாலும் அதன் பலனைப் பெறுவது தஞ்சாவூரும், திருச்சியுந்தான். அதனால் சேலத்திற்கு ஒருவித பிரயோஜனமும் இல்லை. பெருமைக்கு வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாம். பெருமை இருந்தால் மட்டும் மனிதன் ஜீவிக்க முடியாது. எல்லாம் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில்தான் மனிதன் பெருமைக்கு ஆசைப்படுவானே தவிர சோற்றுக்கு இல்லாத காலத்தில் ஒருவனும் பெருமைக்கு ஆசைப்பட மாட்டான். ஆக, இந்த 50 ரூபாய் என்றிருப்பதை 45 என்றாக்கும்போது, அதையும் பிற்பட்ட பகுதிகளுக்கு 35 என்றாக்கும்போது எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அதை 35 ரூபாயாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பிற்பட்ட ஜில்லா எவை எவை, என்று குறிப்பிடும்போது, அதை விவரமாக கொடுக்கும்போது இப்பொழுது லிஸ்டில் இல்லாவிடினும் அடுத்த லிஸ்டில் சேலம் ஜில்லாவைக் கண்டிப்பாகப் பிற்பட்ட பிரதேசம் என்று கூறி அந்த ஜில்லாவிற்கு இந்த வசதி செய்து கொடுத்தே தீரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் சேலம் ஜில்லா விவசாயத்தில் மிகவும் ஸ்தம்பித்து விவசாயிகள் சீரழிந்து போகக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கு, இன்று பல விவசாயிகள் கொடுக்கிற மினிமம் காரண்டியில் கால் பங்குக்குக் கூடத் தண்ணீர் இறைக்காமல் பூராவும் கட்டி வருகிறார்கள். அதற்கு ஒரு விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அதை அவர்களால் அனுபவிக்க முடியவில்லை. காரணம், தண்ணீர் இல்லாவிட்டால் என்ஜினியரிடம், தாசில்தார் கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பினால் அவர்களுக்கு இந்த மினிமம் காரண்டியைக் குறைக் கலாம் என்று இருந்தது. கையெழுத்து வாங்கி அனுப்பும்போது தாசில்தார் என்ன சொல்கிறார் என்றால், இந்த ரூடம் பருவமழை இல்லையாதலால், ஆற்றுப் பாசனமாயிருந்தும் கூட கிஸ்தி வஜா கொடுத்திருக்கிறோம் என்று. ஆனால் எலெக்ட்ரிஸிடி டிப்பார்ட்மென்டிலிருந்து வருகிற உத்தரவு என்னவென்றால், இந்த மாதத் திலிருந்து இந்த மாதம் வரை கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை என்று வர வேண்டும் என்று சொல்கிறார்.

[13th August 1960]

DEPUTY SPEAKER: "The hon. Member may continue his speech on Tuesday.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Tuesday, the 16th August 1960."

1.30
P.M.

The House then adjourned.

IV.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

A. STATUTORY RULES AND ORDERS.

Nil.

B. REPORTS, NOTIFICATIONS AND OTHER PAPERS.

43. *A short review on the working of the village courts for the half-year ending 30th June 1959.*

